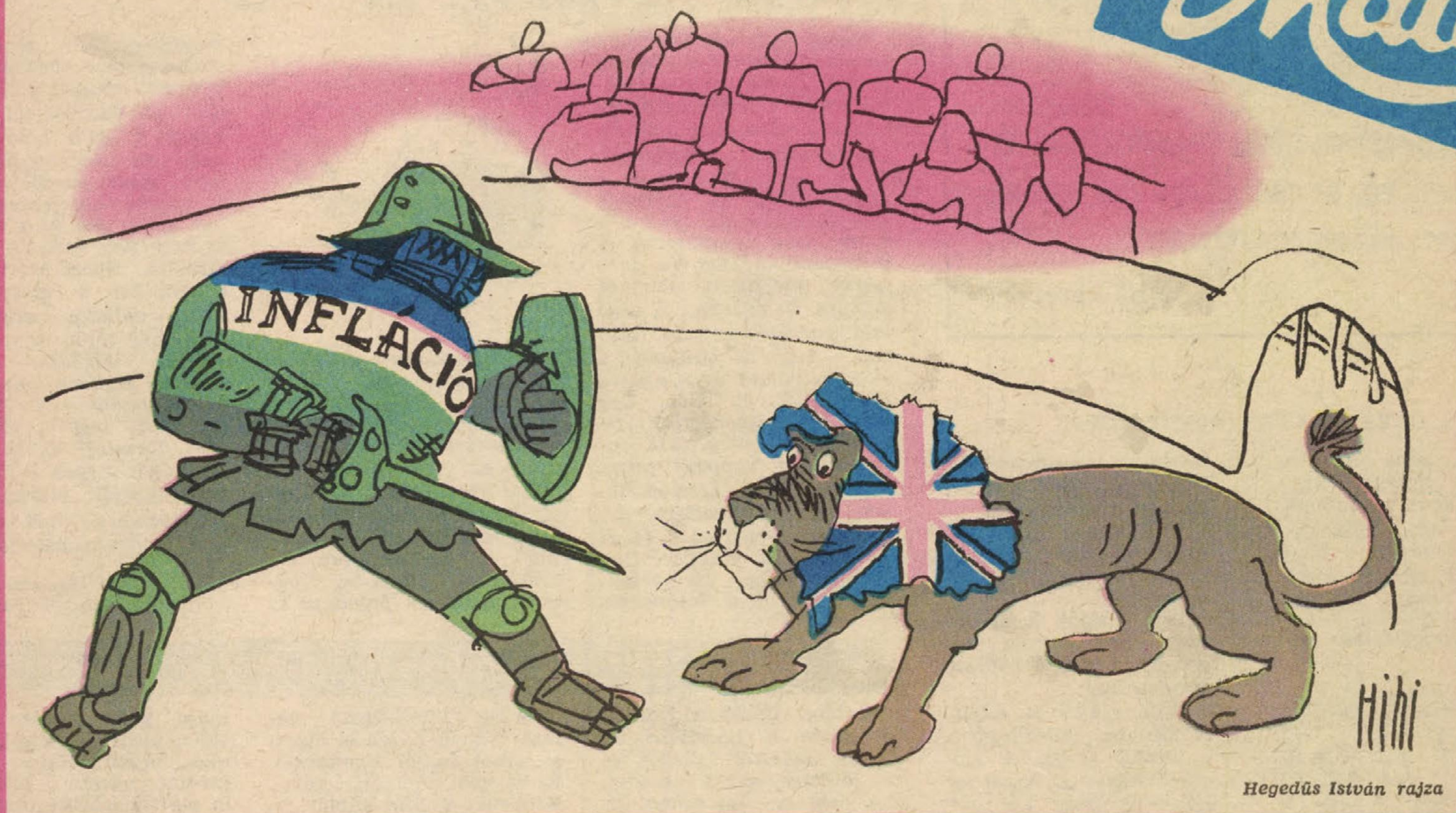
XXXI. ÉVFOLYAM, 26. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1975. JÚNIUS 26.

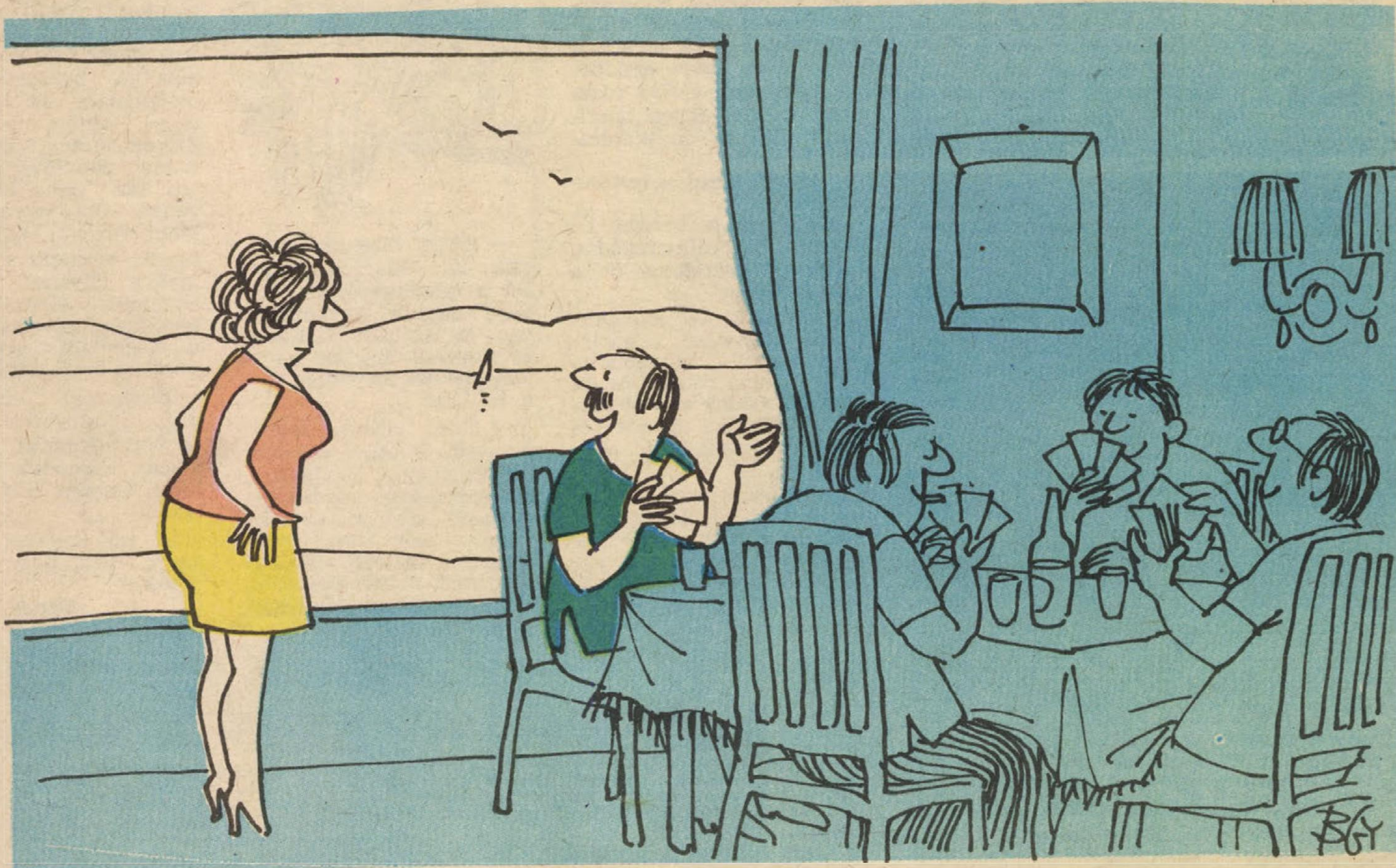

KÖZÖS PIACI ARÉNA

Hegedűs István rajza

NYARALNAK A FÉRJEK

– Te csak nyaralj, anyukám, és szólj, ha utazhatunk haza . . .

Brenner György rajza

KEDVES LUDAS!

TÁVIRAT

HUNGARHOTELS

BUDAPEST

"GRILL INTERNACIONÁL" BADAR FELIRATUK ÜGYÉBEN MÉG MINDIG NÉLKÜLÖZZÜK VÉLEMÉNYÜKET. MARAD? KIJAVITJÁK?

LUDAS MATYI

GARANTÁLTAN NEVETSÉGES!

Talán nem is élclaphoz, hanem ügyvédhez kéne fordulnom, de hát nevetséges dolognak tartom, hogy 1975-ben egy nagyvállalattól csak bírósági végzéssel lehet a garanciális szolgáltatást kicsikarni.

Történetem a következő:

1973. november 21. Bicskén vásárolok egy Lehel 210 literes hűtőszekrényt.

1975. március eleje. A készülék elromlik. A Gelka egy nap alatt kijön, de a hibával nem boldogul és ezért megadja a márkaszerviz címét.

1975. március 27. Telefonon jelentkezem a márkaszerviznél. Bejelentem a hibát.

1975. április 16. Minthogy mostanáig semmi sem történt, ajánlott levelet írok.

1975. május 5. Minthogy még mindig síri csend, újabb ajánlott levelet írok.

1975. május 9. Kijön a szerelő, megállapítja a hibát, elviszi a garanciakönyvet. Azzal az ígérettel, hogy két hét leforgása alatt kicserélik, vagy elküldik a csereutalványt.

1975. május 26. Minthogy a fülük botját sem mozgatják, megírom a harmadik ajánlott levelemet. Lassan a Lehel levelezőtagjának tekinthetem magam.

És azóta várok. A hétezer forintos hűtőt mai napig is legfeljebb lakásdísznek, vagy irattárnak használhatom.

Ezzel szemben állandóan látom a lapokban a gyár csábító reklámjait. Hát nem érdekes?

Lantos József
Bicske, Kossuth tér 10.

PATRON-ÜGY

Panasszal fordulok a t. szerkesztőséghez, de, mivel tudom, hogy panaszkodni a legkönnyebb, mindjárt javaslattal is előállok.

A mi községünkben szinte minden háznál akad autoszifon. Ám túl sok hasznát nem vesszük, mert patronhoz nehezen jutunk. A patroncserét nálunk a Vas- és Edénybolt végzi — ha végzi. A boltvezetőtől ugyanis gyakran azt kapjuk a tányérunkra, hogy: „Most nem érek rá, jöjjenek vissza tizenegykor, ha minden jól megy, akkor majd adok patront."

És mégcsak hibáztatni sem lehet jó szívvel, hiszen ez a bolt árusítja a permetezéshez szükséges vegyszereket, a kötözőanyagot, a tüzelőolajat, meg persze a vasárukat is.

No de van a mi községünkben néhány más bolt is. Az önkiszolgáló négy eladóval dolgozik, a kultúrcikkbolt állandóan nyitva van, hát miért ne lehetne a patronokat valamelyikhez „átprofilírozni"? Mert szódavízért a másik községbe ruccanni — ugyebár túlzás?

Csuthy Kálmánné
Soltszentimre

GÁZ VAN: NINCS GÁZ!

Végső elkeseredésemben fordulok önökhöz. Tavaly engedélyt kaptunk a Gázművektől a gázfűtés bevezetésére. Boldogan vágtattunk a Javszer vállalathoz, amely — mint tudjuk — éjjel-nappal a lakosság szolgálatában áll. 1974. október 3-án megkaptuk a befizetési csekket és 8573 forint 30 fillért azonnal postára is adtunk. A vállalat parázslatos gyorsasággal — alig öt hónapra rá — ki is vonult és elvégezte a munkát. Részben. Egy hétre rá felszólítottak: fizessünk be még 1318 forintot. Ezt roppant gyorsan csinálták. Természetesen azonnal fizettem, nehogy megsértődjenek és ne folytassák a munkát. Úgy látszik, mégis megsértődtek, mert nem folytatták.

Most következett nagy futásaim időszaka: Akácfa utca — Telepes utca, majd négy ízben az Almássy-téri műszak... ez volt az útvonalam. Ma végre újabb címet kaptam: XIII., Teve utca 57—61! Ez a panasziroda — mondták — itt bizonyára intézkednek. Valóban, roppant kedvesen fogadtak és megnyugtattak: mások is szaladgálnak hasonló ügyben. Ezt követőleg lemondtam az üdülésemet, mert hátha a jövő héten jönnek. Az ügy most már több mint sürgős, hiszen a munka befejezése után hat héttel jön ki a meo és az idén még festetni is szeretnénk. Hozzáteszem: ezt a munkát a maszek 30 napra vállalta volna. Így meg már több, mint 8 hónapja húzódik. Hogy miért? Kétféle magyarázatra gondolok. 1. A Javszer rég zsebre vágta a 9881 forintot, nekik tehát már nem sürgős. 2. Ily módon akarják elérni, hogy rendszeresen részt vegyek a kocogó mozgalomban.

Szemán Sándor
1071 Bp., Peterdy u. 5.

TILTÓ TÁBLA

Boldog üdülővendégként élveztem a bodzavirágtól illatos szárszói levegőt és a főidény előtti csendet, no meg a tópart csalitos szakaszát, amely a sétányként emlegetett Móricz Zsigmond utca part felőli oldalát vagy tízméteres sávban szegélyezi. A vízre néző egyik bevágásnál letértem az útról és elindultam az öbölnek éppenséggel nem nevezhető vízkiszögellés felé. De nem volt szerencsém, mert egy hórihorgas alak vállon ragadott és nem éppen barátságos hangon megkérdezte:

— Hova megy és mit keres itt?

Meglepett a kérdés, de főként a vállonragadás, mégsem vesztettem el a hidegvéremet.

— Sétálok és gyönyörködni szeretnék a naplementében — válaszoltam.

— Ez nem sétatér és mi nem építettünk kilátót senkinek. Menjen tovább és nézze máshonnan a naplementét.

— Ez valóban nem sétatér, hanem sétáló utca — javítottam ki a hórihorgas tévedését, de ő nem engedte befejezni a mondatot. Szavamba vágott:

— Ne vitatkozzon velem, hanem húzza el innen a csíkot minél hamarabb. Ez az öböl vállalati terület. Kitettük a tiltó táblát is, láthatja. Vagy talán nem tud olvasni?

— Már hogyne tudnék.

— Akkor bizonyára rosszul lát. Ajánlom, tegye fel a szemüvegét és szívlelje meg a figyelmeztetést. Ez az öböl a Miskolci Tervező Irodáé, ahova idegeneknek szigorúan tilos a belépés.

— Okos enged, szamár szenved — ötlött eszembe félig-meddig önvigasztalásként a régi közmondás, de nem szaporítottam tovább a szót. Hátat fordítottam a csillogó víztükörnek, meg a hórihorgasnak, aki elégedetten köhécselt, majd pedig bicskát vett elő a zsebéből, s mikor ismét hátrafordultam, már javában nyeste a tiltó tábla elé tolakodott fűzfaágakat.

Lehorgasztott fejjel ballagtam tovább és azon morfondíroztam, hogy mitévő legyek? Írjak a Balaton Intéző Bizottságnak, vagy fussak a községi tanácshoz? Aztán egyszerre csak új lehetőség kínálkozott, hogy tekintetemet és háborgó bensőmet megnyugtassam. Jó húsz méterrel odább, a Móricz Zsigmond utca 5. szám alatti magánüdülővel szemben, találtam egy újabb ösvényt, ami ugyancsak a tóhoz vezetett. Ott viszont magas vaskapu állta utamat. Olyan vaskapu, amelynek elkészítése és felállítása testvérek között is meghaladta egy kétkezi munkás havi keresetét.

Idegeneket eltanácsoló tiltó tábla, goromba csősz és börtönrácsnak is beillő, magas vaskerítés közterületen, nem a köz érdekében.

Ez van. De azt nem teszem hozzá, hogy ezt kell szeretni.

Dancs József

A CÍMZETT VÁLASZOL

Az „Ünnepi panaszcsokor" c. cikk vállalatunkkal kapcsolatos észrevételeire a következőket közöljük:

Budapesten a TÜZÉP-telepek 14 egységében lehet sódert vásárolni. Ezeken az eladási helyeken bármikor befizethető, amennyiben az ügyfél a szállításról maga gondoskodik.

Lenin körúti bemutatótermünk és csepeli telepünk fuvarral együtt vállalja a megrendelést. Az itt rendelt sódert az ÉPFU, illetve a Kavics Bánya Vállalat szállítja házhoz, de ez a két vállalat is csak a hét végén képes szállítani.

Fentieket összegezve tehát sóder korlátlanul kapható, de a szállítóeszközök hiánya miatt torlódás fordulhat elő.

Bodnár Péter
építőanyagker. igazgató
Bp. Tüzelő- és Építőanyagker. Vállalat

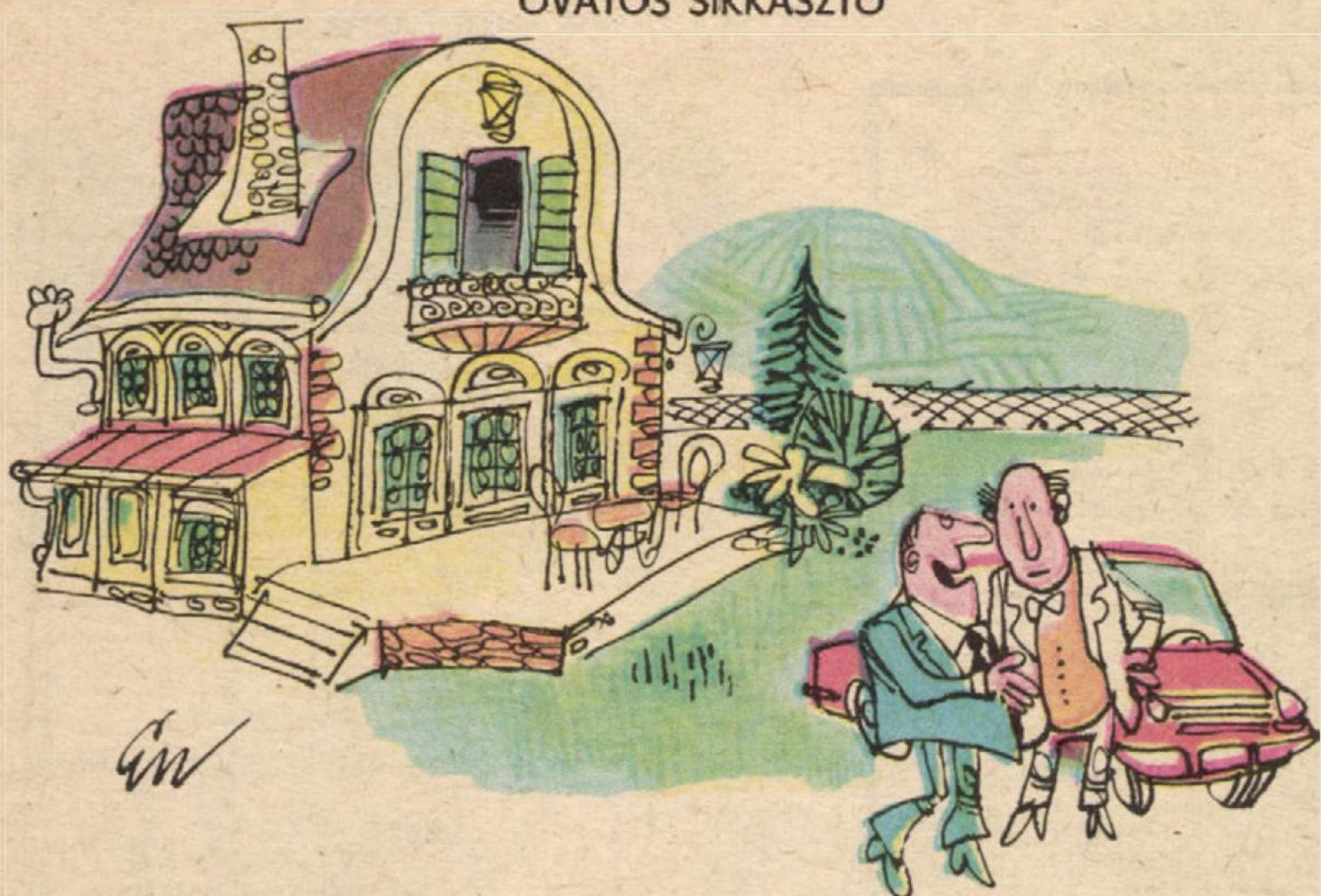
A Rózsadomb Élelmiszer Áruház kivitelezési munkáival kapcsolatosan az alábbiakat közölhetjük:

Az átalakítási munkálatoknál — mint az az átalakítási munkákra jellemző — több, előre nem látható nehézség merült fel. Az áruház átalakítási terveit több esetben módosítani kellett.

Lassítja a kivitelezést, hogy vállalatunk fizikai állományú létszáma rohamosan csökkent, oly mértékben, hogy a munka szervezésével ezen segíteni nem tudunk. A fenti körülményeket figyelembe véve, mindent elkövetünk annak érdekében, hogy az áruház szerkezeti kialakítása 1975. szeptember 30-ra, a teljes befejezés 1975. december 31-re megtörténjen.

Dr. Bozsik József
igazgató
Budavári Palota Beruházási Iroda

ÓVATOS SIKKASZTÓ

– A villa a feleségem, a kocsi az apósom, a felelősség a főnököm nevén van...

A PENTAGONBAN

– Vietnamból hívtak: felesleges amerikai fegyvereket akarnak eladni nekünk...

(„International Herald Tribune")

A MÓDSZER

A héten különös események sorozata ejtett nagy ámulatba. Ahogy reggeli sétám során a Stiglic Matild térre fordultam, földbe gyökerezett a lábam. Az ötvennyolc emeletes szupermarket építkezése mellett nemzetközi filmstáb dolgozott, Orson Welles vezetésével. A masszív rendezőzseni az alkotás lázában sürgölődött a Jupiter-lámpák között.

— Jól érzem magam — bömbölte, amikor faggatni kezdtem. — Örömmel jöttem Budapestre. Itt megbecsülik a munkámat. Nem úgy, mint... na, sorolhatnék néhány országot.

Két sarokkal odébb Ingmar Bergmanba botlottam. A svéd óriás az Intforgtesped épülő irodaházának roppant tömege alatt működtette masináit.

— Imádom a maguk fővárosát — válaszolta kérdésemre. — A pestiek aranyos emberek. Képzelje kérem, komolyan vették a „Suttogások, sikolyok" című kis borzadályomat, amit én csak rossz tréfának szántam.

Így fedeztem fel még aznap Alfred Hitchcockot a Stollwerk utcai légikikötő, Michelangelo Antonionit a Böhönye úti lakótelep, és Luis Bunuelt a Lég téri Csúcsszínház építkezése mellett. Valamenynyiöket elmélyült forgatás közepette.

Az ügy különös vonása volt, hogy közben az építkezés is lázas ütemben folyt. Hatalmas szív módjára döngött a légkalapács, az óriásdaru meg úgy kapkodta a betonelemeket, mint pékinas a meleg kiflit.

Nem értettem a dolgot. Arra gondoltam, hogy valami furcsa kontrafesztiválról van szó. A rendezők ezúttal nem a világ több pontján készült filmjeiket mutatják be egy városban, hanem megfordítva.

Másnap aztán találkoztam Cink Egonnal, a PRIVÁTI-tröszt főmérnökével és ő megmagyarázta.

— Új módszert fejlesztettünk ki — mondta nem kis büszkeséggel. — Az egész az én találmányom.

Halkabbra fogta a szót.

— Te is tudod, hogy a mi építőink sosem tartoztak a szakma villámemberei közé.

Tudtam. A PRIVÁTI mindenféle termelési táblázat legalján kullogott. Ha futballisták lettek volna, rég az NB II-ben falaznak. Kőmíves Kelemen boszorkányoskezű építőbűvész volt hozzájuk képest. A PRIVÁTI dolgozói sosem voltak kapkodós emberek. A vad hajsza helyett mindenkor a csendes, tartalmas élet kedves örömeit választották. Reggelenként kiballagtak az építkezésre, hulladék lécekből tüzet raktak, megsütötték a szalonnájukat. Délelőtt kispályás labdarúgótornát rendeztek a panelok között, majd felhajtottak egy-két üveg sört. Ez után kollektív napozás következett, meghitt nótázással. Délután kijöttek az asszonyok, kedélyes trécselés közepette kapálgattak a veteményes kertben, a felvonulási épület sarkán.

— Hát ennek most vége — újságolta diadallal Cink Egon. — Az ötletet egy tévériport adta. Kérlek szépen, ahogy a kamerák megjelentek az építkezésen, az én embereim mindent félbehagytak és szédítő iramban dolgozni kezdtek. Csoda volt nézni. Haladó lélek vagyok, de most arra kellett gondolnom, hogy azokból a felvevőgépekből árad valami delejes fluidum. Na, gondoltam, ha csak az kell, hát megkaphatjátok. Azóta minden építkezésünkön reggeltől estig berregnek a kamerák és a termelési eredményeink minden rekordot túlszárnyalnak.

— De miért kellenek ehhez a világ legjobb rendezői?

— Státusszimbólum — sugárzott Cink Egon. — Egy vezető cég adjon magára. Legalább elmondhatjuk, hogy magas szinten elégítjük ki a dolgozóink igényeit.

— Ez borzasztó sokba kerülhet.

— A mellényzsebünkből kifizetjük. A megnövekedett termelési értéknek csak nevetséges töredéke. Ha az emberek egyszer dolgozni kezdenek, a jóisten sem állítja meg a céget. Amellett a nyersanyagon is megspórolunk egy csomót.

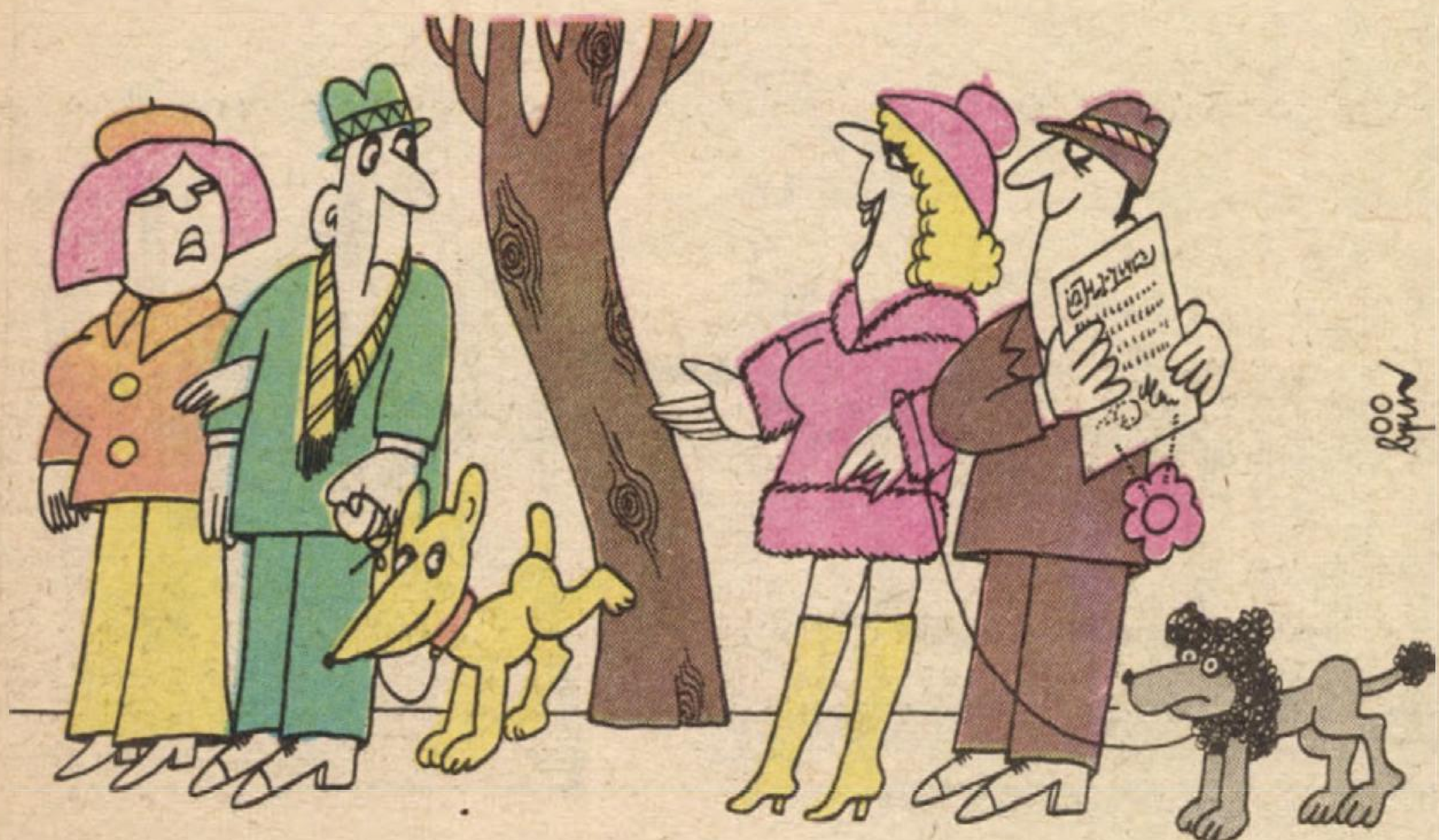
— A nyersanyagon?

Cink Egon most egészen közel hajolt.

— Persze, te csacsi. Hát mit gondolsz, van film azokban a kamerákban?

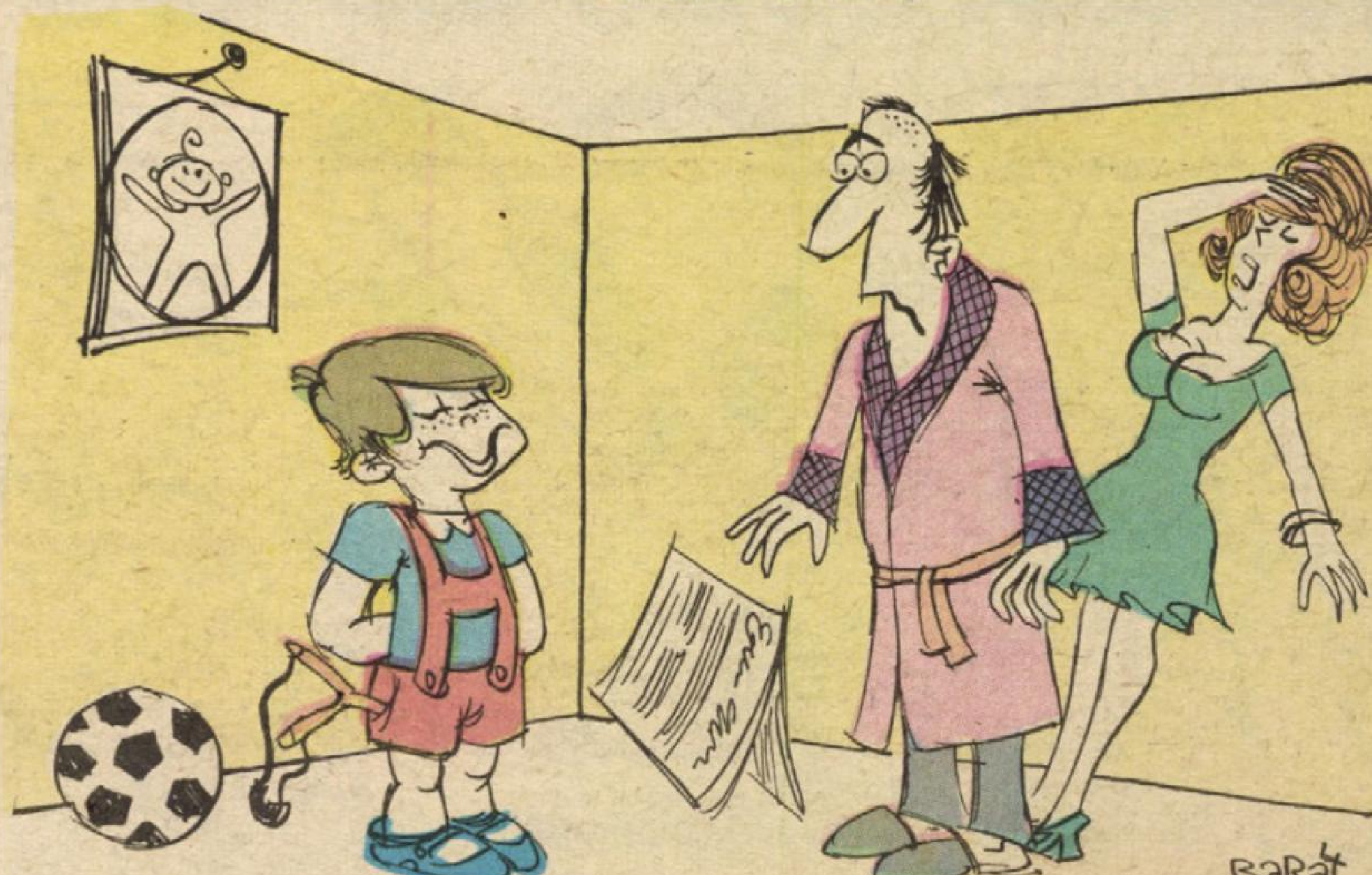
Peterdi Pál

ELŐKELŐ CSALÁD

– Véletlenül éppen nálunk van a kutyusunk pedigréje.

KÜLÖNC GYEREK

– Ipari munkás akarok lenni...

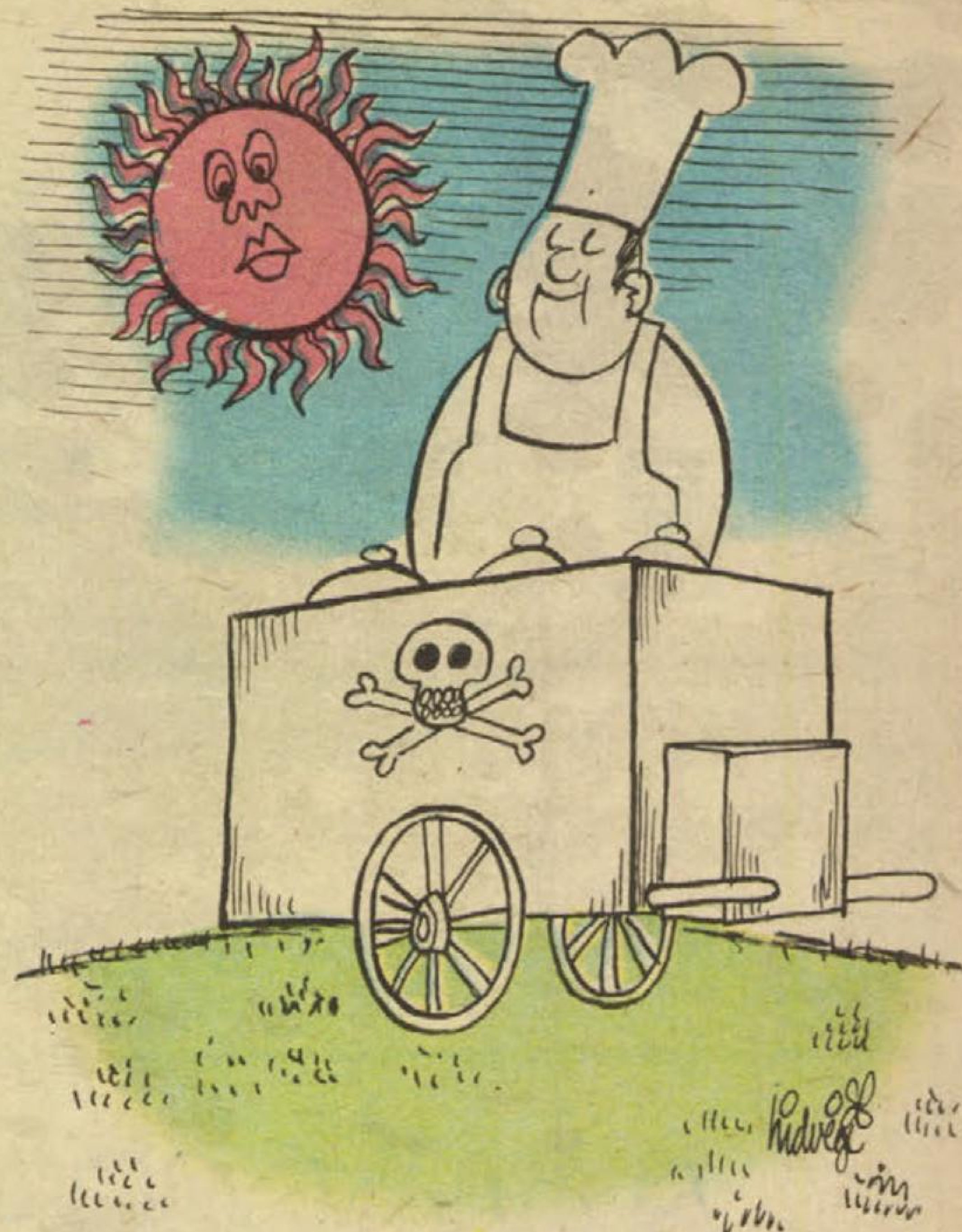
ZÁPOR

A MESTERLÖVÉSZ

ŐSZINTE FAGYLALTOS

Levélváltás a felszolgálók önkényéről

Tisztelt Szerkesztő elvtárs!

Colát és kávét fogyasztottam a bajai Bácska eszpresszóban. Barátaim és a fiaim a második üveg sörüket itták. Az üvegekkel és poharakkal zsúfolt asztalomról véletlenül levertem egy kávéspoharat. Azonnal megjelent a felszolgálónő és határozottan kijelentette: „húsz forint." Az összeget sokalltam, de számla ellenében hajlandó lettem volna fizetni. A felszolgálónő a számlát megtagadta és hangoskodni kezdett. Mindenki minket figyelt. Én a panaszkönyvet kértem, ehelyett olyan durva és goromba hangon sértegetett, ami nem bírja el a nyomdafestéket. Ismerőseim és a gyerekeim előtt megalázva éreztem magam.

Az esetet jelentettem a város kereskedelmi főfelügyelőjének. Azóta engem lakóterületem egyetlen szórakozóhelyén, a Bácska presszóban nem szolgálnak ki: a kollektíva összefogott ellenem. Ismerőseim útján megfenyegettek, hogy amíg élek megemlegetem, amiért jelenteni mertem az esetet. Meg szabad ezt tenni velem vagy bárki mással?

Kedves Olvasónk!

Nem szabad, de mint tapasztalta, lehet. Azért lehet, mert munkaerőhiány van a vendéglátóiparban is, és még azt a felszolgálót sem bocsátják el az állásából, aki nem tekinti embernek a vendéget. De ha előfordul, hogy fegyelmit indítanak ellene, nem tudják eltávolítani, mert kilép (esetleg hozzájárulással!), s akkor a szomszéd üzletben (presszóban, étteremben stb.) boldogan alkalmazzák. Ott kezdheti elölről a vendégek „fegyelmezését."

Továbbá azért is lehet, mert egyes vendéglátóipari üzemek dolgozói, mint például a bajai Bácska eszpresszó felszolgálói is fölényesek és hatóságnak képzelik magukat, ami már egymagában is nagy hiba. De még nagyobb hiba az, hogy nem tudják: éppen a hatósági közeg köteles udvariasan viselkedni az állampolgárokkal. Miután ezt nem tudják, ezért merészelik megtagadni öntől azt a jogát, hogy náluk kávéját, üdítő italát vagy sörét elfogyaszthassa.

A szóban forgó eszpresszó, ahonnan önt otromba módon és goromba szavak kíséretében kiközösítették, nem a felszolgálónő és társainak a tulajdona, hanem a közé. Az öné is. Mindenkinek, hacsak nem ittas, legelemibb állampolgári joga, hogy bármelyik étterembe vagy eszpresszóba betérjen. Az ott dolgozóknak pedig állampolgári és hivatali kötelességük, hogy a betérő vendégeket kiszolgálják. Miként ezt a becsületesen dolgozó felszolgálók teszik, ami azonban nem feledteti a Bácska eszpresszóban tapasztalt és az ahhoz hasonló durva magatartást.

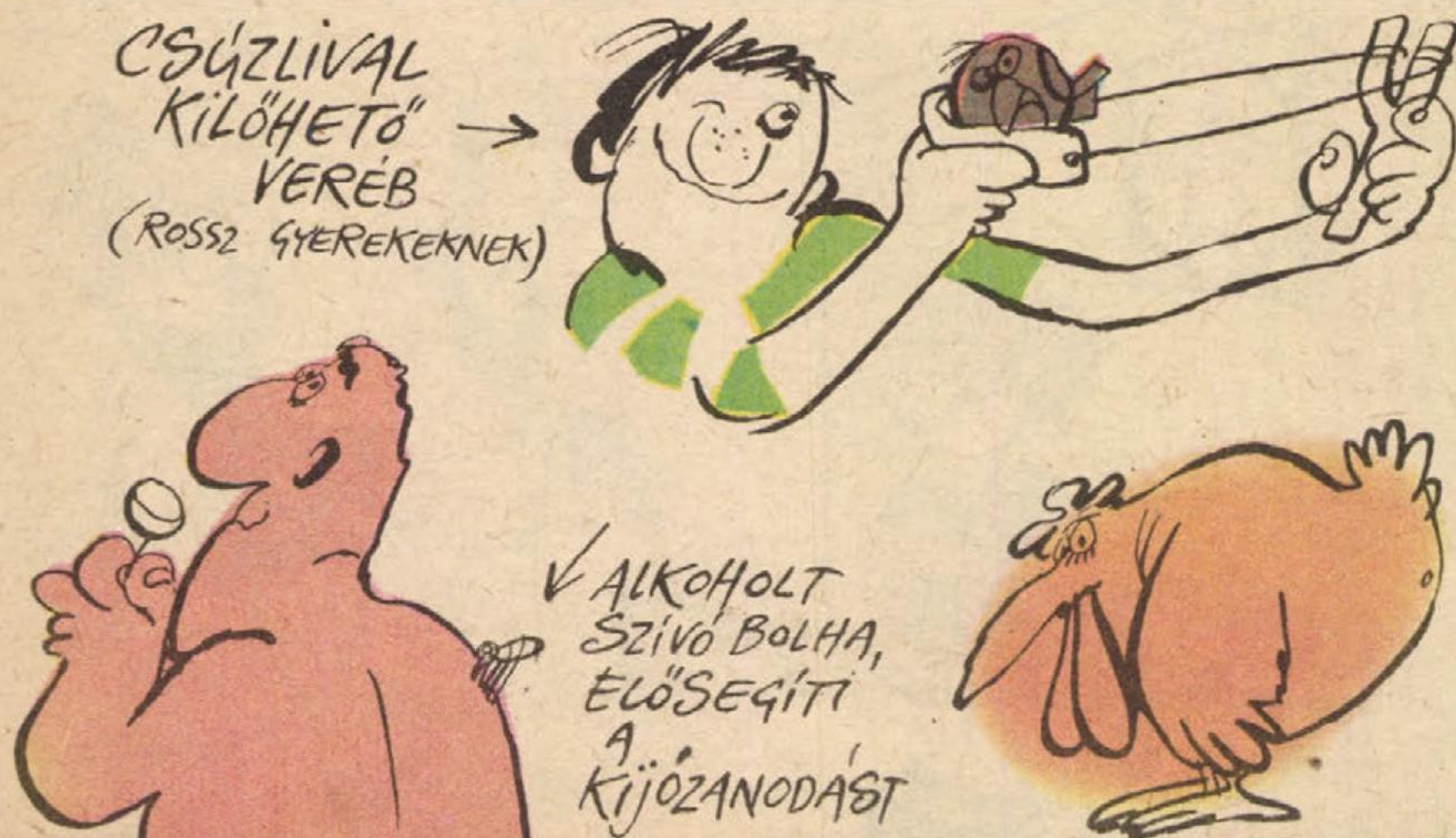
Az önt ért sértés felháborító és még akkor is szóvá kellene tenni, ha egyedülálló volna, mert az ilyen visszaélés sem eszpresszóban, sem máshol nem tűrhető. De az ön panasza nem egyedülálló. Helyesen tette, hogy az ügyet bejelentette a város kereskedelmi főfelügyelőjének, aki remélhetőleg megvizsgálja a panaszt, és meghozza büntető határozatát. Azt azonban nem hiszem, hogy önt bántalmazni merészelnék. A budapesti bíróság — egy hasonló esetben — súlyos börtön- és pénzbírsággal sújtotta a magukról megfeledkezett vendéglátóipari dolgozókat.

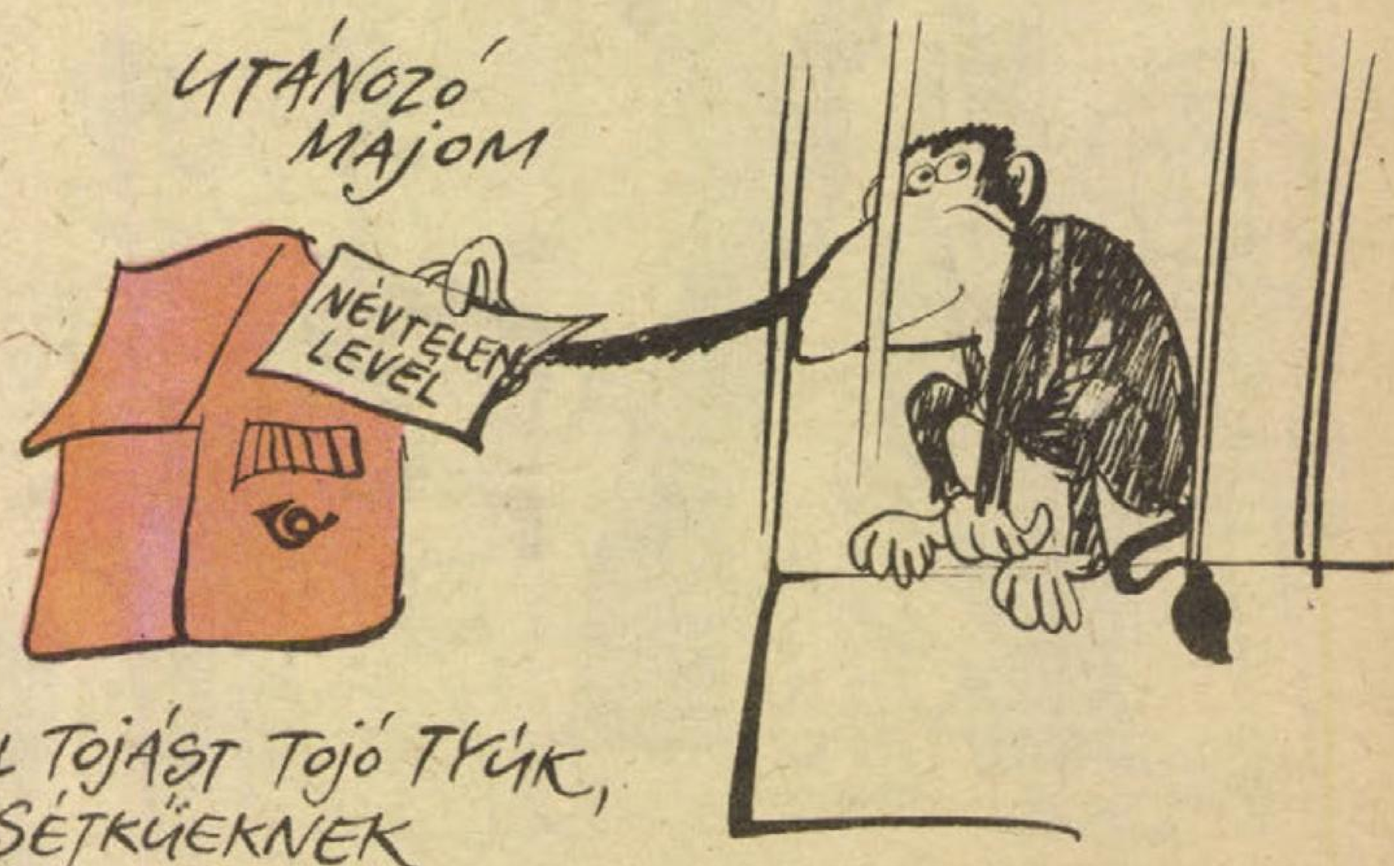
Egyelőre azonban fennáll az az elképesztő pimaszság, hogy önt nem szolgálják ki abban az eszpresszóban, ahova évek óta a családjával és a barátaival jár. Nagyon leköteleznének a bajai Bácska eszpresszó dolgozói, ha a következő kérdésemre válaszolnának: mit szólnának ők ahhoz, hogyha a csemegeüzletben azt mondanák nekik az eladók, hogy nem szolgálják ki őket, mert nem tetszik a fizimiskájuk? És nem szolgálnák ki őket sem a hentesnél, sem a tejboltban, sem a ruha- vagy a cipőüzletben?

És mit szól beosztottjainak magatartásához a Bácska eszpresszó vezetője?

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

Kedves előfizetők!

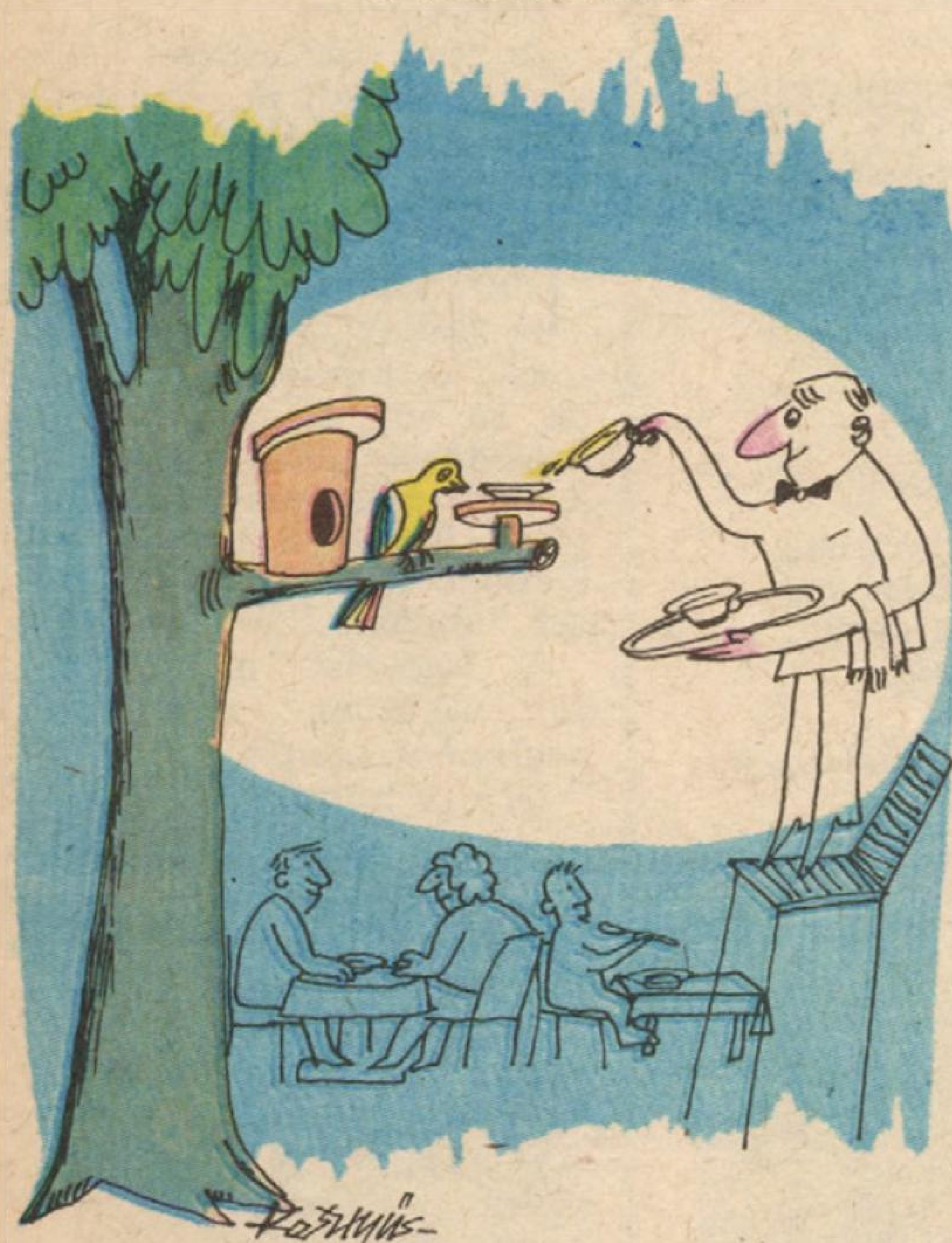
Szíves tudomásukra hozzuk, hogy 1975. július hó 1-től a LUDAS MATYI előfizetőit a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítőhivatalok tartják nyilván, s egyúttal gondoskodnak az esedékes előfizetési díjak beszedéséről is.

Az egyéni előfizetők részére a lapot a kézbesítőhivatalok a napilapokkal egy időben kézbesítik.

A LUDAS MATYI vidéki közületi előfizetőit a helyi kézbesítőhivatalok csak 1976. január 1-től veszik nyilvántartásukba, s intézik a díjbeszedéssel kapcsolatos teendőket.

A lap budapesti közületi előfizetőit továbbra is a Posta Központi Hírlap Iroda tartja nyilván.

A TERMÉSZETBARÁT

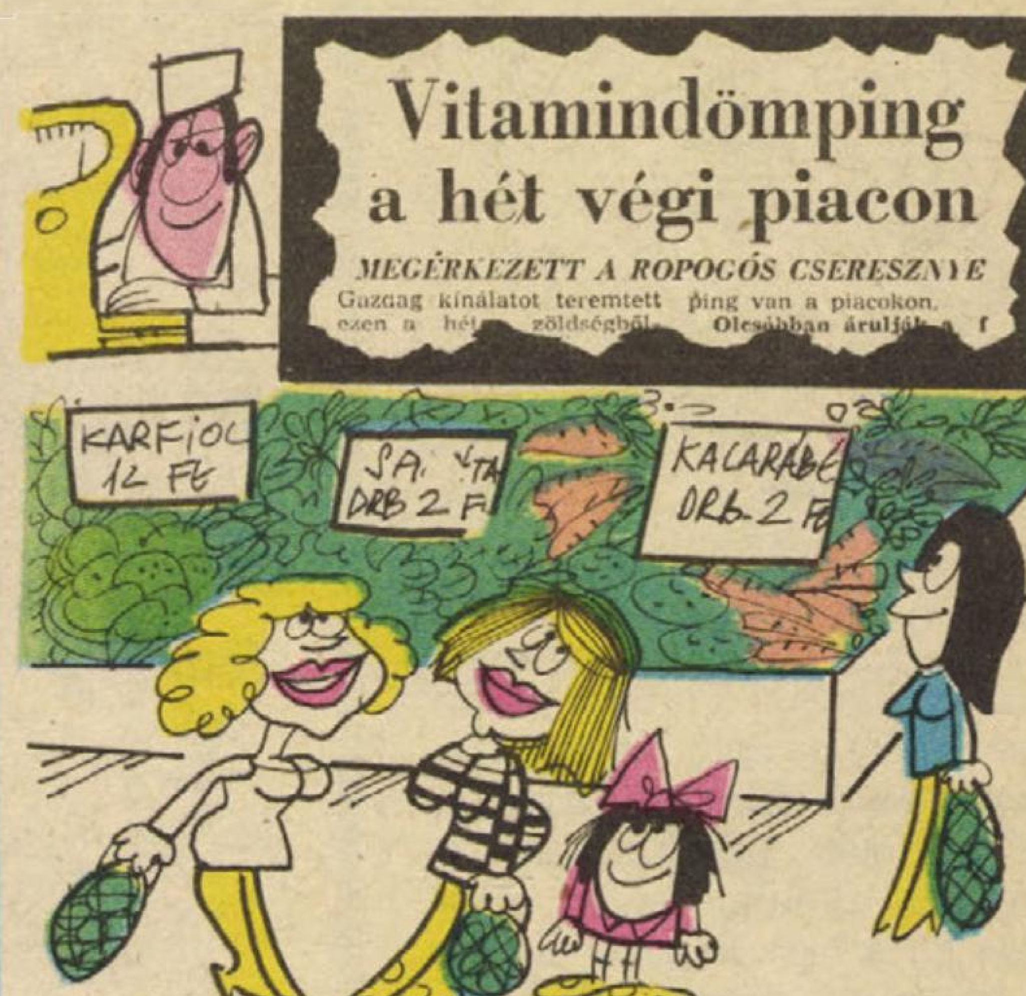

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Látod, apafej, Brüsszelben szeretnék én papírgyűjtő lenni.

– Olyan olcsó a vitamin, hogy már nem érdemes a körzeti orvossal feliratni.

– Te miért nem öltöztél trilógiának, drágám?

– Pompás hírem van, apu, megspóroltam neked egy kerékpárt!

AZOK OTT FENT

A Főnöknek az az egy hibája, hogy túlságosan törődik vele, mit szólnak a dolgokhoz „azok ott fent" — panaszkodott Honduraszy barátom, egy kül- és belgazdálkodási vállalat felelős tisztviselője. — Ha javaslatot teszek, gyakran kapom azt a választ: — Ezzel odafent nem értenek egyet... Vagy hogy: — Félek, ezért nem dicsérnek meg bennünket. Esetleg azt, hogy: — No még csak az kéne, kapnánk a fejünkre egy nagyot onnan.

Eme kijelentések közben szemét az ég felé mereszti, körülbelül fele úton a kristálycsillár és a hasznáaton kívüli kéménynyílás közé. Én mindig követtem a szememmel, de soha még nem láttam ott senkit, eltekintve néhány pókhálótól, amit a takarítónő felejtett ott. De hát ez van, ezt kell szeretni. Mármint takarítónőben.

El is tökéltem — folytatta barátom —, hogy legközelebb kinyomozom, tulajdonképpen kik azok ott fent és miért nem értenek egyet azzal, amivel egyet kellene érteni, illetve miért nem dicsérnének meg bennünket azért, amiért dicséret járna, s végül miért kapunk tőlük a fejünkre egy nagyot, holott nem ezt érdemelnénk.

Amikor legközelebb azzal álltam elő a főnöknek, hogy adjuk el a kiselejtezett pörgettyűállományt féláron (teljesen logikus volna) és ő erre azt felelte, hogy „fent ezzel nem fognak egyetérteni, ezért vegyük le a dolgot a napirendről", nos, szóval amint ezt kimondta és megint a plafon irányába kezdett hunyorgatni, sietve rákérdeztem:

— Hol nem értenek egyet? Ott fent? — és arra felé böktem az ujjammal.

Azt mondta, persze, ott fent. Csakhogy én most nem hagytam magam:

— Jól van, főnök, bízza csak rám a dolgot. Akkor most magam beszélek azokkal ott fent.

Erre ingerülten reagált:

— Azokkal ott fent nem lehet beszélni.

— És miért?

— Mert azok ott fent, nem szeretik, ha beszélünk velük ott fent.

— Márpedig én beszélek azokkal ott fent — erősködtem —, mert azok ott fent is csak emberek. Tessék megmondani nekem, kik azok ott fent, pontos név, lakcím, telefon és postai irányítószám. Én majd felmegyek hozzájuk.

Már rohantam is ki a szobából, egyenesen fel a központba. Megkerestem azt ott fent, akiről tudtam, hogy foglalkozik velünk ott lent és rátámadtam:

— Mondja, miért olyan maga, amilyen? Miért nem ért egyet a legésszerűbb dolgokkal sem, és főleg miért fenyegetőzik, miért kapunk magától egy nagyot a fejünkre?

Csak nézett rám értetlenül. Hogy ő így nem, hogy ő úgy nem. Tovább, be a minisztériumba. Ott is megkerestem az illetékest, de ugyanaz a csodálkozó pillantás, ugyanaz a mentegetőzés. Csak tovább, feljebb és feljebb! Már elhagytam a sztratoszférát, fent jártam valahol az Androméda ködben, de még mindig teljes köd. Senki nem vállalta, hogy ő lenne az ott fent, hogy ő félemlítette volna meg a főnököt, akárcsak egyetlen esetben is.

Leereszkedve a földre, be egyenesen a főnökhöz.

— Figyeljen ide, egészen fent jártam. Közlöm magával, hogy minket senki sem akadályoz, senki sem köti meg a kezünket, minket senki sem fenyeget. Maga le van leplezve: „azok ott fent" nem léteznek...

Szórakozottan nézett rám: — Azt mondja, nem léteznek?... Furcsa... De hiszen most is ott vannak, nézze csak, ott — és kezével tétován felfelé mutatott — ott fent... Maga talán nem látja, de én igen. Üljön csak ide a helyemre... — és belenyomott a főnöki karosszékbe.

Szavamra. Akkor először csakugyan láttam azokat ott fent.

Novobáczky Sándor

LUDAS MATYI
emlékkönyvébe

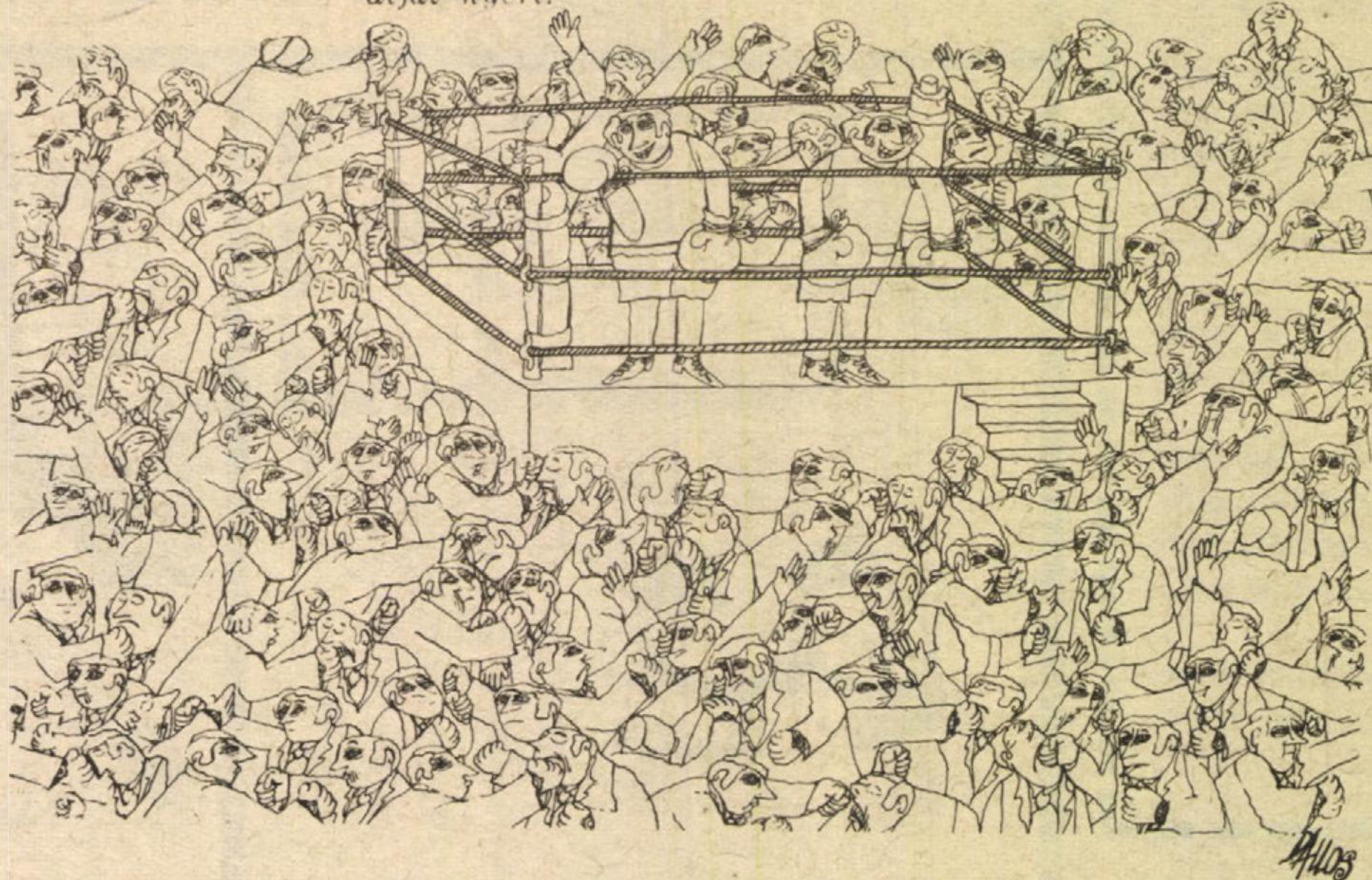

A magyar film őskorának cselekvő tanúja voltam. Már 1909-ben főszerepet kaptam a Nővérek című filmben. Ezután nagy sorozat következett, a harmincas évekig, de én nem a *„Sas útja”* és a *„Jön a rozson át”* című regényekből készült filmek nagy visszhangjáról akarok megemlékezni, hanem egy „életveszélyes” felvételről. Az *„Éj és virradat”* című Bulwer-regényből készült 1918-ban a film, amelyben én egy ártatlanul megvádolt, de mégis menekülésre kényszerülő embert játszottam. Uher Ödön rendező látványosságra törekedett, és nekem a Citadella tetejéről kellett leugranom. Megnyugtattak, hogy a jelenet veszélytelen, mert ponyvába fogok ugrani, amelyet tűzoltók feszítenek ki. Ugrás előtt vettem észre, hogy a Citadella fala alatt nem tűzoltók tartják a ponyvát, hanem katonák. (Később tudtam meg, hogy a felvétel idején malomtűz volt a városban és a fővárosi tűzoltóságot oda vezényelték, ezért hívtak sorkatonákat a felvételhez.) Nem mertem ugrani, mire Uher rendező felkiabált hozzám: „Ezer koronával többet kapsz, ha ugrasz.” Nemet intettem. „Kétezret!” — kiáltotta. Még mindig haboztam. „Háromezer korona! — biztatott és ez az összeg, amely akkor hatalmas pénz volt, legyőzte a félelmemet. Ugrottam. A katonáknak azonban nem lévén az ilyesmihez gyakorlatuk, teljes erővel kifeszítették a ponyvát: én magas ívben a levegőbe repültem a ponyváról, majd a földre zuhantam. A mentők vittek el, akik megállapították, hogy nagy szerencsém volt, mert csak zúzódásokat szenvedtem. Így azután Uher — két nappal később — már a Klotild palota tetejére állított, de itt már nem volt életveszély, annál inkább az „Álmok könyve” című Afrikában készült film befejezése után, amikor Olaszországon keresztül akartunk hazautazni. Vonatunk alatt ugyanis a Reggo hídja beszakadt és a mélybe zuhantunk. A vonat egyik fele fennakadt a tengerparti sziklán, a másik része a vízbe csúszott. A „Nap” című akkori napilap hírt kapott a katasztrófáról és az első oldalon közölte, hogy én a hullámsírban leltem halálomat. Amikor a gyászolók megjelentek a hozzátartozóimnál, legnagyobb meglepetésükre, azok derűsen fogadták őket. Időközben ugyanis megérkezett a táviratom: baj nélkül úsztam meg a katasztrófát...

Fenyő Emil

ÖKÖLVÍVÁS

Az olaszországi Anconában megrendezett III. Nemzetközi Karikatúra Kiállításon — amelynek témája a sport volt — DALLOS JENŐ, lapunk munkatársa, ezzel a rajzával különdíjat nyert.

APRÓ RIGMUSOK

NYUGATIMÁDAT

A pesti lány kezét talán hamar adja,
Ha a kérő egy dúsgazdag maharadzsa.
Ám sejti, hogy nem lesz boldog. Hiába!
Férje Buddhát, ő meg Pessthet imádja.

EGY FIKUSZ SÍRVERSE

Megkapta a foltostífuszt
Az vitte el szegény fikuszt.
Mert a foltostífusztul
Minden fikusz kipusztul.

IGA

Ikerpárt vett el a csiga.
Nyakán kettős csiga-iga.
Így tudta meg szegény, mi a
Csiga-biga bigámia.

Szilvási Csaba

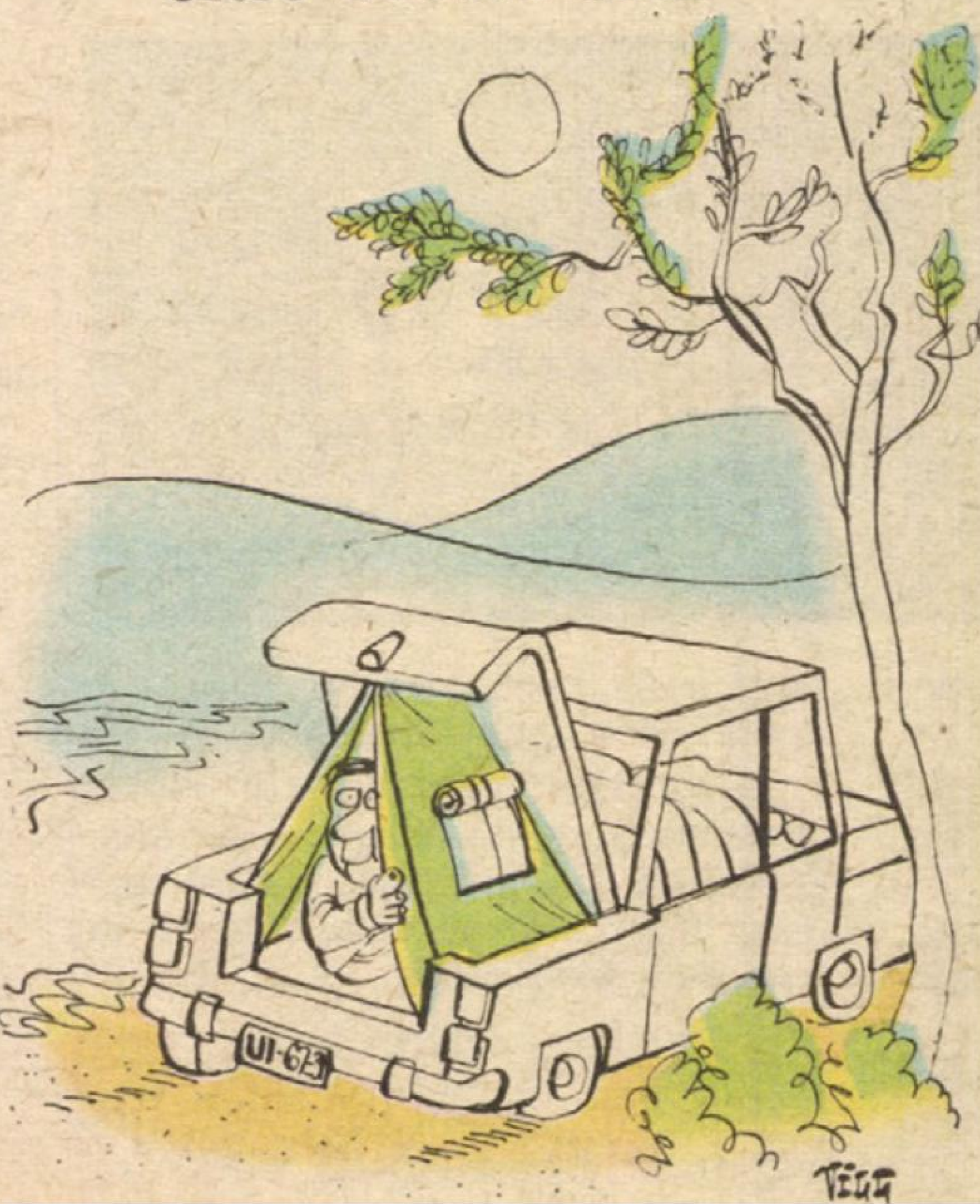
AUTÓS-VICCEK

Földes Vilmos rajzai

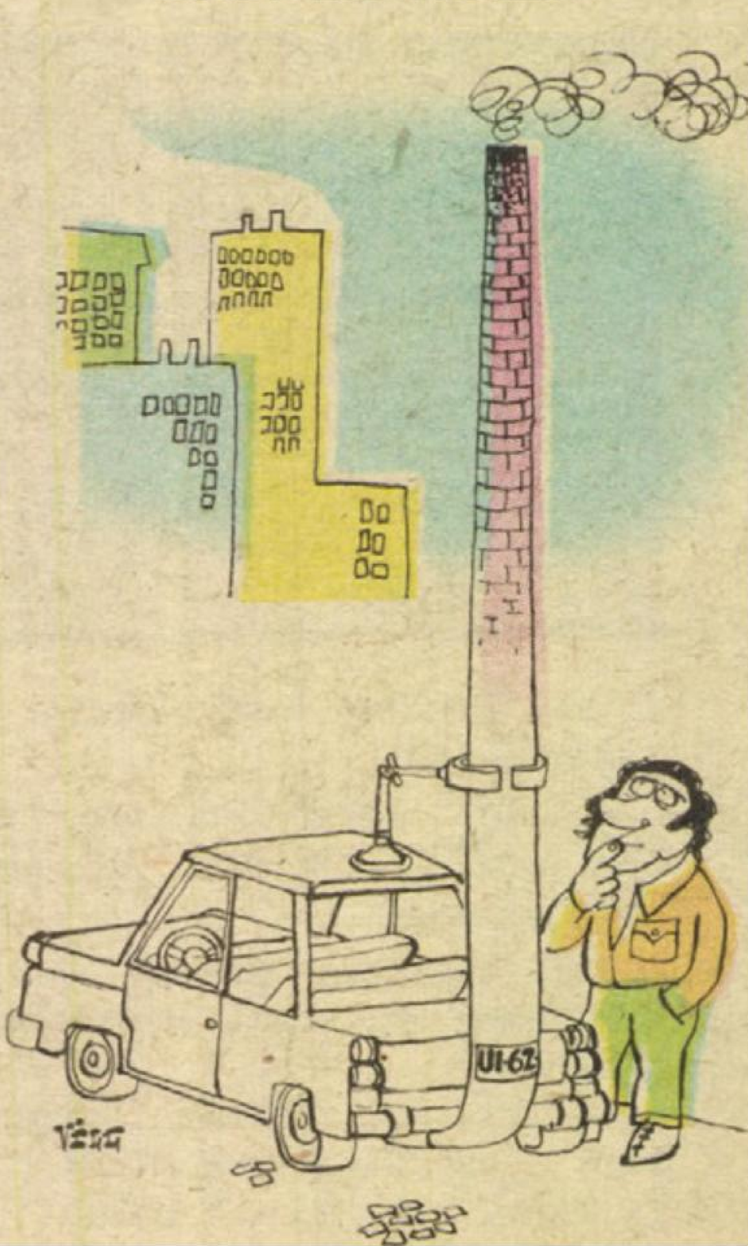
CSALÁDI KOCSI

OLCSÓ CAMPINGMODELL

KÖRNYEZETVÉDELEM

TRIBÜN

Június 8-ára nagy nemzetközi síversenyt terveztek a svájci Säntisban. A versenyt aztán június 22-re kellett halasztani. Kedvezőtlen időjárási viszonyok miatt.

Túl sok volt a hó!

Fura világcsúcs!

Jimmy Certain, tizenöt éves sportember Hollywoodban 27,0 mp alatt tett meg 50 yardot.

Kézen járva.

A régi világcsúcsot 29,5 mp-cel tartották. Izgatottan várjuk, mikor dől le a 25 mp-es „bűvös határ”.

*

Egy japán sportoló fogadott, hogy „felgolfozik” a Fuzsijama tetejére. 10 óra 49 perc és 18 másodperc alatt hatolt fel a 3776 méter magas csúcsra és útközben 1275 alkalommal ütött bele a kis fehér labdába.

A fogadást megnyerte, de útközben elveszített huszonhat labdát.

És hat kilót.

A New York-i Ring Magazin a boksztörténet legfurcsább knock outjáról számol be.

Egy ökölvívó a hatodik menetben óriási lengővel akarta telibetalálni ellenfelének a fejét. Az ügyesen elhajolt, a támadó viszont a lendülettől hasra esett a ringben. Nagy koppanás, az állát beverte a padlóba. Kiszámolták.

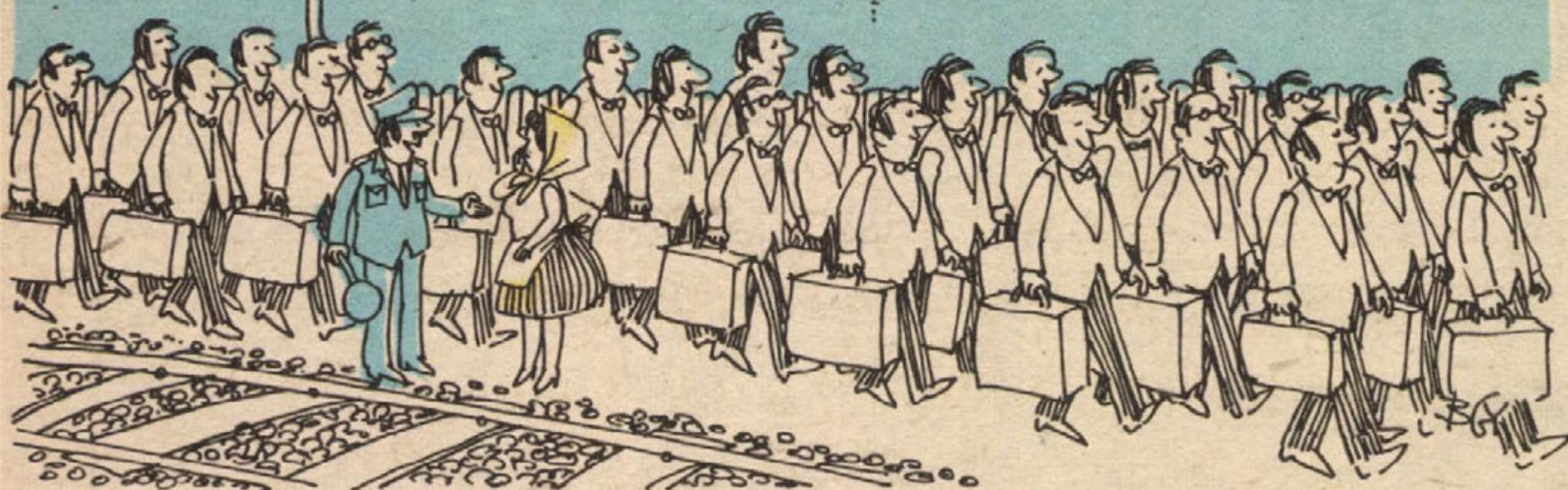

Egy szurkoló hazavitte a tizenegyes pontot. Emlékül.

A bajnoki idény végeztével beosont a Derby County pályájára és ügyesen kiemelte azt a gyeptéglát, amelyre a fehér mészfoltot festették.

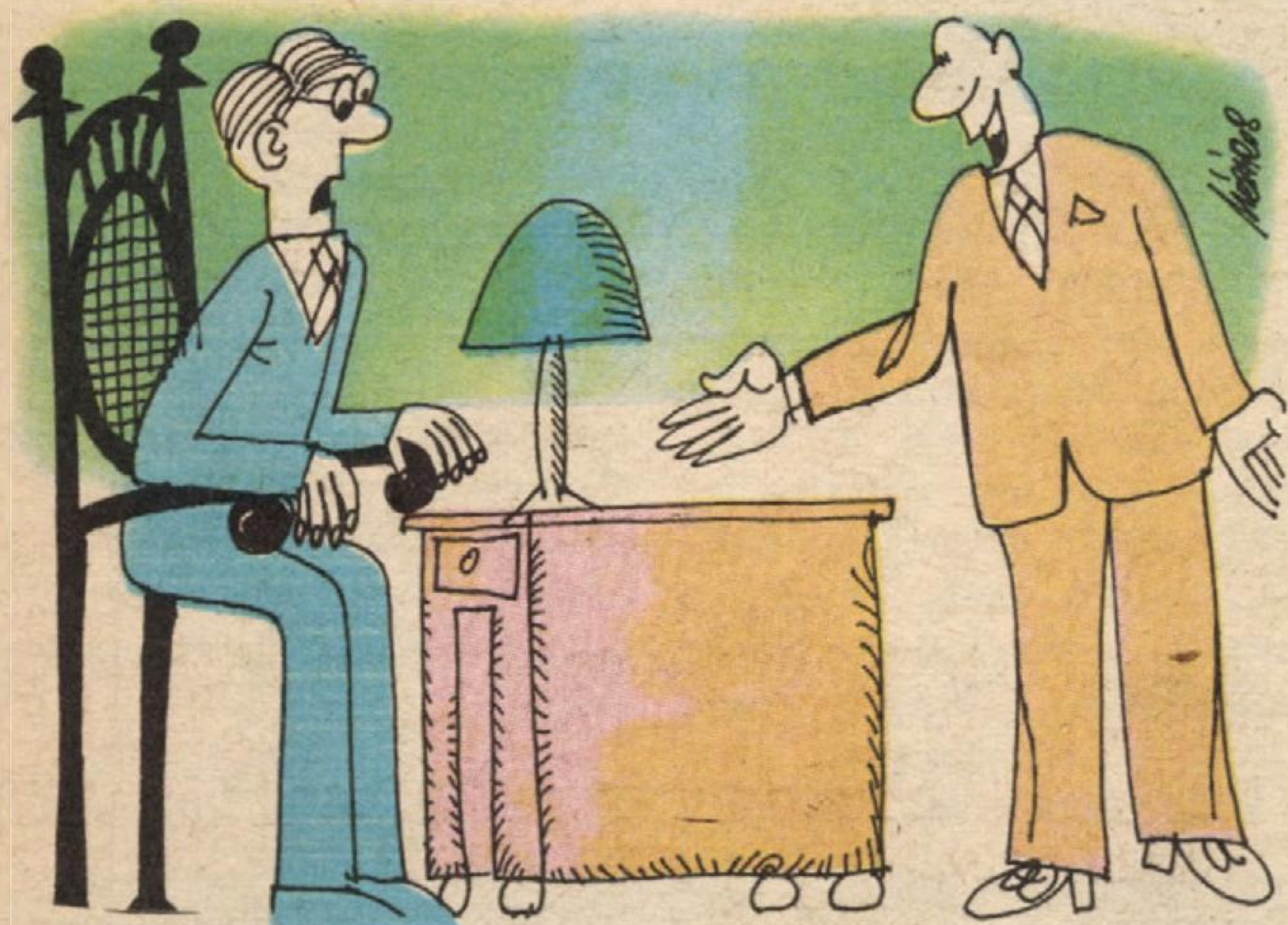
Néhány nap múlva az újságból értesült, hogy egy másik szent őrült 250 fontot ajánlott a klubnak a tizenegyes pontért. Fogta hát a gyeptéglát, és mélyhűtve elküldte a vásárló címére.

ARANYLÁZ

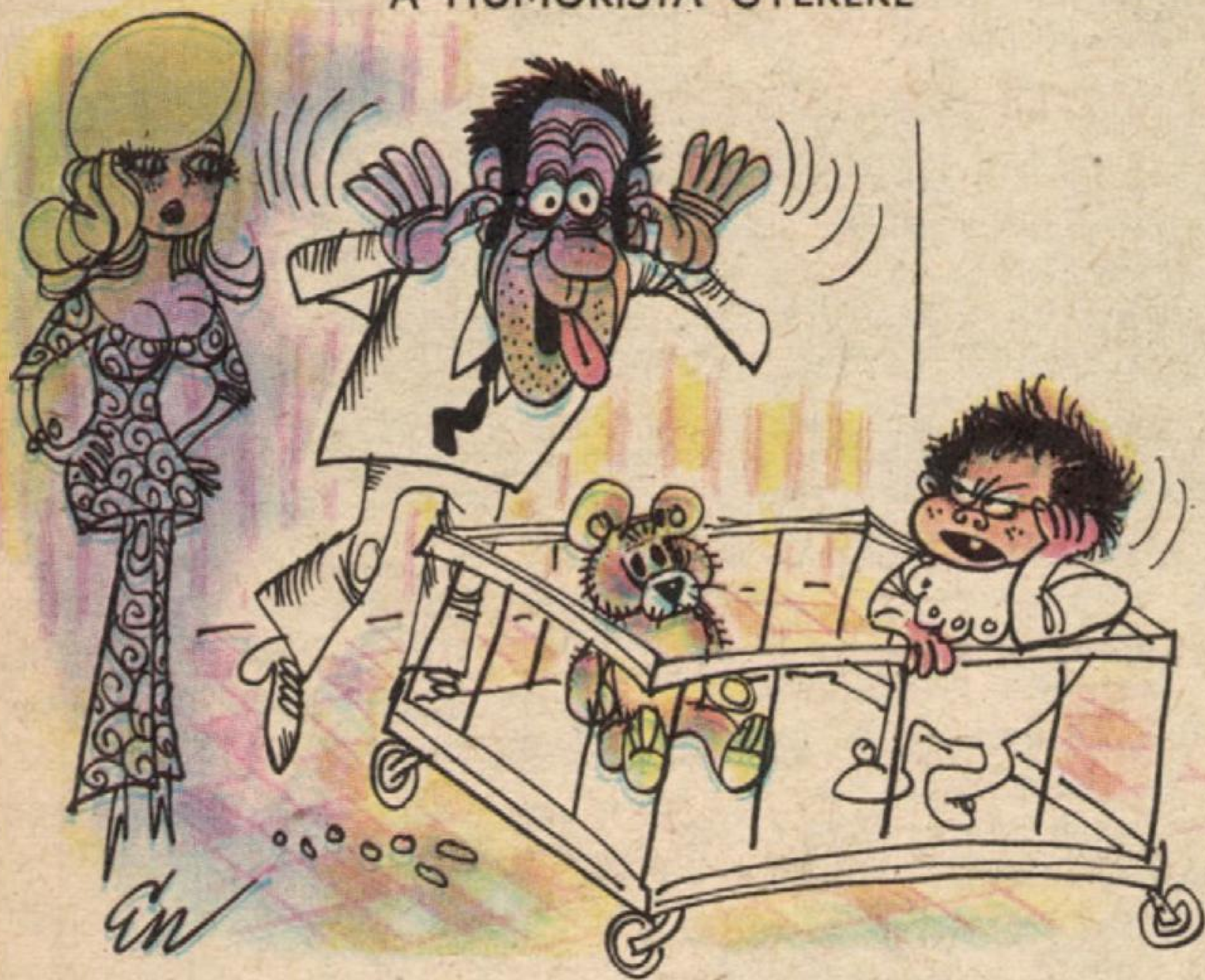

– Érkeznek a kisegítő pincérek.

KEMÉNY PRÓBAIDŐ

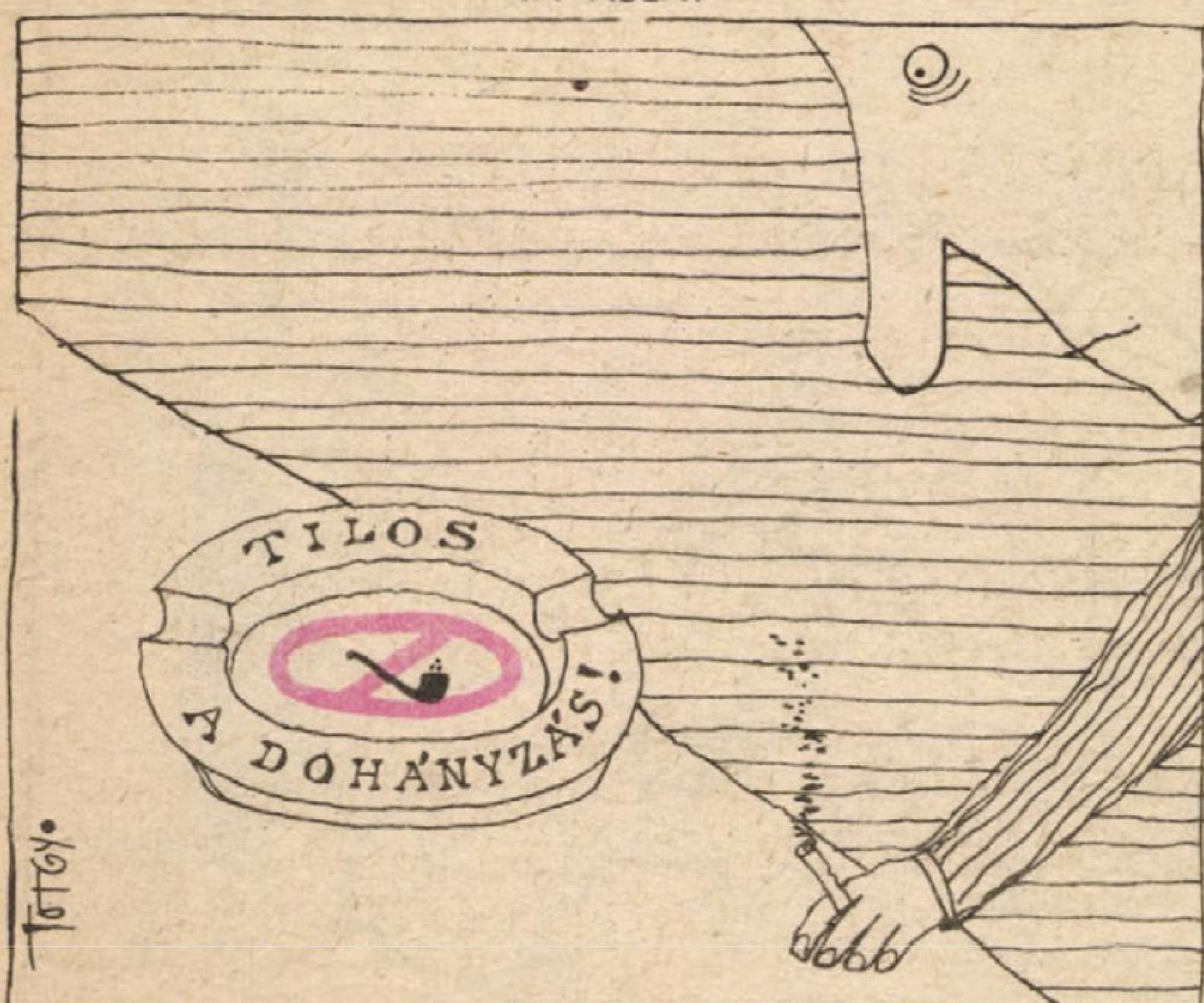

A HUMORISTA GYEREKE

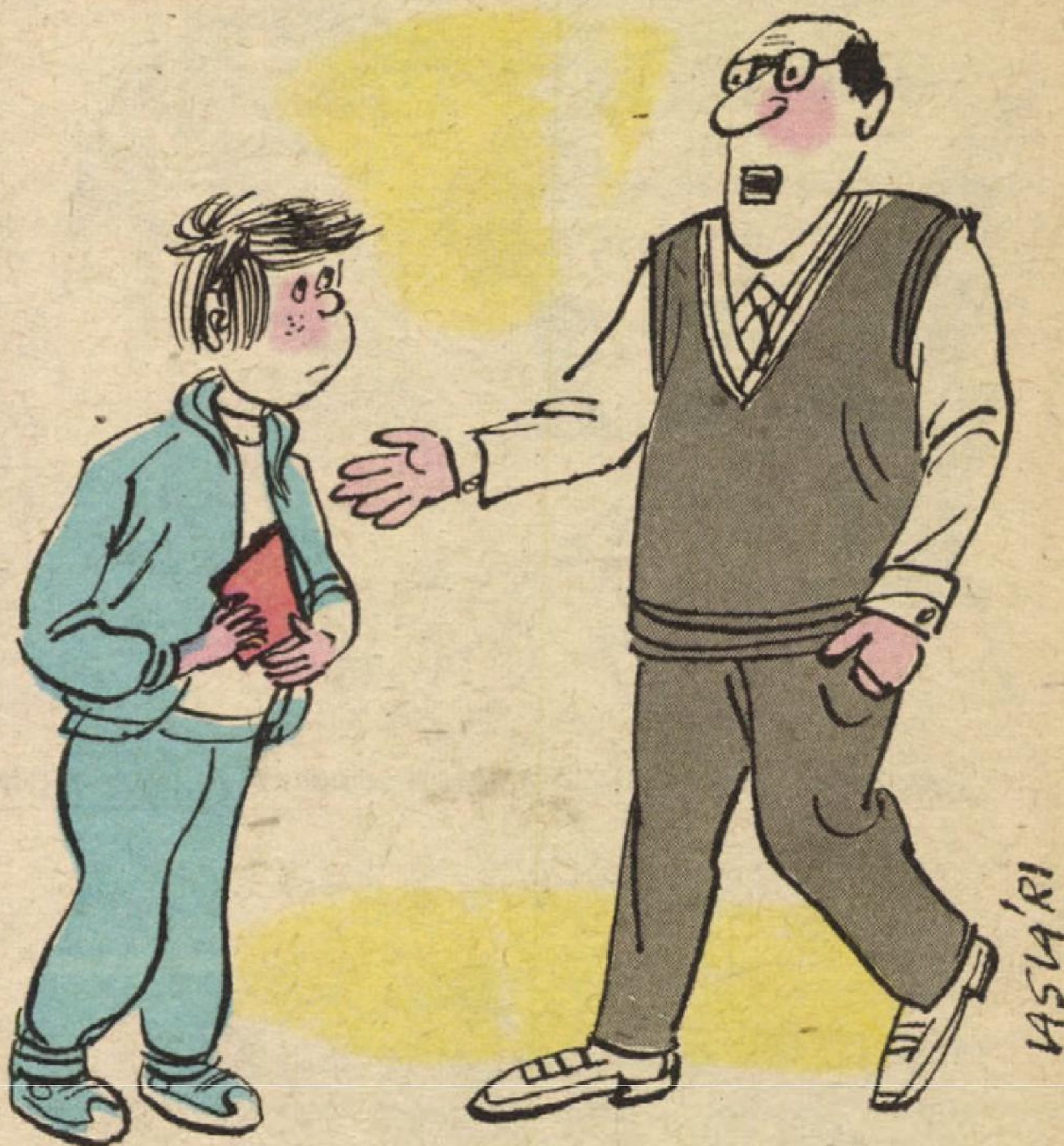
– Mindig az az öncélú nevettetni akarás! Sohasem kapsz így Kossuth-díjat, papa!

JAVASLAT

A Dohányzást Ellenzők Társaságának

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XXXVII.)

„János, nekem szükségem volna pénzre"

(Madách)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— Asszonyom, a kedves lánya beleegyezett abba, hogy feleségül jöjjön hozzám ...

— Magára vessen. Minek járt hozzánk minden este?

AZ APOSTOL

A minap éppen ebédemet fogyasztottam egy első osztályú étterem kertjében, midőn ismerős hang köszönt rám. Felnézek a tányéromból: Hudák Jenő áll mögöttem, vigyorog és minden szégyenkezés nélkül így szól:

— Úgy látom, krumplisnúdlit eszel. Megtennéd, hogy adsz nekem két-három szem formás núdlit a tányérodból?

— Üljél le! — sziszegek rá bosszúsan. — Mit szólnak a szomszéd asztaloknál, ha ezt hallják?! Ne hozzál szégyenbe, kérlek, üljél le és rendelek neked egy adaggal, ha már ilyen borzasztó helyzetbe jutottál! De esküszöm, hogy meg vagyok rendülve!

— Először is ne rendüljél meg — mondta Hudák és leereszkedik egy székre mellém. — Aztán nehogy rendeljél nekem núdlit, utálom, meg nem enném, és különben is most álltam fel a másik asztaltól, töltött borjút ettem, ha előbb látlak, ajánlottam volna neked is. A núdlit kísérleti célra kértem, remélem nem tagadod meg. Mindössze három-négy szem, lehetőleg egyenes és hosszúkás núdlit válasszál ki nekem!

— Nem fogok tőled idegbajt kapni, amíg elmondod, hogy mit kísérletezel a krumplisnúdlival — mondom Hudáknak és nyugalmat erőltetek magamra. — Annyi időt kapsz a magyarázatra, amíg a tésztát elfogyasztom. Ha addig nem vagy készen a válasszal, egyetlen núdlit sem hagyok meg neked a tányéromon!

— Figyelj ide — mondja Hudák sietve —, már jó néhány hónapja olyan cigarettafajták előállításán dolgozom, amelyekben kevesebb a káros nikotintartalom, mint a régi, hagyományos cigarettákban. Amikor megláttalak, jutott eszembe, hogy krumplisnúdliból készült cigarettát még nem javasoltam. Egyszeriben megérthetted, vagy nem?

— De igen — toltam el magamtól a kihűlt tányért — parancsolj — mutattam Hudáknak —, böngésszél a núdliban, tetszésed szerint. Az ápolóidat hány órára rendelted ide?

— Te vagy bolond, nem én — nyugtatott Hudák —, mert nem tudod felmérni sohasem azt, amit

én tudok: megtalálni, hogy mire van pénz!

— Neked a cigarettanúdlit fizetik?

— Nem éppen ezt, de a kutatást — magyarázta Hudák. — Ez most érdekli a társadalmat. Nemdohányzó társadalmi csoportosulások alakulnak, propagandára itt is, ott is kerül elő több-kevesebb pénz, a mozgalom anyagi támogatására jelentkeznek intézmények, akik örülnek, ha a kulturális alapjukból pénzt számolhatnak el erre a nemes, nikotin-ellenes harcra.

— Elég volt! — emelem fel a kezemet. — Arról beszélj most, hogy milyen cigarettát kísérleteztél ki mostanig?

— Kérlek — tűnődik el Hudák —, készítettem cigarettát zöldséglevélből, sóskából és fehérrépából, faggyúból, hogy undort keltsek a dohányzás iránt abban, aki rágyújt a faggyú-cigarettára. Hidd el nekem — emelte fel Hudák a hangját —, hogy a nemdohányzók nagyra értékelik fáradozásomat, tudják, hogy nem könnyű a krónikus nikotinistákat leszoktatni a bagózásról, és ezért türelmesek velem szemben is. Ez a harc a cigi ellen nem megy máról-holnapra!

— Ebben bizonyos vagyok! — bólintok őszinte elismeréssel. — Te pedig nem csüggedsz a kudarcok láttán, most megpróbálkozol a núdlival is! Persze, ez anyagi támogatás nélkül nem megy?

— Végre megértettél! — mondja Hudák vidáman. — Társadalmi összefogásból készült el a múlt héten a malátacukor ízű, fütyülős cigarettám is, melyben nagy exportlehetőség van, és a velőscsontból faragott cigarettám, amelyet nyugodtan lehet szívni, mert belül üres. Az igazi, erős dohányosok persze idegenkednek tőle, de ezt senki sem írja az én rovásomra. Az én szándékom tisztességében senkisem kételkedik... apropó — nézett rám Hudák mohón — biztos van egy jó szivarod... van?

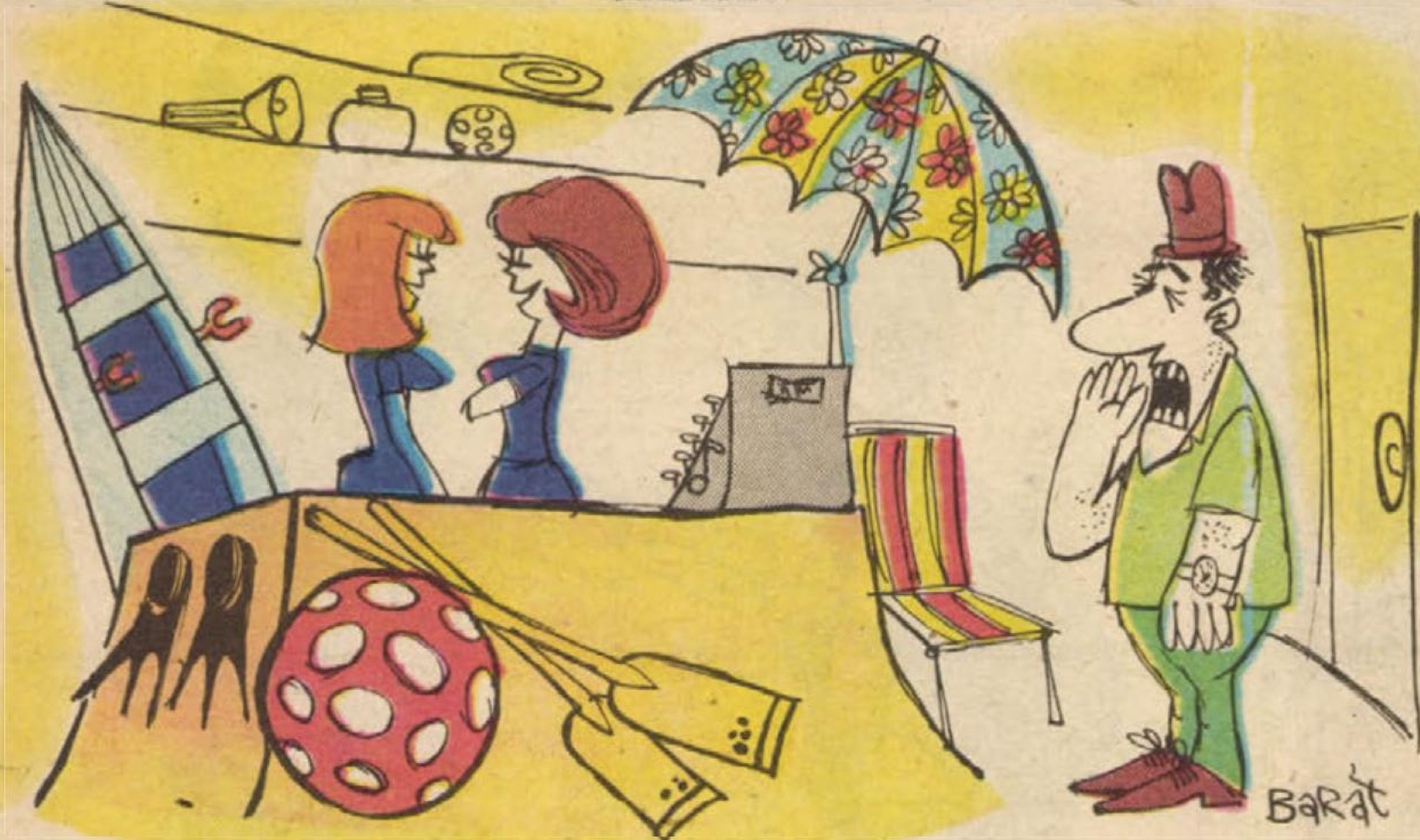
— Van — mondtam és máris elővettem a legvastagabbat. — Te dohányzol?

— Néha — felelte bizonytalanul. — Most például rágyújtanék!

— Tessék — toltam felé barátságosan a tányért. — Apostol szívjon krumplisnúdlit.

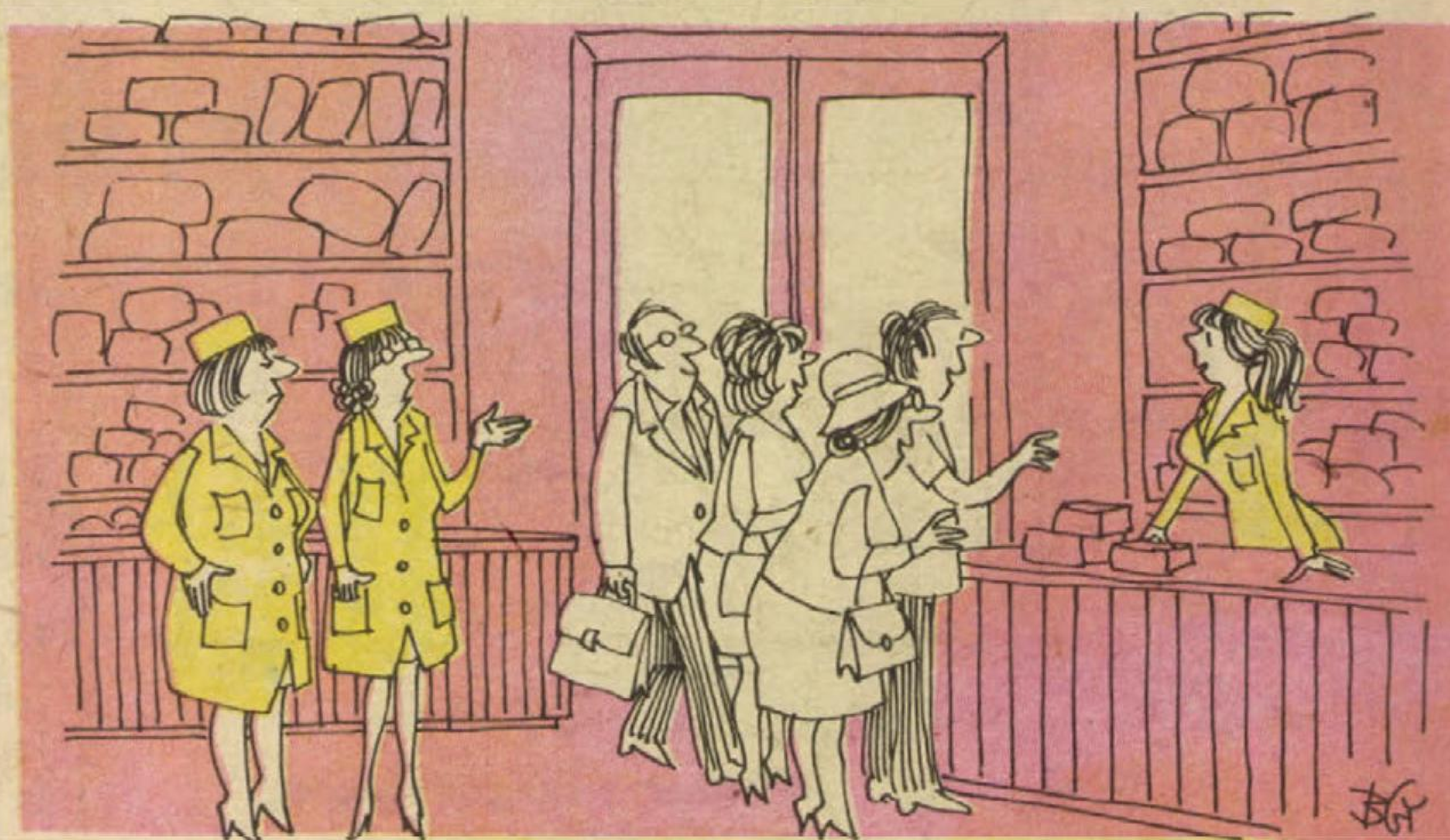
Somogyi Pál

ÜZLETBEN

– Szeretném megismételni a kérdésemet: van eladó füldugójuk is?

SZÜNIDEI MUNKÁN

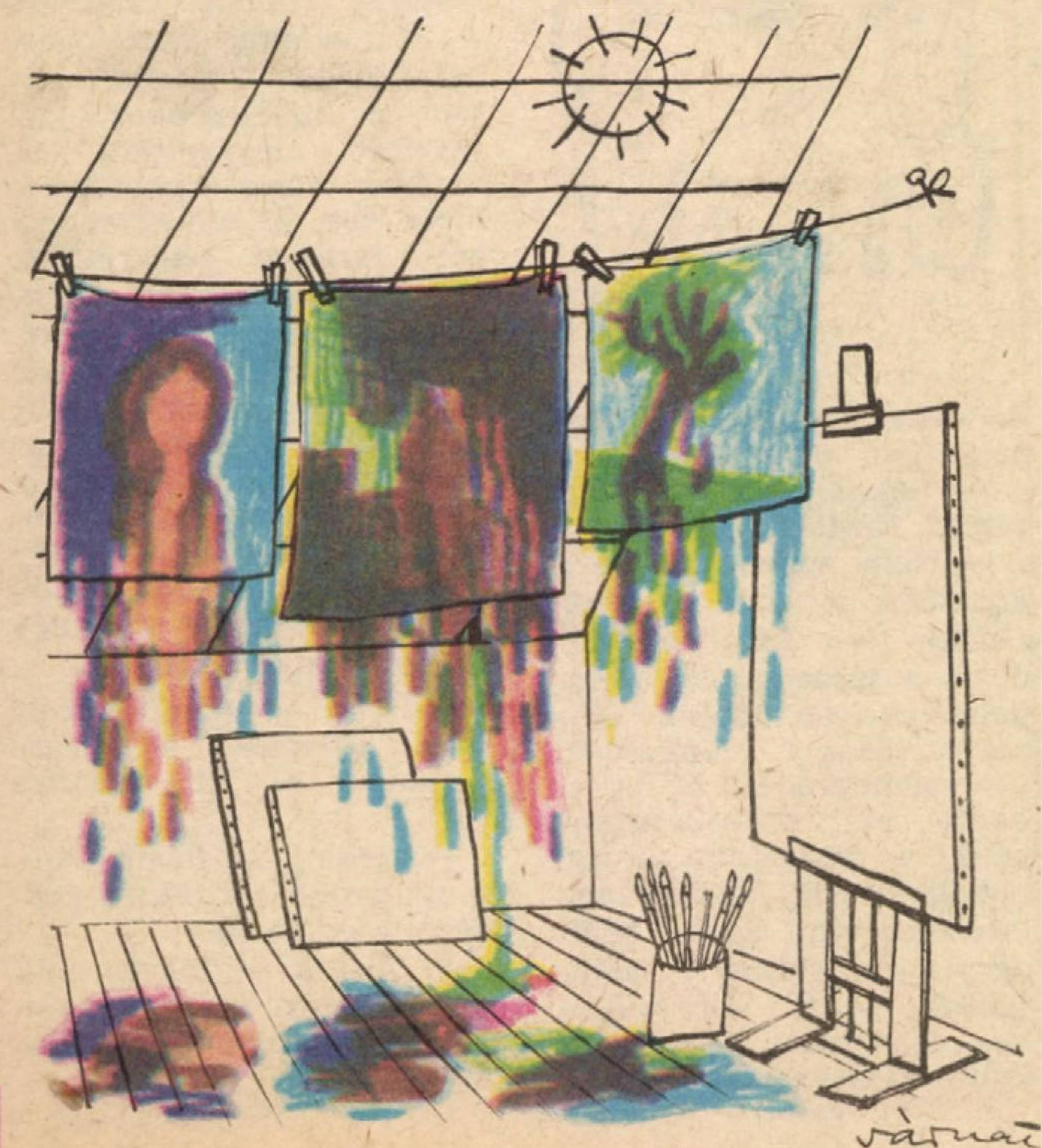
– Ja, egy nyáron át könnyű udvariasnak lenni!

KÜLFÖLDI TURISTÁK

– Bácsi kérem, ez a falumúzeum! A szövetkezet a másik sarkon található...

NAGYMOSÁS

JUSZTIS RÉSZEG

Vasárnap, a szavazás délelőttjén, miután leadtam a voksomat, hazafelé menet találkoztam a zord Letenye szomszéddal.

A zord Letenye most kivételesen nem volt zord, virágos, sőt borvirágos kedvvel borult a nyakamba és belerezegte a fülembe: „Iszom a bort, rúgom a port...”

— Csakugyan, Letenye szomszéd? — csodálkoztam.

— Részeg vagyok rózsám, mint a csap — fakadt újra dalra —, gyere igyuk meg a pertut, pajtikám — mondta és egy lapos üveget vett elő a zsebéből. — Húzd meg, pajtikám! Szervusz!

Meghúztam, majd ő is ivott a kisüstiből, aztán megrázkódott:

— Hű de vacak, hogy a fene inná meg az egészet!

— Akkor miért te iszod meg? — kérdeztem.

— Azért, mert én jusztis gyerek vagyok, pajtikám, jusztis részeg. Én jusztis iszom.

— Miért?

— Azért, mert a szavazás miatt szombat déltől hétfő délig szesztilalom van. Hát nekem ne írják elő, hogy én mikor igyak, mert ha én ma nem ihatok, akkor én ma iszom mint a gödény.

— Hát ha jólesik, igyál.

— Az a baj, hogy nem esik jól, pajtikám, és nekem mégis innom kell, mert én jusztis gyerek vagyok. Mert tudod, amikor kötelező volt a Szabad Nép-félóra, én jusztis lemondtam a napilapokat, de amióta nem kötelező, jusztis előfizetek a Népszabadságra. Most pedig iszom, ha belegebedek, akkor is. Gyere fel hozzám, van pezsgőm, borom, söröm, konyakom és pálinkám is.

— Ez igen — mondtam, amikor felértünk a lakásba, és kinyitotta a bárszekrényét. — Van itt innivaló bőven!

— Szavazáskor mindig, mert előző nap alaposan feltankolok. Nálam szavazáskor mindig tömve van a bárszekrény.

— És utána?

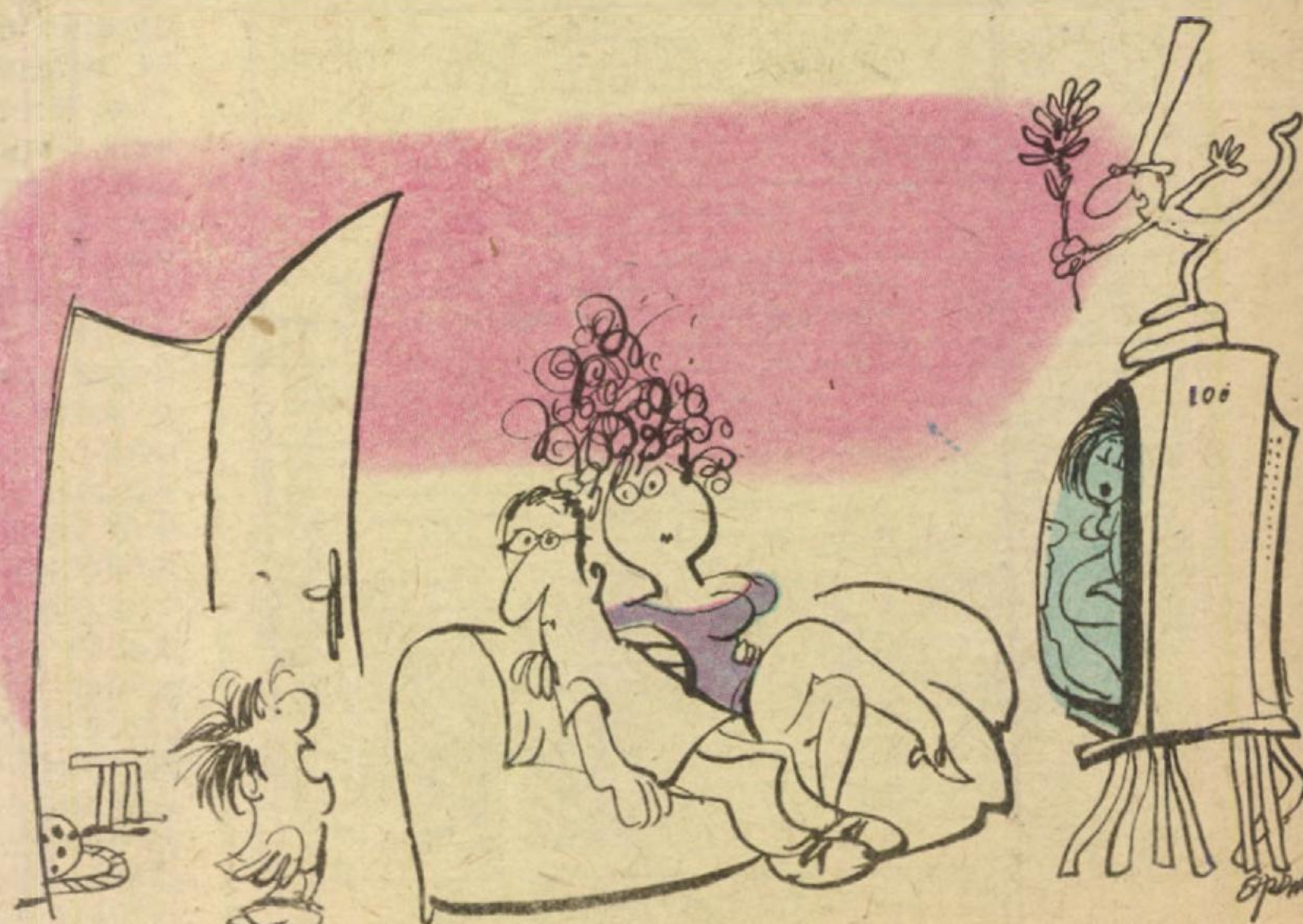
— Utána üres, mert ha nem tiltják, én nem iszom, és a feleségem is utálja az italt. Szavazás után ami megmarad, azt elajándékozom, vagy a vendégek lassan elszopogatják. Sokba van nekem egy ilyen választás, szerencse, hogy nincs minden évben. Tegnap is ötszáz forintért vettem italt, úgy, hogy hétszáz forintomba került a mai választás. Egészségedre!

— Kedves egészségedre! — mondtam és elbúcsúztam. — Csak azt nem értem, hogyha ötszáz forintért vettél italt, akkor miért kerül hétszáz forintodba a választás?

— Azért pajtikám, mert a feleségem felszolgáló a Tökfilkó étteremben. És ki ad neki ilyenkor, a szesztilalom idejére a jaffáért borravalót?

Miklósi Ottó

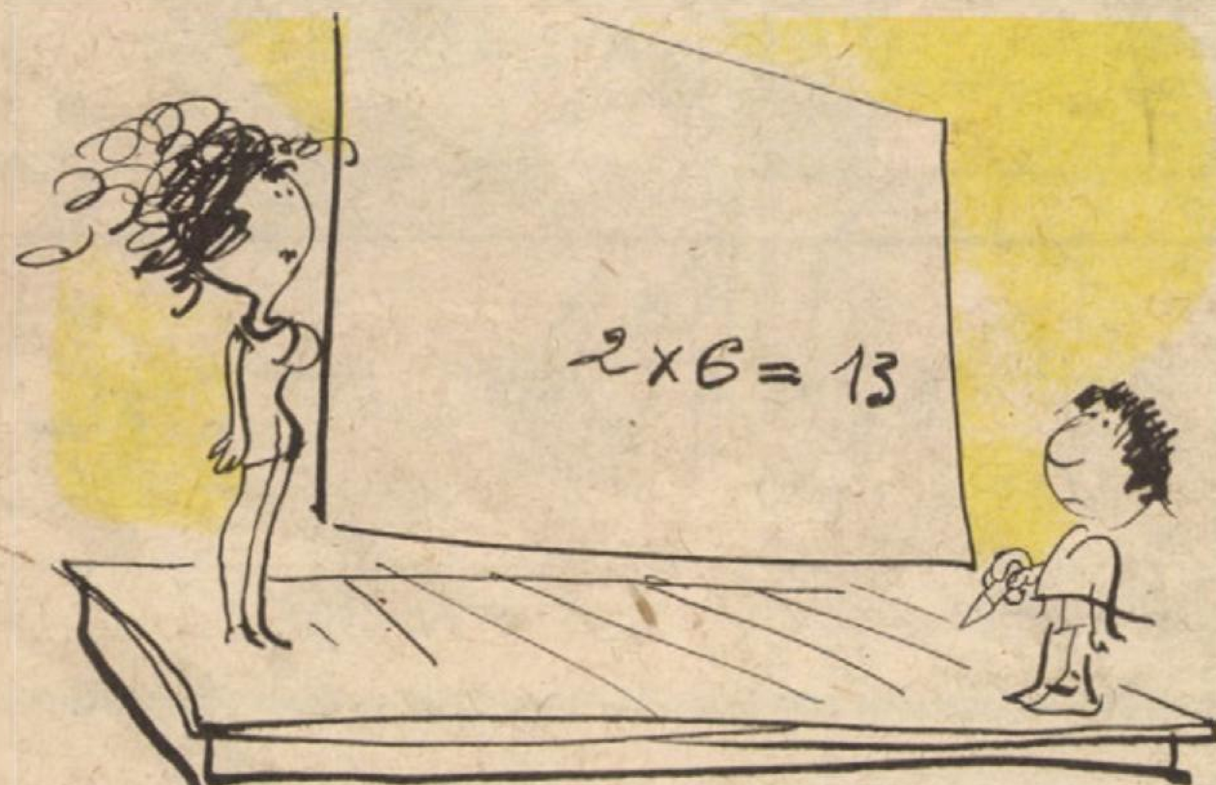
ULTIMÁTUM

– Vagy lesz egy kistestvérem, vagy nézem a filmet, mert egyedül unatkozom.

Megkérdeztük rajzolóinkat:
Mi volt a legnagyobb kudarcélményük?

Sajdik Ferenc:

– Azt mondtam a tanárnőmnek, hogy én vagyok Albert Einstein.

Mészáros András:

– Egyszer szerepeltem a tévében, és egyetlen ismerősöm sem látott...

Hegedüs István:

– Kihúzattam egy jó fogamat... Még ma is rághatnék vele...

Erdei Sándor:

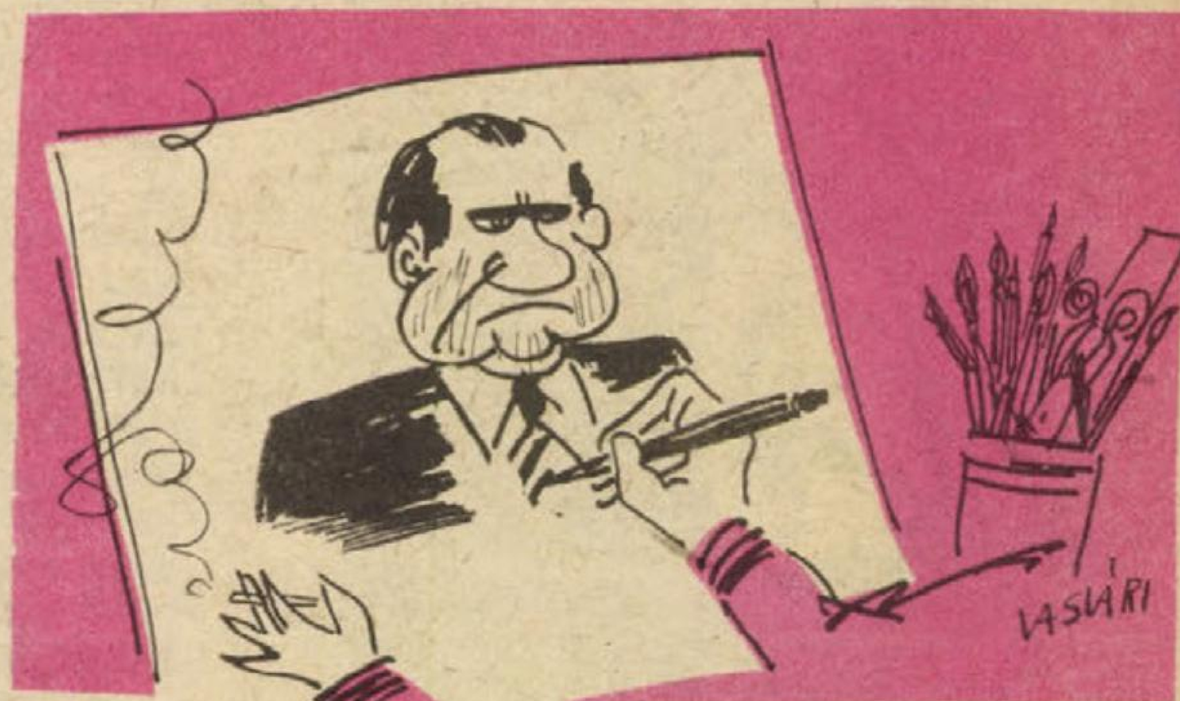
– Amikor kiderült, hogy én egy másik Kováccsal jártam elemibe.

Fülöp György:

– Annak idején, aktív futballista koromban, fölé rúgtam egy tizenegyest. Abban az időben ez még kudarcnak számított.

Vasvári Anna:

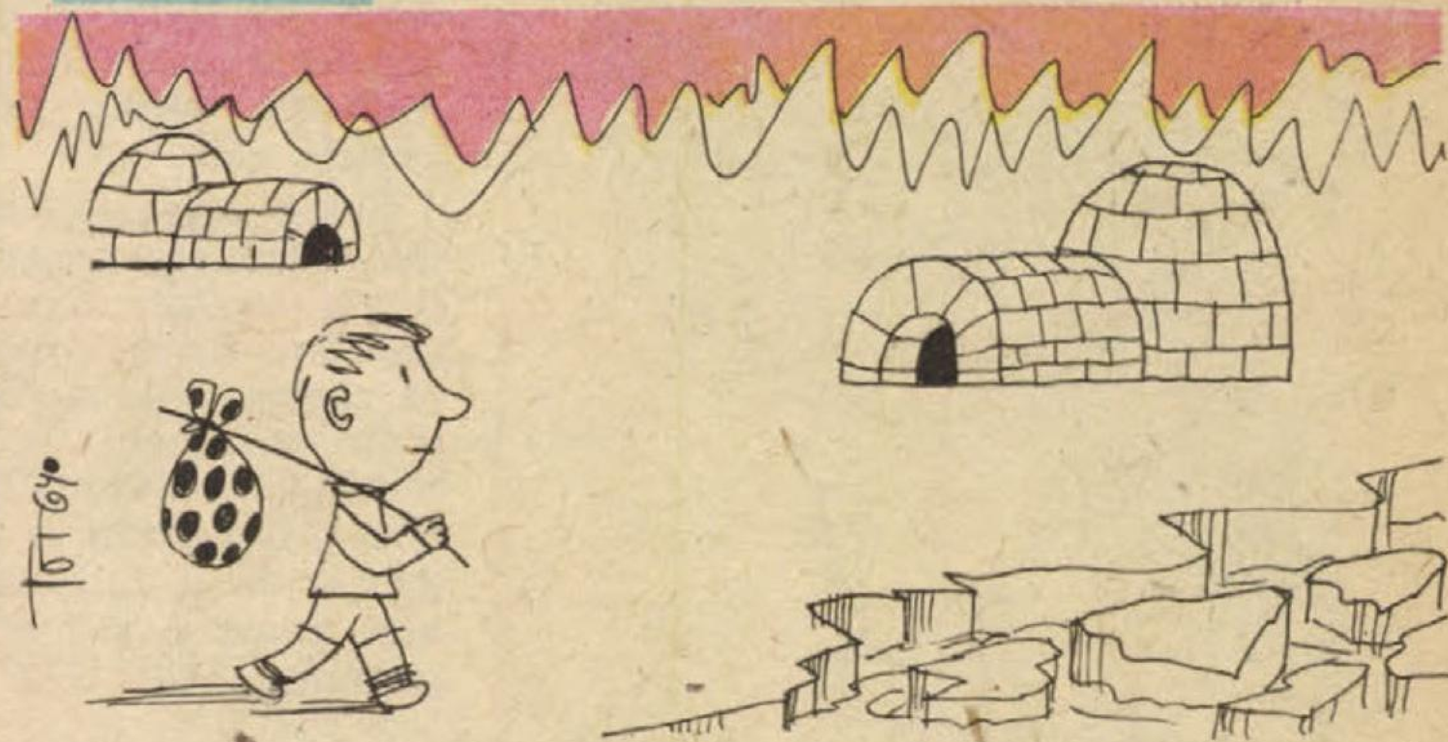
– Nixon nem mondott le az első ellene szóló rajzom után...

Barát József:

– Igent mondott...

Tót Gyula:

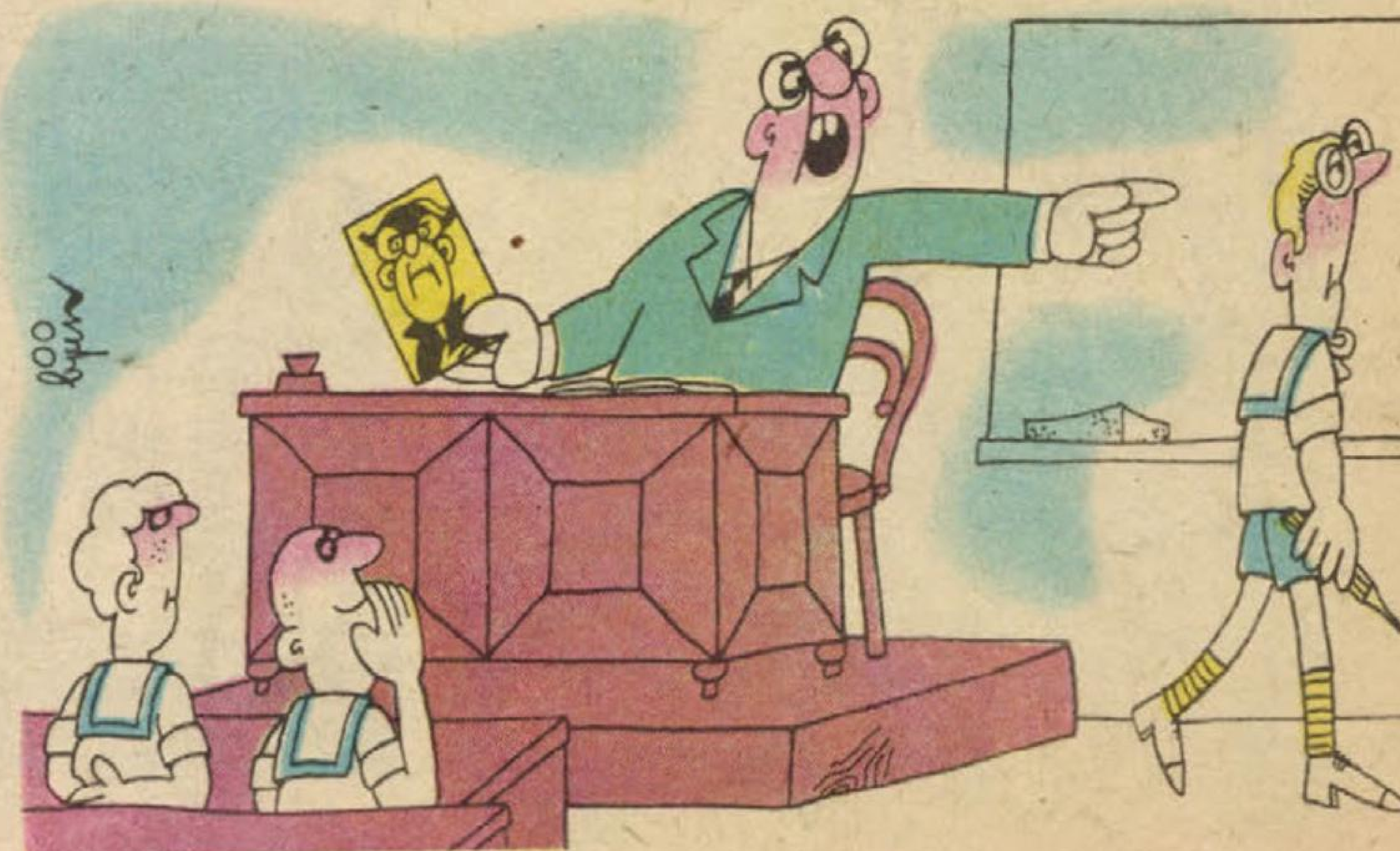
– Gyerekkoromban el akartam menni a Déli-sarkra, de tévedésből az Északi-sarkra mentem...

Brenner György:

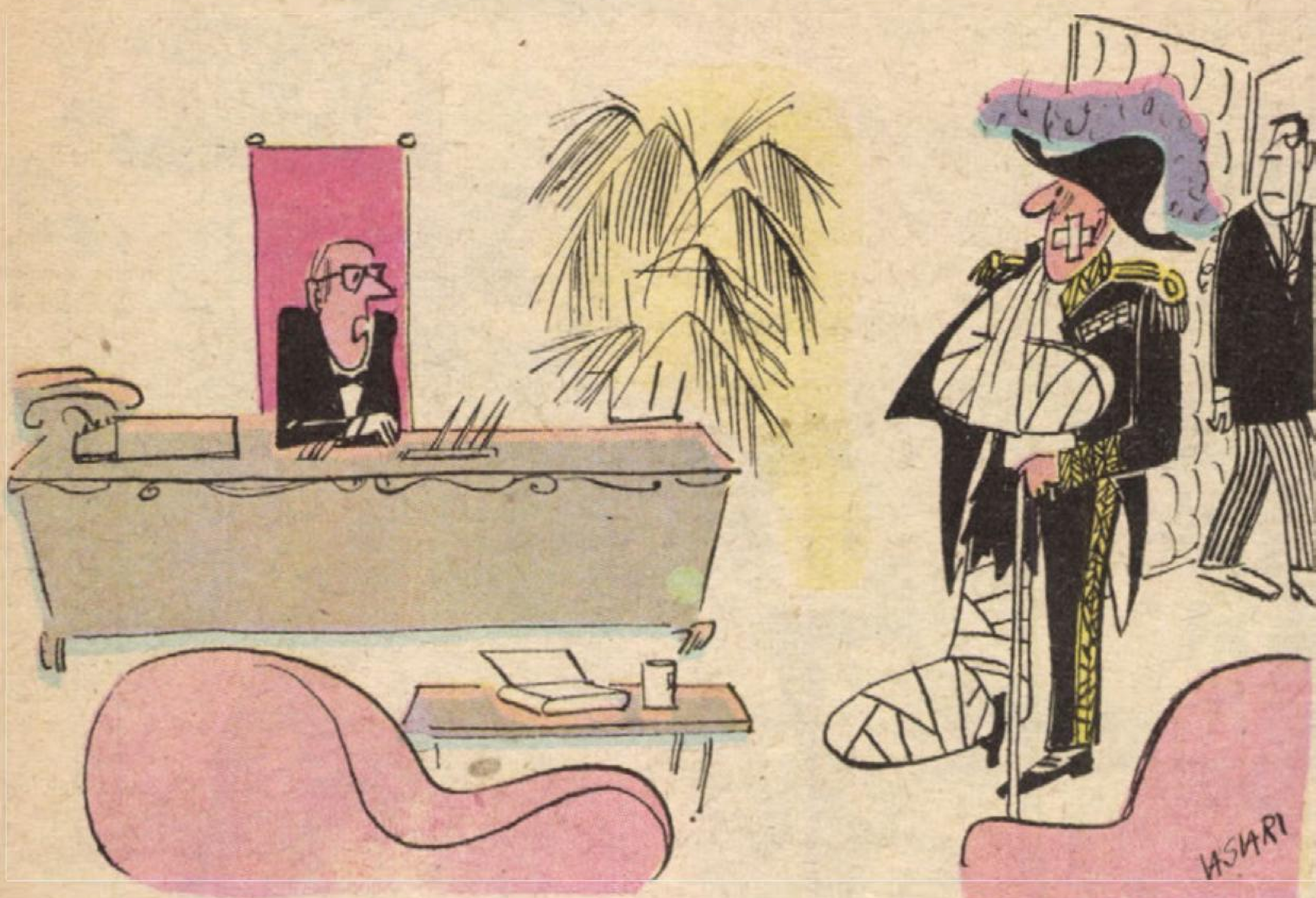
– Megpróbáltam vizen járni...

Balázs-Piri Balázs:

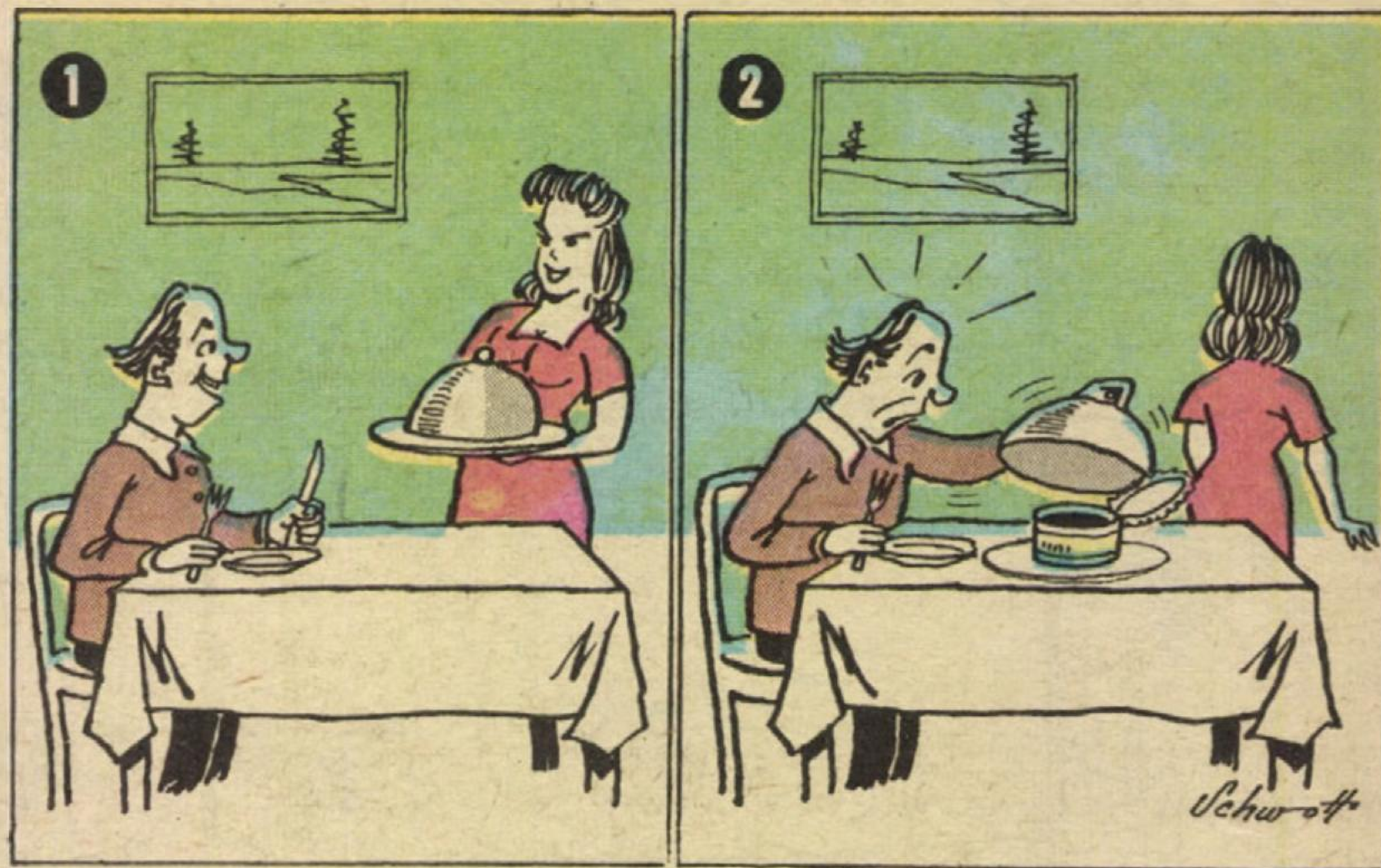
– Túl jól sikerült az egyik tanárról készült karikatúrám...

DIPLOMÁCIA

– Csak nem utasították vissza a jegyzékünket?

KELLEMETLEN MEGLEPETÉS

– Mit főztél ebédre?

– Konzerv?!

ÜZENET

MIKOR HULIGÁN A HULIGÁN?

Megállt a medence szélén, fölfújta a mellkasát, meglobogtatta hullámos, vállig érő szőke haját... és ahogy nézett, az a kihívó tekintet!

Nem volt nehéz megállapítanom, hogy huligán a javából.

Igen, huligán, de mit tehetek... Róttam tovább a magamra parancsolt hosszakat. A víz kellemesen hűtötte izzó haragomat, amely forrt bennem a huligánság miatt általában, és most konkrétan.

A következő fordulónál, ahogy fölpillantok, látom, hogy a szőke ifjú a medence felé tapogatózó vak bácsit segíti gyengéden belekarolva. Óvatosan vezeti, lehozza a lépcsőkön.

— Lám-lám! — korholom magamat. — Nem szabad a külső után elhamarkodva ítélni. Ennek a szőke gyereknek a lelke jó, a szíve tiszta, talán a nyaka is.

Íme, most újra ott áll a medence korlátjának dőlve. Kisportolt teste csupa izom, de nem hivalkodik vele. Szeretettel tekintek rá.

Ekkor leguggol, nagy lendülettel belevágja magát a vízbe, a fejem mellett bukik alá. Aztán alattam úszik, majd mellettem, és szembe velem. Se nem lát, se nem hall, nem törődik senkivel, mintha csak egyedül lenne: csapkod pillangózva a pimasz huligánja, és a haja szabadon röpköd, mert ő fittyet hány a feliratnak, hogy „Nőknek és hosszú hajú férfiaknak fürdősapka kötelező!"

— Na, megállj! — dühöngök — megkapod tőlem a magadét! — és a medence szélén várom az átkozottat.

Odaér. Épp szólni akarok, de megelőz.

— Komé! — hunyorít rám. — Nem tépünk együtt húszat?

— He?... Ho? — dadogok meglepetten, és lefordítom magamban a szavait.

A „komé" annyit jelent, hogy egyívásúnak tekint magával, vagyis nem látja rajtam azt a néhány évtizednyi korkülönbséget. A „tépünk együtt húszat" pedig azt jelenti, hogy méltónak tart rá, hogy húsz hosszt úszszunk versenyezve. Miközben így fordítgatom, ízlelgetem magamban a kihívását, várakozva lesi a válaszomat. Kedvesen, barátságosan mosolyog, arcáról árad az intelligencia, a jólneveltség.

Aztán megkezdjük a „tépést". Szerencsére rövid a medence, s én valamivel jobban fordulok. Ilyenkor sikerül behoznom az egyenesben szerzett előnyét. A hatodik hossz után azonban már alig kapok levegőt. A nyolcadik fordulónál egy hosszal vezet. Ekkor kezemet föltartva jelzem, hogy föladom, mert elszakadt a nadrágom madzagja. Ezt mutogatva magyarázom (szólásra nem futja az erőmből). Elevickélek a lépcsőig, ott megülök.

— Legközelebb folytatjuk — szól nyugtatón mellém úszva, majd távozik, s messziről gúnyosan visszanevet a szemébe hulló szőke gubanc közül. A neveletlen huligánja!

Magamhoz térek, elúszom a lépcsőről, aztán elfekszem a vízen hanyatt, csaknem mozdulatlan. Így pihentetem testem-lelkem.

— Ezt hogy kell csinálni? — kérdezi váratlanul mellettem teremve a szőke ifjú. Tekintetében őszinte gyermeki csodálkozás.

Megmagyarázom. Próbálkozik. Segítem. Végre sikerül neki. Köszöni szépen, jól nevelten.

Vagy félóra múlva a napozón, miközben üresedő ágyra vadászom, észreveszem. Épp alattam hever, s beszél a barátjának:

— Képzeld, hogy megjártam a vízben: Egy öreg fejet letegeztem, és kihívtam húsz hosszra...

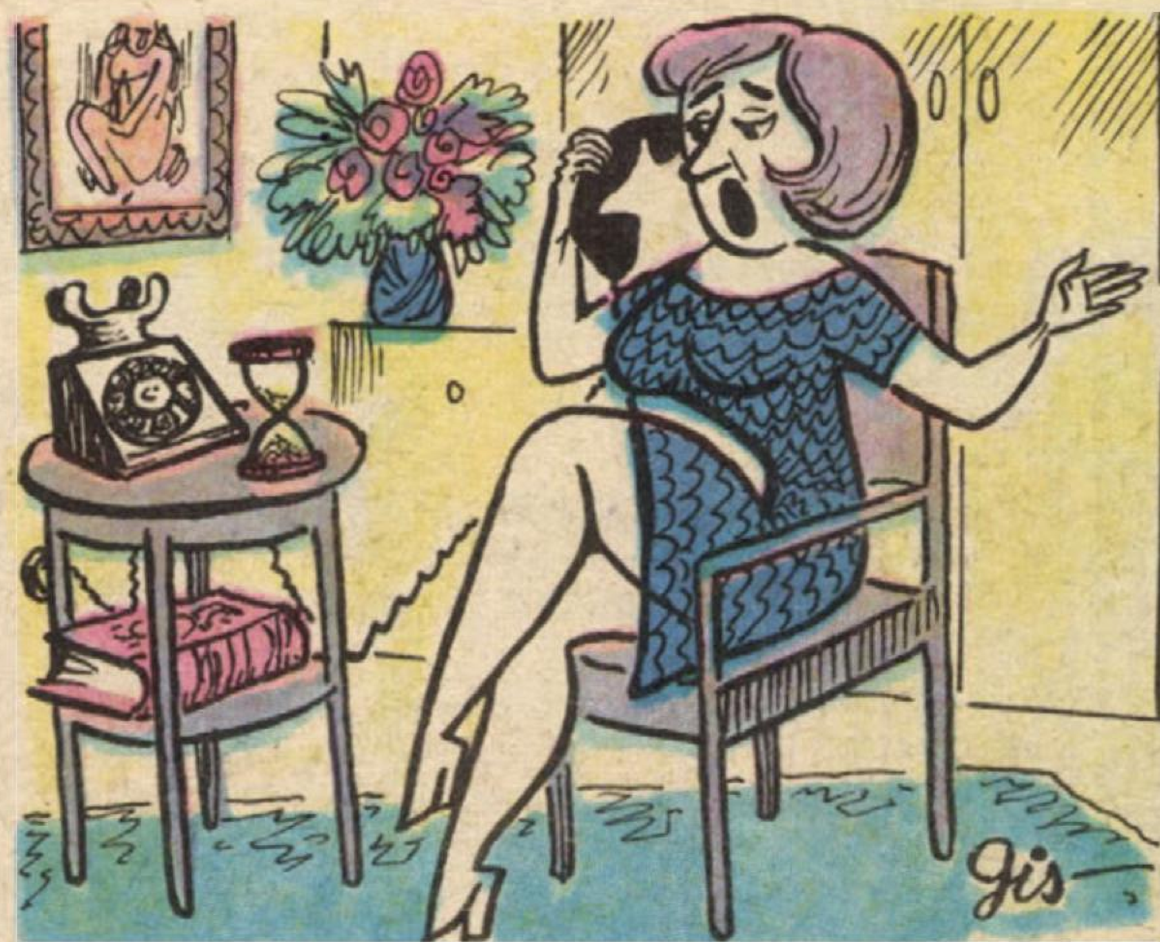
— Ó, micsoda pimasz huligán! Kárörvendő, neveletlen kölyök!

— ... bár amilyen jól bírta — hallom tovább a szövegét —, pedig lehet vagy negyvenéves!

Sietve elsomfordálok, mielőtt sírva fakadnék a meghatottságtól. Igazán ritka egy derék, kulturált, nemeslelkű ifjú ez a szőke!

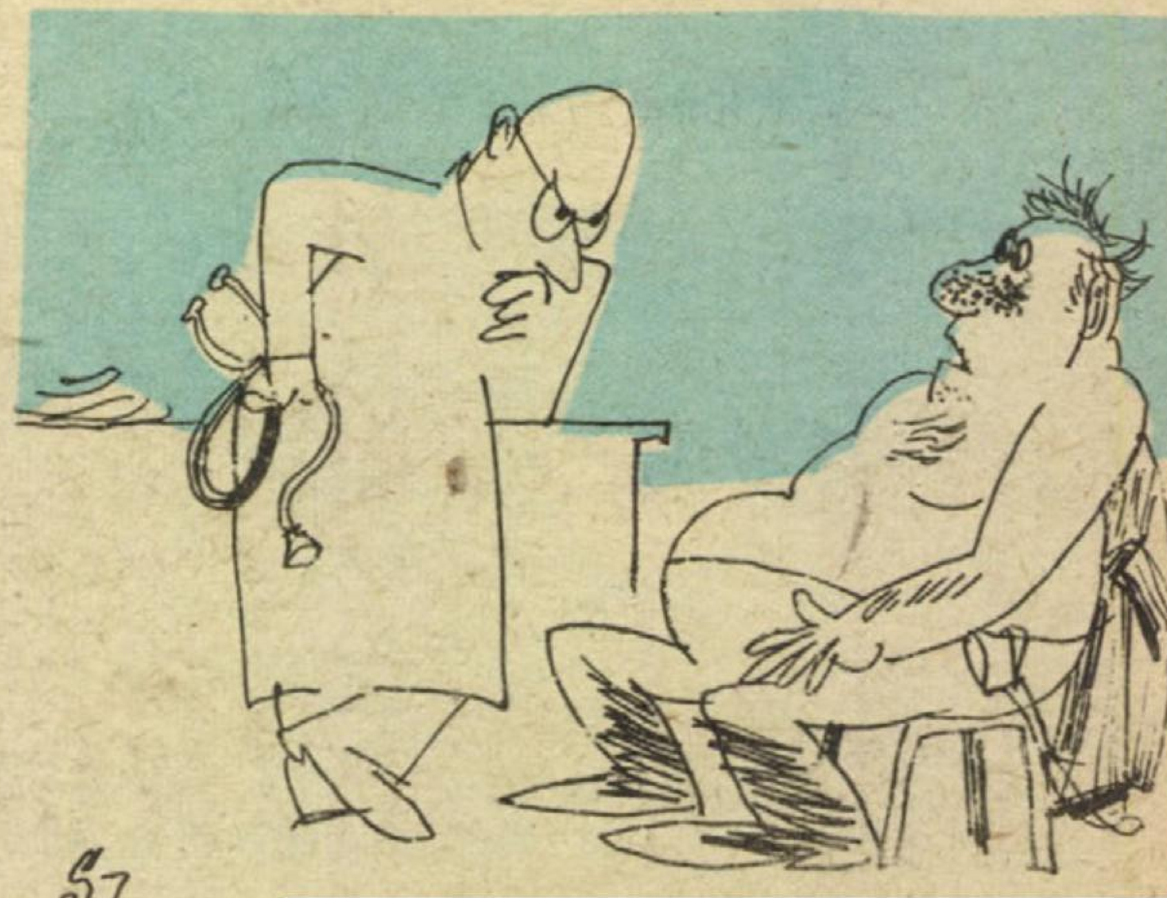
Sólyom László

SÜRGET A HOMOKÓRA

– Fejezd be már az istenért! Mit gondolsz, lopom én a homokot?

TÁJÉKOZATLAN

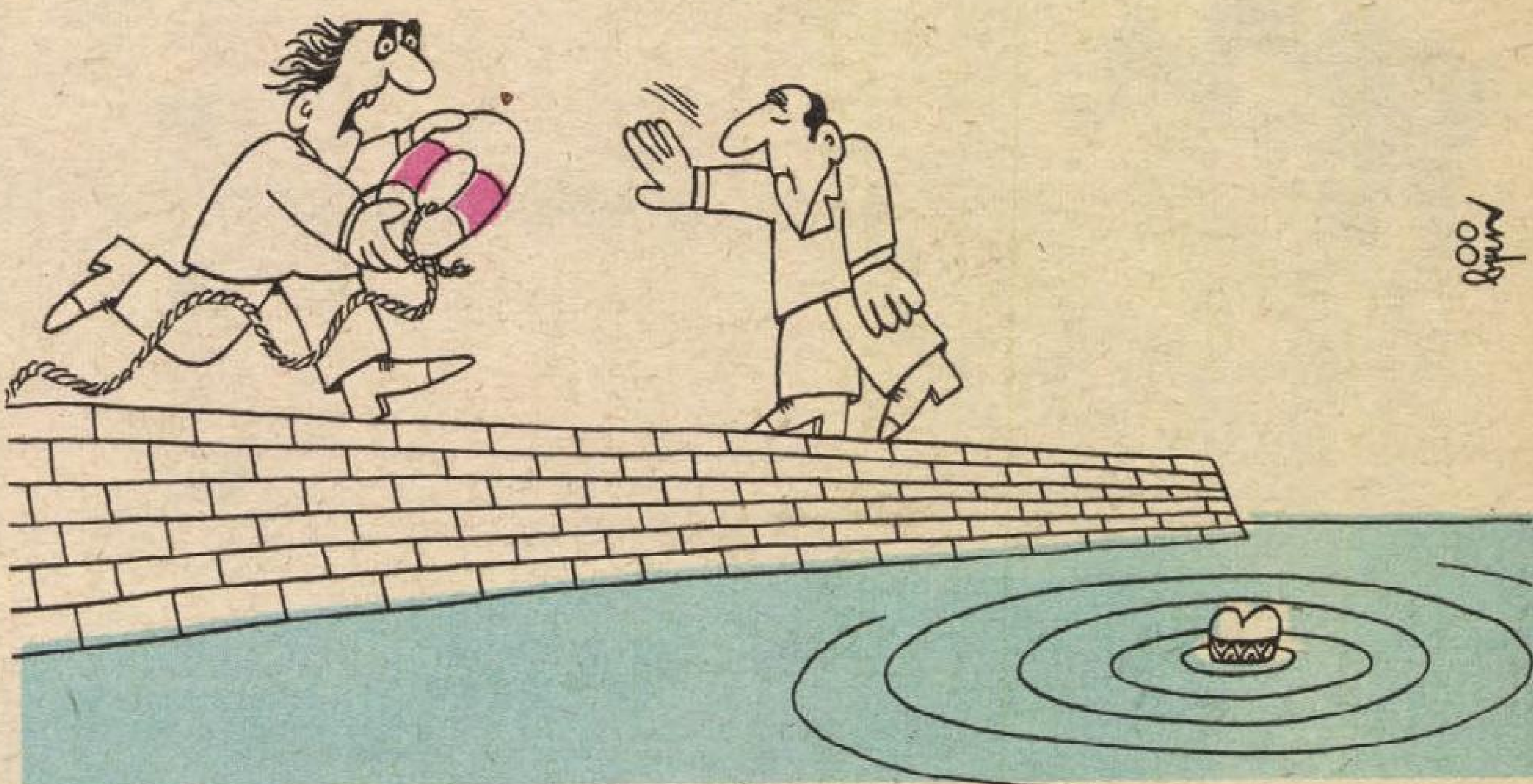
– Magának nem szabad inni!
– Megint választás lesz?

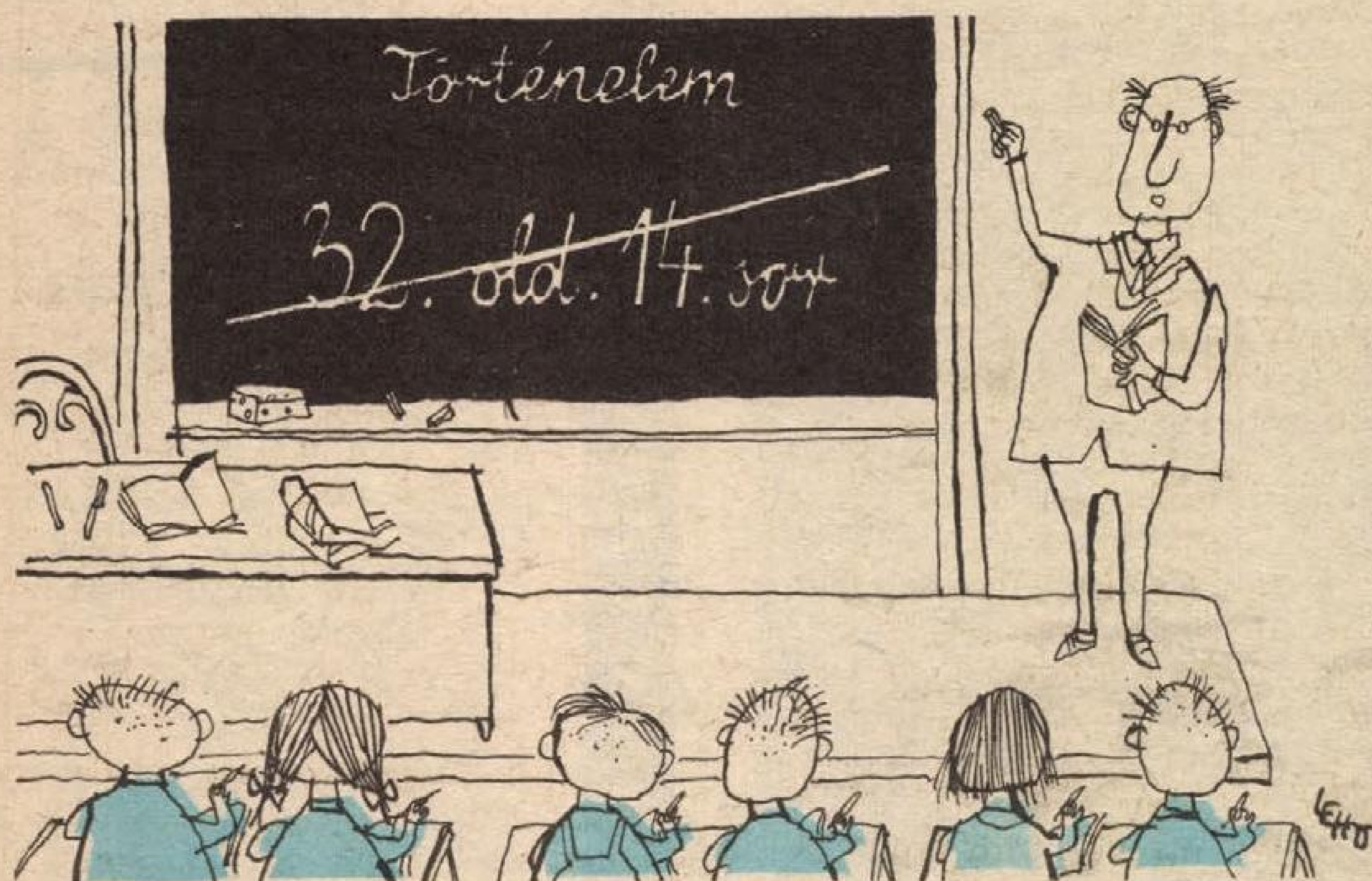

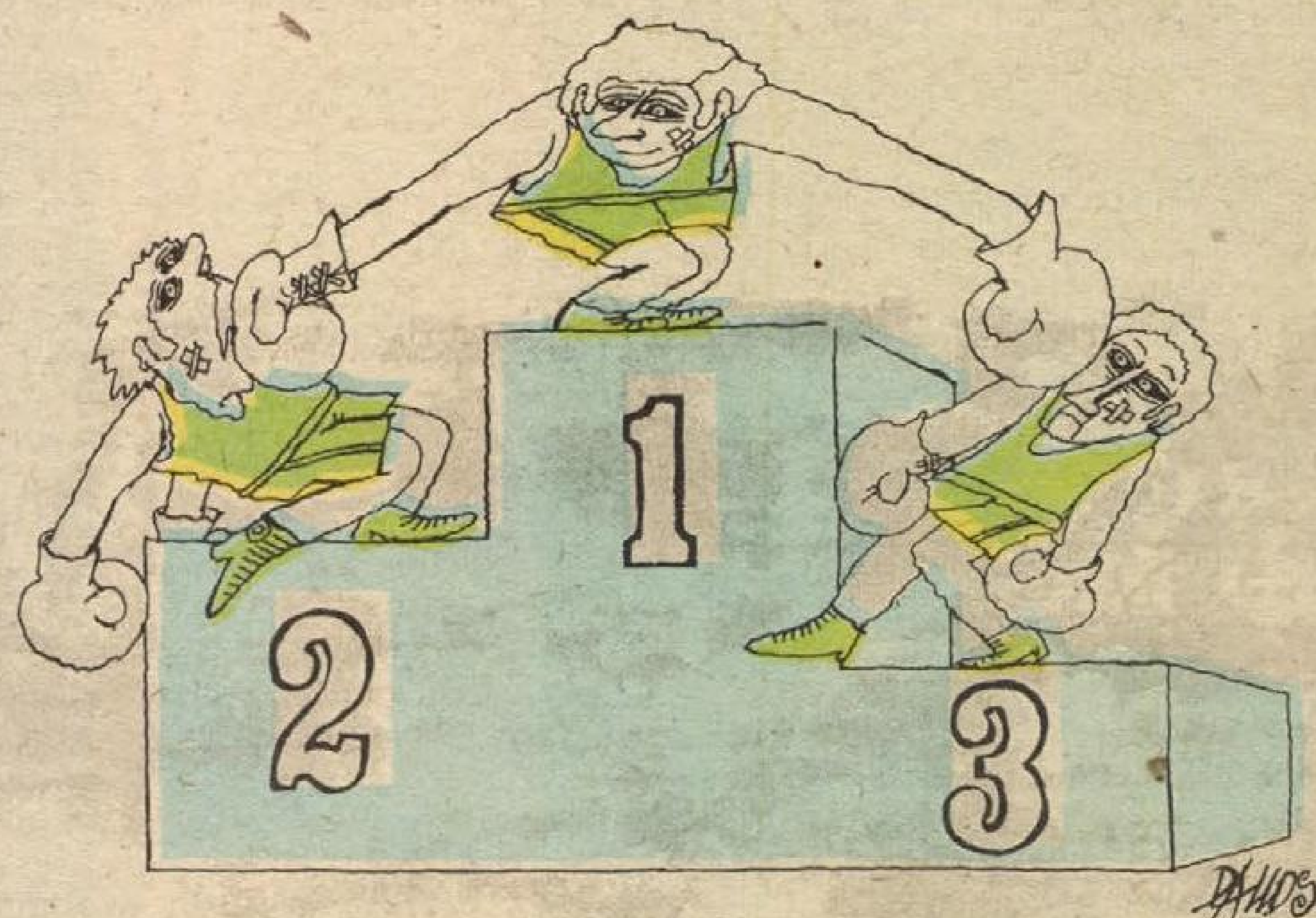
FÖLÖSLEGES

HEGEDŰS
SZŰR-SZABÓ
BALÁZS-PIRI
LEHOCZKI
DALLOS
BRENNER
SAJDIK

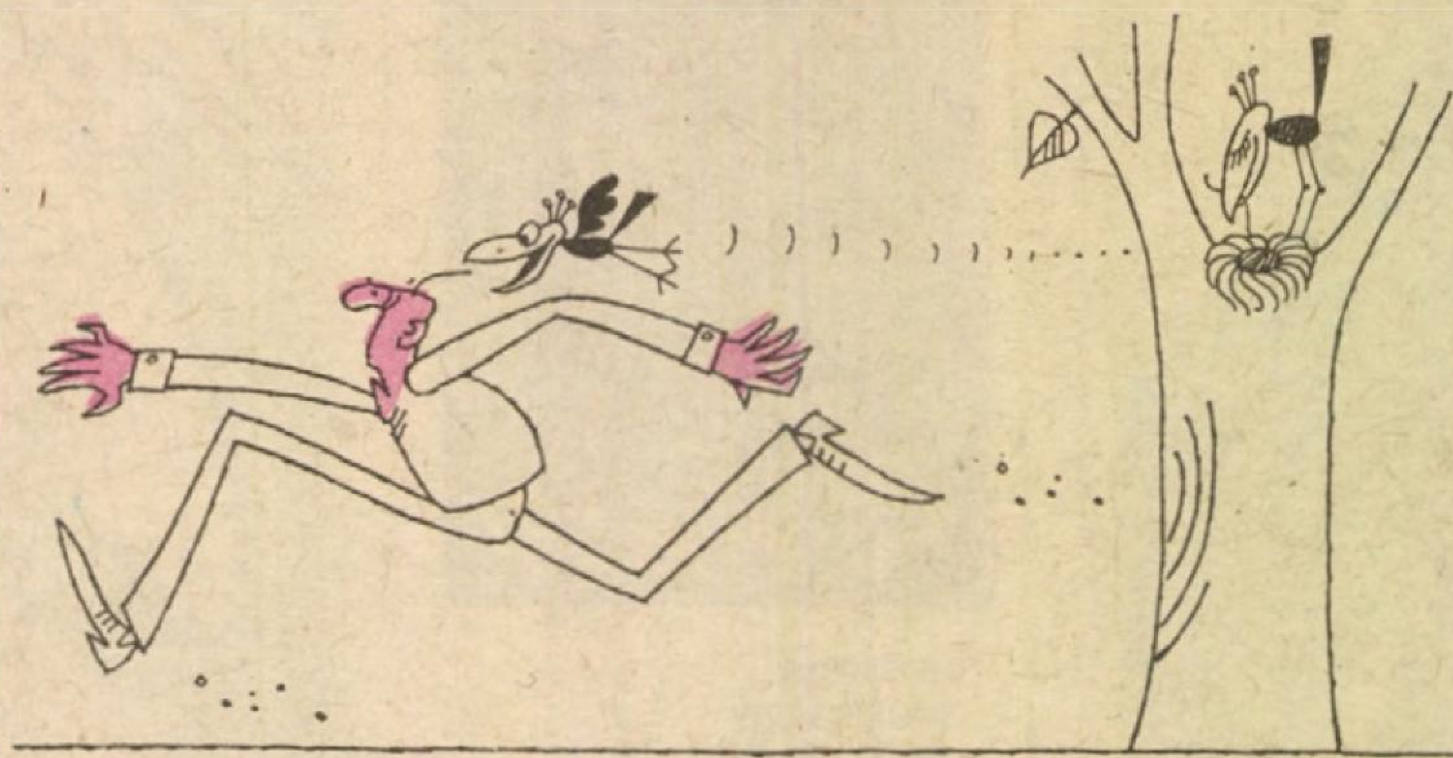

IMPORT HUMOR

(Louis Rauwolf rajzai, Berlin)

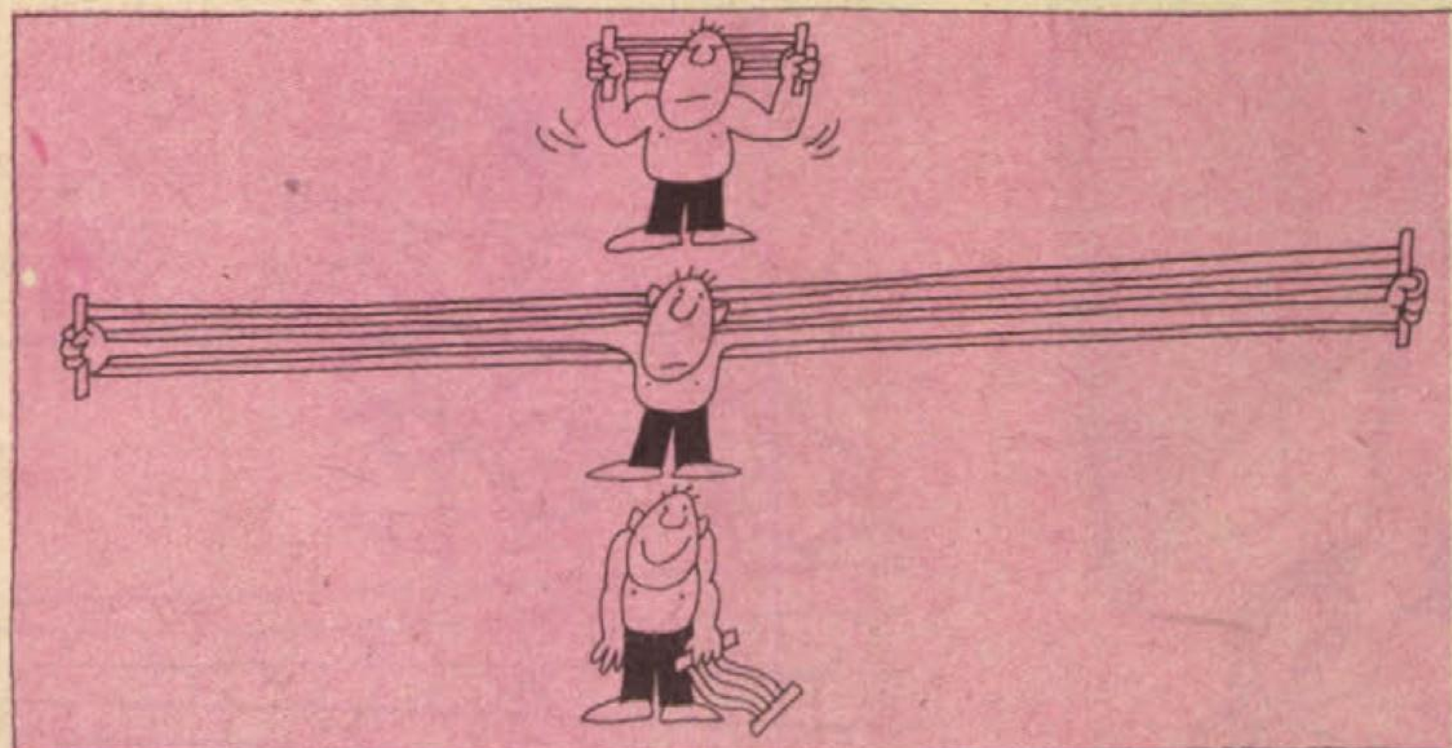
FÉSZEKRAKÁS

MEGLEPETÉS

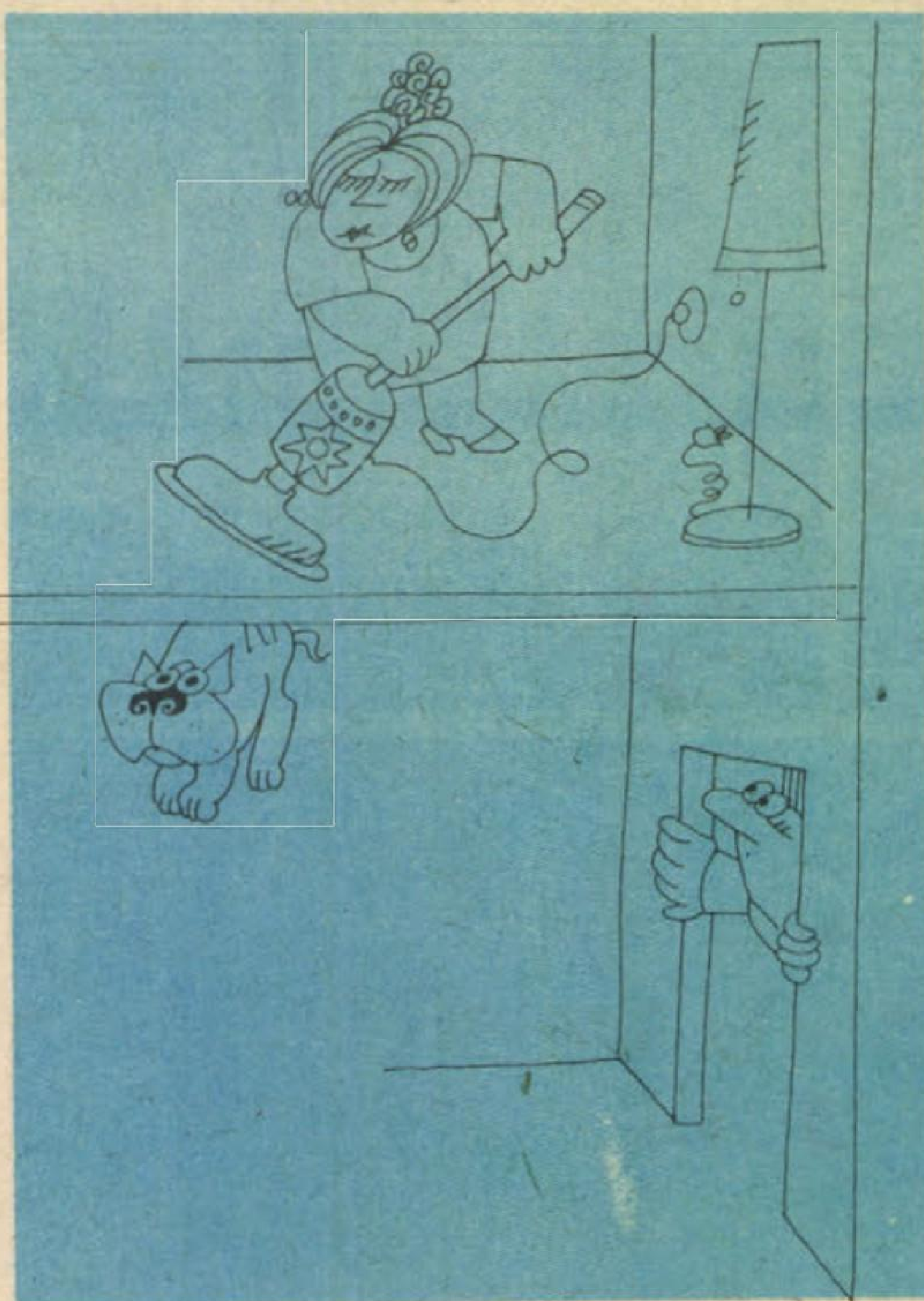
MINŐSÉGI ELLENŐRZÉS

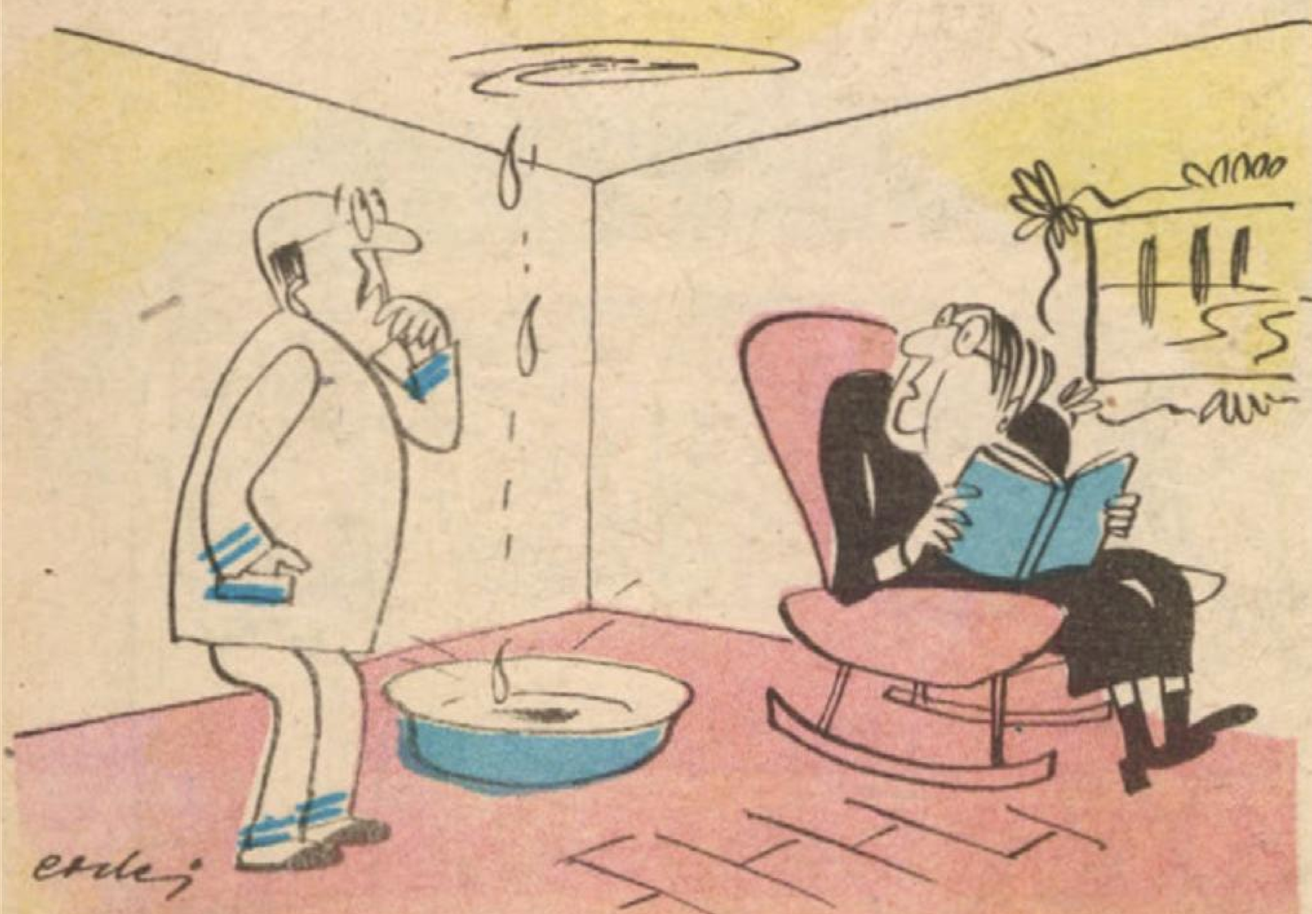
KANIKULA

MODERN LAKÁS

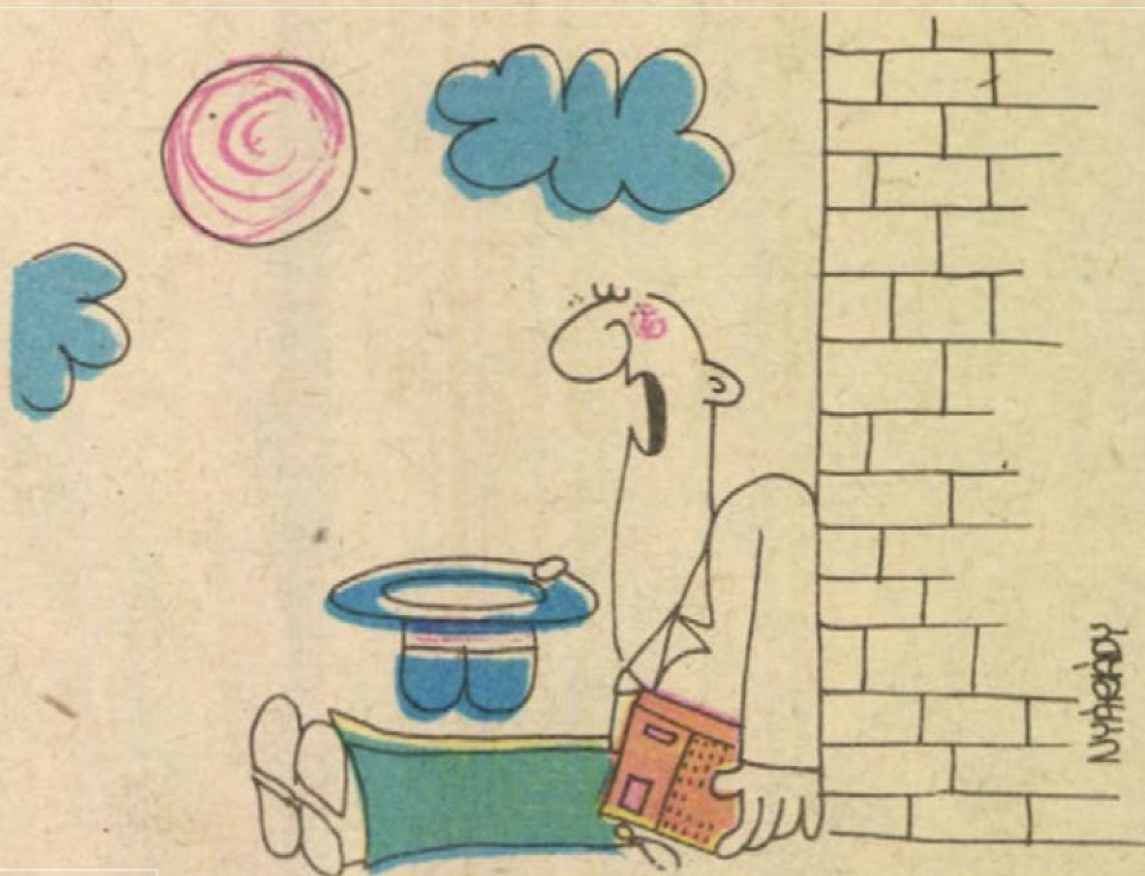

ÖRÖK FÉLTÉKENYSÉG

– Szeret, nem szeret?
– Kiről ábrándozol, drágám?
– A házkezelőségről.

HIÁNYCIKK

– Csak a rádiómba kérek egy elemet!

TÜCSÖK és BOGÁR

Ismét hódít a forrónadrág, igaz, most új néven, de régi tartalommal mutatkozott be Londonban. Az új divatcikk neve: pillants ide!-nadrág

Odapillantottunk. Nem is olyan régi az a tartalom!

(A Hajdú-Bihari Naplóból ollózta Niklai Ádám, debreceni olvasónk)

— És hogyan történt a baleset?
— Jelzés kanyarodék balra, út meg jobbra!

(Szentbékkálla határában fotózta Cseróka Antal, keszthelyi olvasónk)

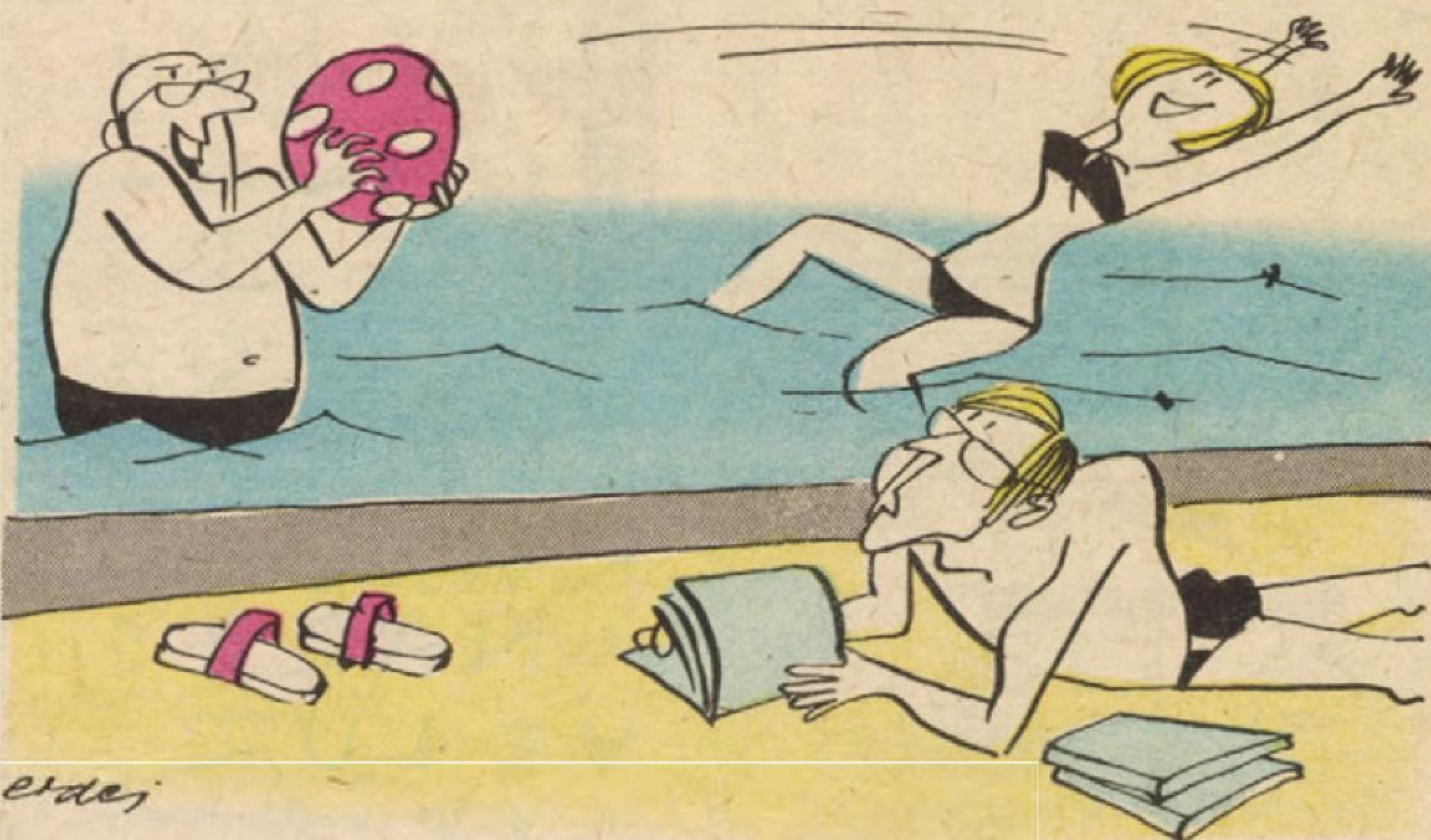

Az ismerősöket meg vigye el az ördög!

(A műanyag-plakátok katalógusában észlelte Kenéz Sándorné, szentendrei olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

A PÓTVIZSGÁZÓ

– Jó a mai öregeknek, mindent készen kapnak.

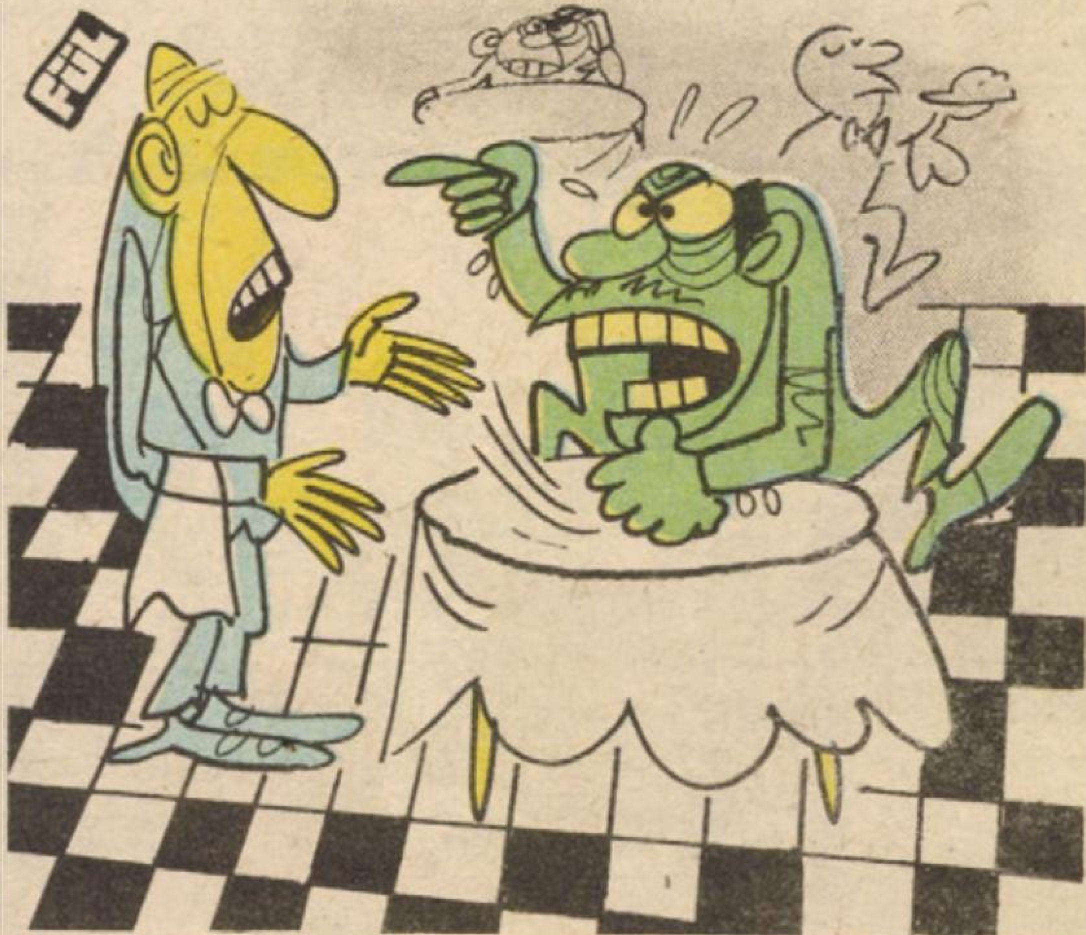
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— Úgy hallom, asszonyom, hogy a lánya Párizsban él. Nem félti a kislányát abban a nagy városban?
— Nem. Teljesen nyugodt vagyok. Éppen most írta a lányom, hogy rendőri felügyelet alatt áll ...

*

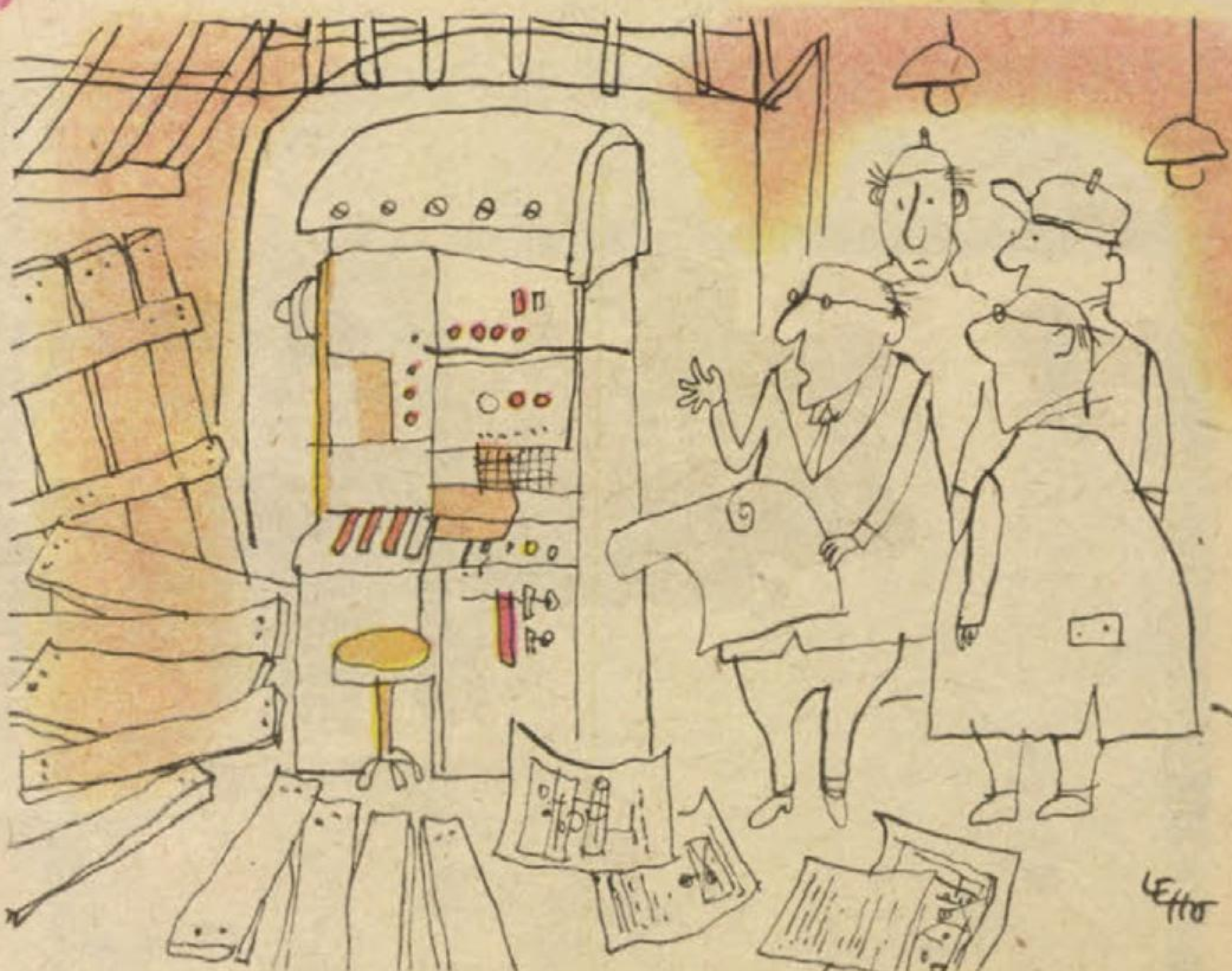
Egy fiatalember nősülni akar. A menyasszony kiválasztását egy komputerre bízza. Feltételei a következők: a menyasszony öltözködjön szerényen, legyen barátkozó, szeressen úszni és ami a legfontosabb: legyen alacsony termetű.
A komputer ajánlata: önhöz legjobban egy pingvin illik.

A KÖR BEZÁRUL

– Másfél órája varok az ebédre. Küldje ide azonnal a vezetőt.
– Sajnálom, ebédel.

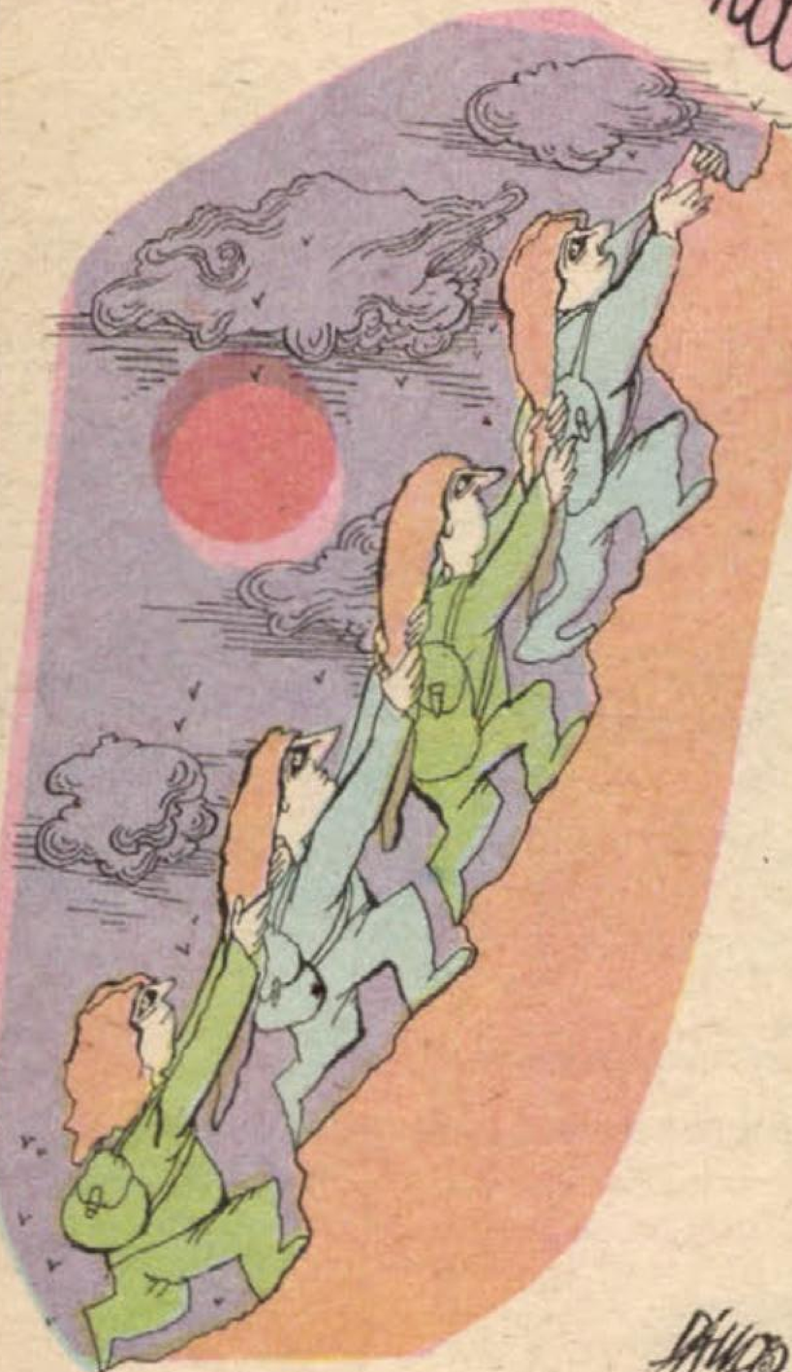
BOSSZÚSÁG

– Nem értem, hogy miért kellett nekünk svéd marógépet venni? Ki tud ennél a vállalatnál svédül?

Csak fiatalokról

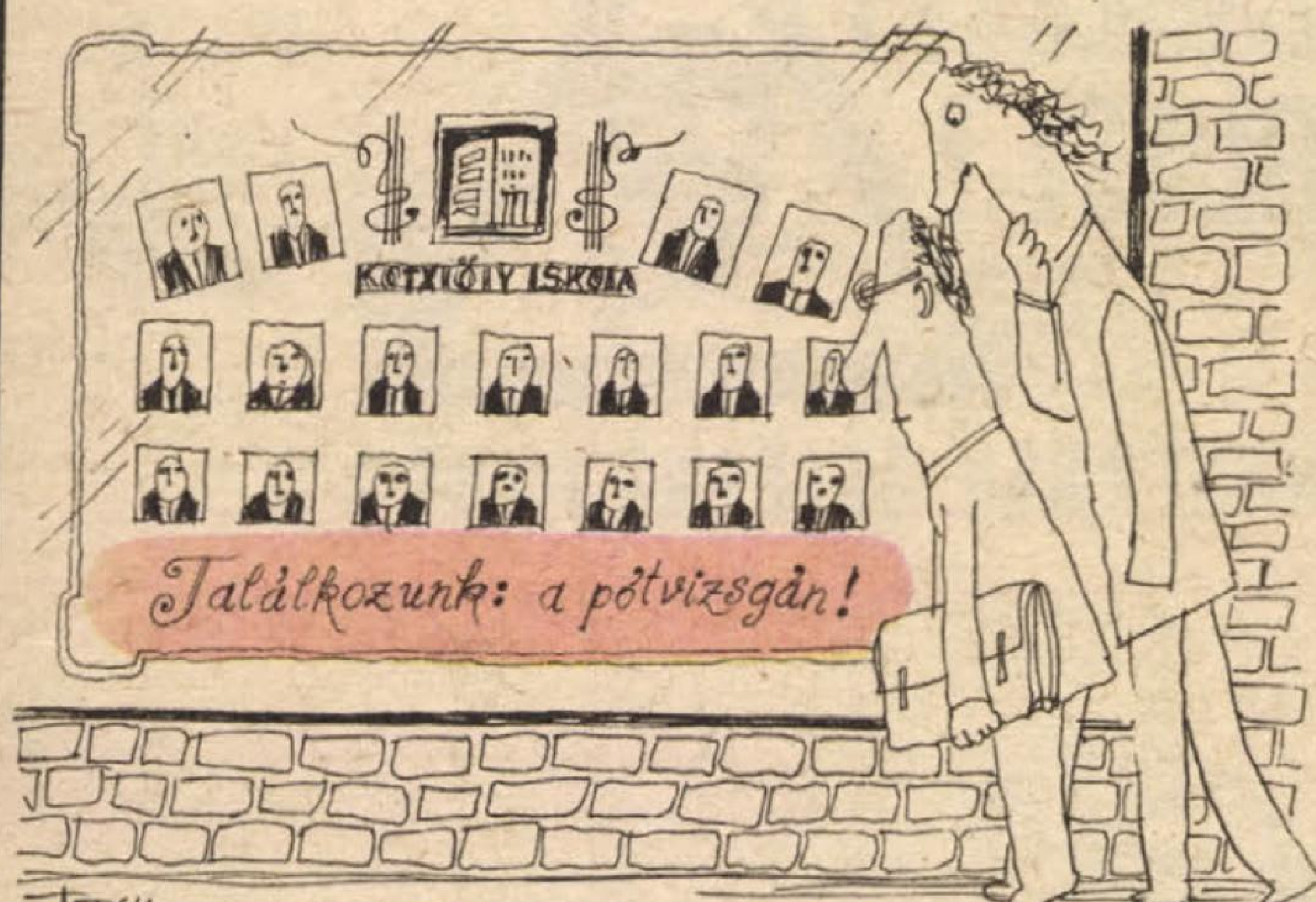
IFJÚSÁGI TURIZMUS

ÁTVÁLTOZÁS A FELVÉTELIRE

ÖSSZETARTÓ KÖZÖSSÉG

CÖK-MÖK

TÉMASZEGÉNYSÉG

Kéne egy hosszú verset írni,
egy hosszú verset kéne írni,
amelyben arról kéne írni,
hogy hosszú verset kéne írni...

MIKROKULTÚRA

Olyan kicsi a klubjuk,
hogy nem is klub, csak klublyuk...

HUMORTÖRTÉNET

Kabar zavarta az avart,
avarra jött kabar éra,
de csupán a hunok alatt
virradt nap a kabaréra!

Szilágyi György

SZILÁNKOK

UDVARIASSÁG

— Miért nem indul már ez a villamos?

— A villamosvezető átadta a helyét egy gyerekes anyának...

ABSZOLÚT JÓEMBER

Z. apróhirdetés útján kénytelen haragosokat szerezni magának.

HÁZASSÁGPÁRTI

— Feleség nélkül el sem tudom képzelni az életemet. Természetesen nem a saját feleségemről beszélek.

SZERÉNY KÉRÉS

— Nem tudná ezt az ötvenforintost felváltani két százforintosra?

PÁLYAVÁLASZTÁS

— Milyen pályára akarsz menni, fiam?

— Nekem mindegy, csak ne kelljen dolgoznom.

SZERELEM

— Összevesztem Zsuzsával. Soha többé nem akarom látni!

— Jó. De hová rohansz?

— Micsoda kérdés. Zsuzsához.

AUTÓSOK

— Tudja, én olyan ember vagyok, hogy aki nekem szimpatikus, azt soha nem ütöm el.

PESSZIMIZMUS

Most, hogy olcsóbb lett a zöldpaprika, Z. azon kesereg, hogy télen majd milyen drága lesz megint.

JÓSÁGOS FÉRJ

— Kénytelen vagyok kibékülni a feleségemmel: szeretnék ismét összeveszni vele.

OK

— Ön miért hagyta abba a muzsikálást?

— Mert nem volt kedvem cipelni a hangszeremet.

— Milyen hangszeren játszik.

— Szájharmonikán.

JAVÍTÁS

— Vállalnának egy különleges javítást?

— Miről lenne szó?

— A javítóiparunkat kérem megjavítani.

KÉRÉS

— Nagyon hálás leszek, ha ajánl nekem egy jó átjáróházat Pesten — mondta a vidékről felkerült szélhámos.

KÉRDÉS

Vajon a tölgyfa egy bizonyos koron túl restelli-e az évgyűrűi számát?

KEZDŐ GARÁZDA

— Mély tisztelettel kérdem uraságodat: szabad adnom egy pofont?

PÉNZTÁRNÁL

— Ne fizessen ennyi aprópénzzel.

— Mit csináljak, ha a kritikusaim szerint a tehetségemet aprópénzre váltottam fel — mondta X., az író.

BALATONI SZÓRAKOZÓHELYEN

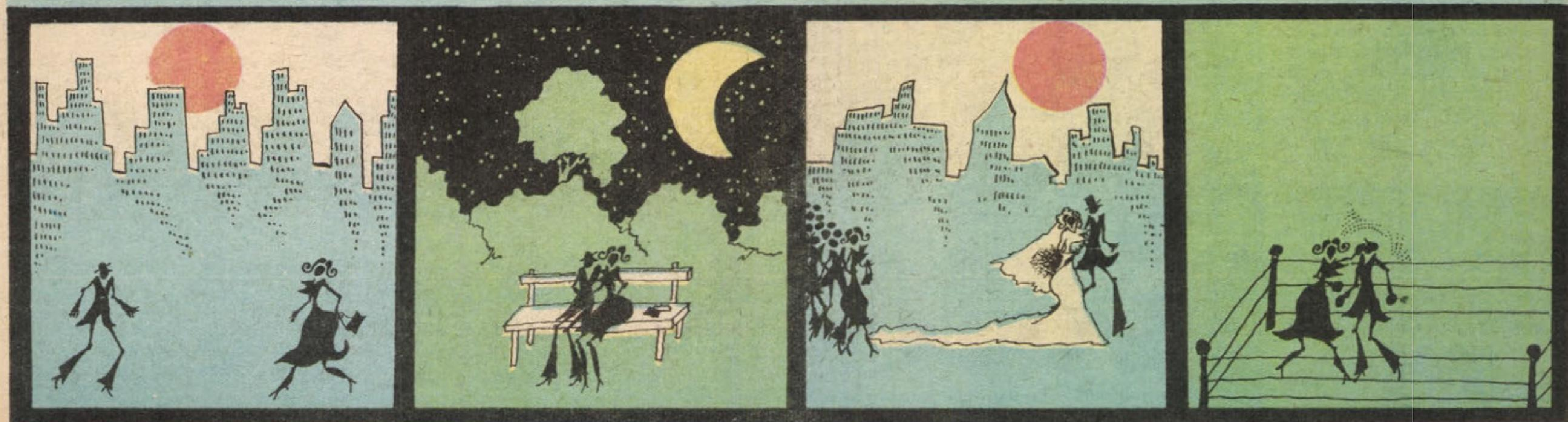
— Önnel nem ismerkedem. Ön csak egy hazánkban maradt hazánkfia.

ILYEN IS VAN

Az örömszülők örömkönnyeket sírtak, mikor megtudták, hogy elmarad a fiatalok esküvője.

Galambos Szilveszter

ÁDÁM és ÉVA

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

SZENT-SZELEKTÁLÁS

Aschaffenburg nyugatnémet kisváros plébánosa, név szerint Ferdinánd Scherpf, heves csatába keveredett a városi tanáccsal. A Maina folyó mentén levő kisváros közelében új hidat építettek, amelyet a kegyes plébános „Szent Kilián hídja" névre keresztelt. Szent Kilián volt az, aki vagy 1200 esztendővel ezelőtt a frankokat és a germán törzsek egy részét a keresztény hitre térítette. A hídavatás után összeszeült Aschaffenburg városi tanácsa és a következő határozatot hozta: „Scherpf plébános akciója teljesen törvénytelen volt, miután a közúti létesítmények nevének meghatározása a városi tanács hatáskörébe tartozik. Tanácsülésünkön úgy döntöttünk: Szent Kilián helyett a hidat első kancellárunkról Adenauerről kell elnevezni".

Hiába, mindenkinek megvannak a maga szentjei.

AZ ELYSÉE ESZCÁJGJA

Giscard d'Estaing francia elnök legutóbbi sajtóebédjére 240 újságírót hívott meg. Az Elysée palotában több tucat pótpincért állítottak szolgálatba, mert hosszú idő óta ez volt a legnépesebb ebéd, amelyet az elnök adott. A pompásan díszített asztalokat sèvresi porcelánnal és az állam tulajdonában levő arany evőeszközzel terítették meg. A továbbiakban idézzük az egyik meghívott, a New York Herald Tribune belső munkatársának, James Goldsboroughnak beszámolóját: „Feltűnt nekem, hogy a hozzám beosztott pincér minden fogás után gondosan összeszedi az asztalon levő evőeszközöket. Így például alig hogy felkavartam a feketekávémat, rögtön elvitte a mokkakanalat. Egyes párizsi lapokban mégis olyan hírek láttak napvilágot, hogy az állami evőeszközökből tizenhárom darab eltűnt. Kötelességem kijelenteni, hogy az előbb vázolt módszer következtében újságírók nem tehették el a kanalakat".

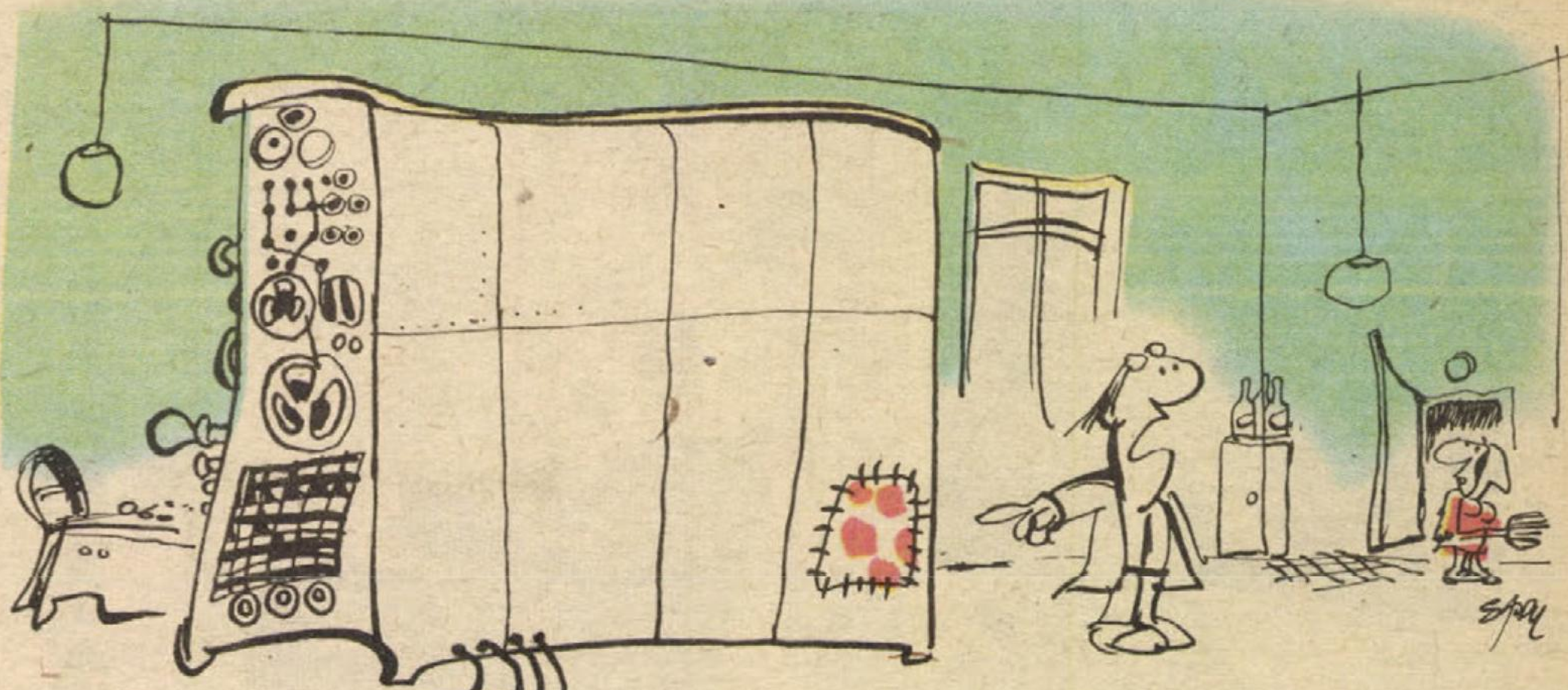

KÖZADAKOZÁS

Javában folyik a munka a washingtoni Fehér Ház kertjében. Új uszodát építenek, valamivel több mint 60 ezer dollárért. Tekintettel a Watergate — magyarul: „Vízikapu" — botrány eleven emlékeire, a Fehér Ház sajtótitkára szükségesnek látta, hogy magyarázatot fűzzön az építkezéshez. Ron Nessen sajtótitkár a következőket mondotta: „Az uszodát magánemberek adományaiból építjük, s az egyáltalában nem lesz luxus-jellegű. Szigorú döntéseket hoztunk a személyes adományok ügyében is. Egy ember nem adományozhat többet ezer dollárnál és nem fogadunk el adományokat sem vállalatoktól, sem pedig szakszervezeti szövetségektől."

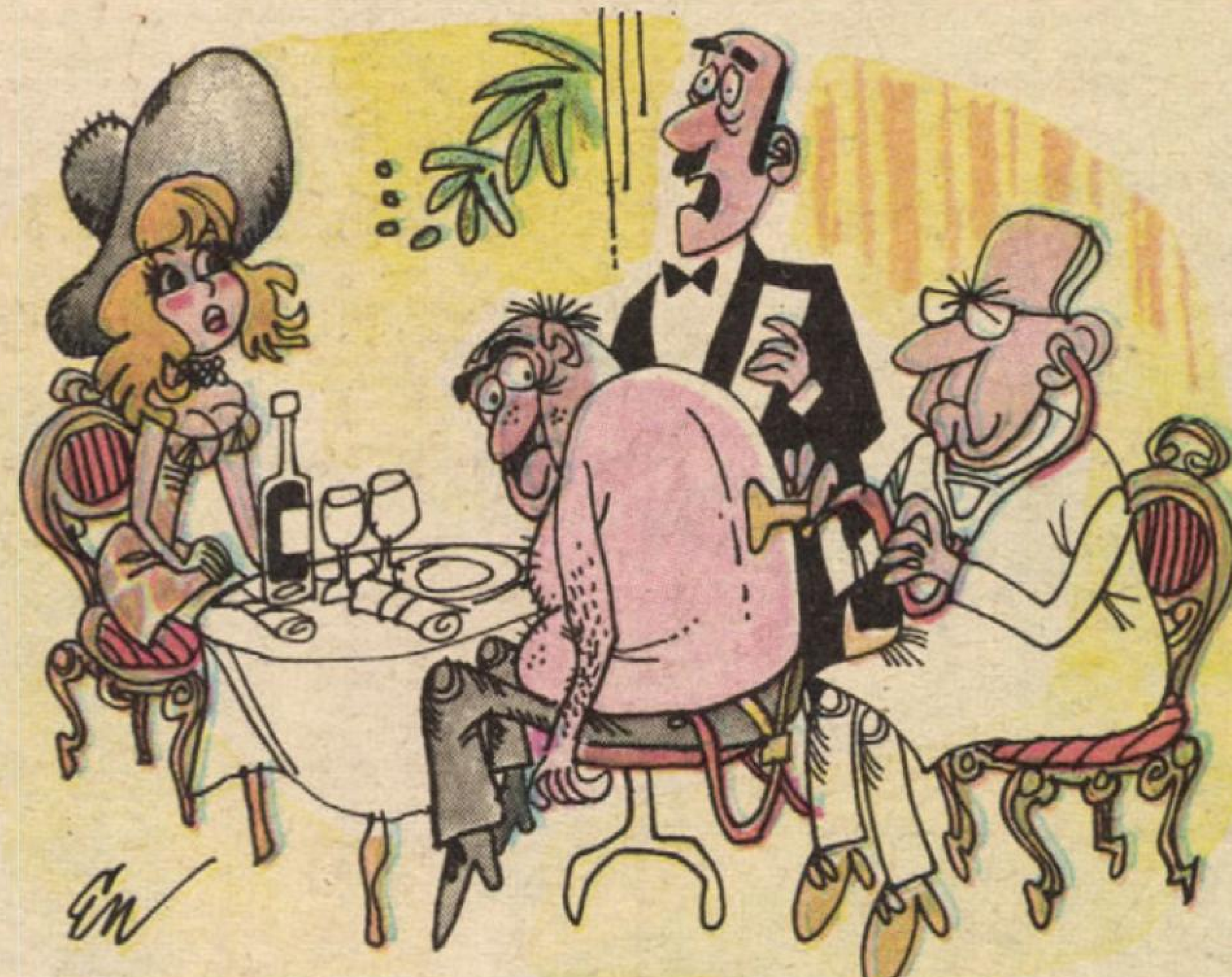
Könnyű kiszámítani ezek után, hogy a Fehér Ház uszodáját körülbelül hatvan ember adományaiból építik. Érdekes lenne tudni, hogy a kétszázmillós Amerikában a jelentkezők áradatából hogyan választják ki ezt a hatvan szerencsés fickót?

KOMPUTER

— Rózsi néni, máskor bízza ránk a gép kijavítását.

DIÉTÁS ÉTTEREM

— A főorvos úr majd eldönti, hány kalóriás ebédet ehet a kedves vendég.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A férj hazajön a munkából. A felesége gúnyos hangon azt mondja neki:

— Gratulálok! Hogyan jutott eszedbe törhetetlen játékot venni Petinek?

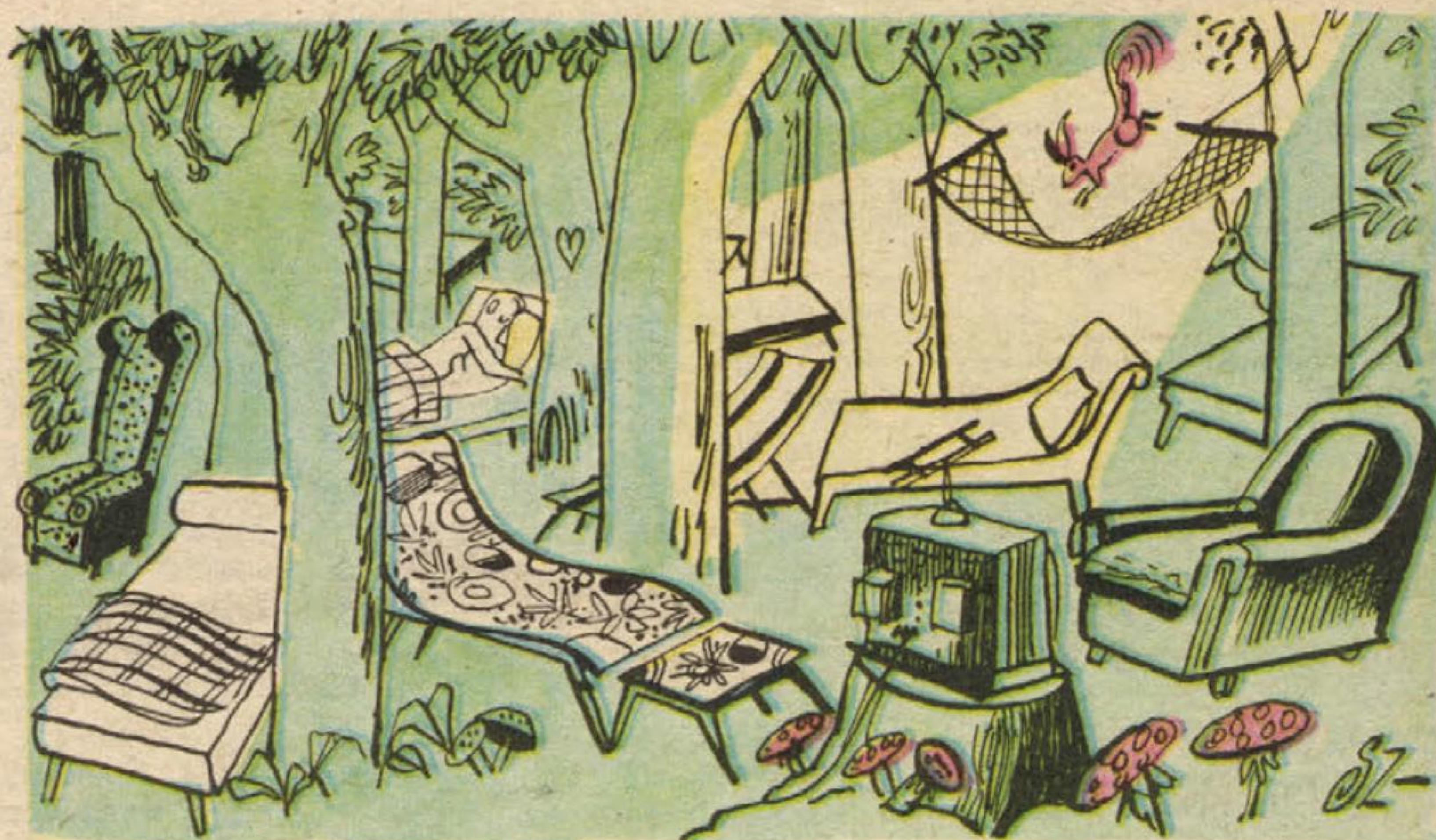
— Csak nem törte össze azt is? Nem olyan nagy kár . . .

— Nem olyan nagy kár? A lakásban levő valamennyi edényt összetörte a törhetetlen játékkal . . .

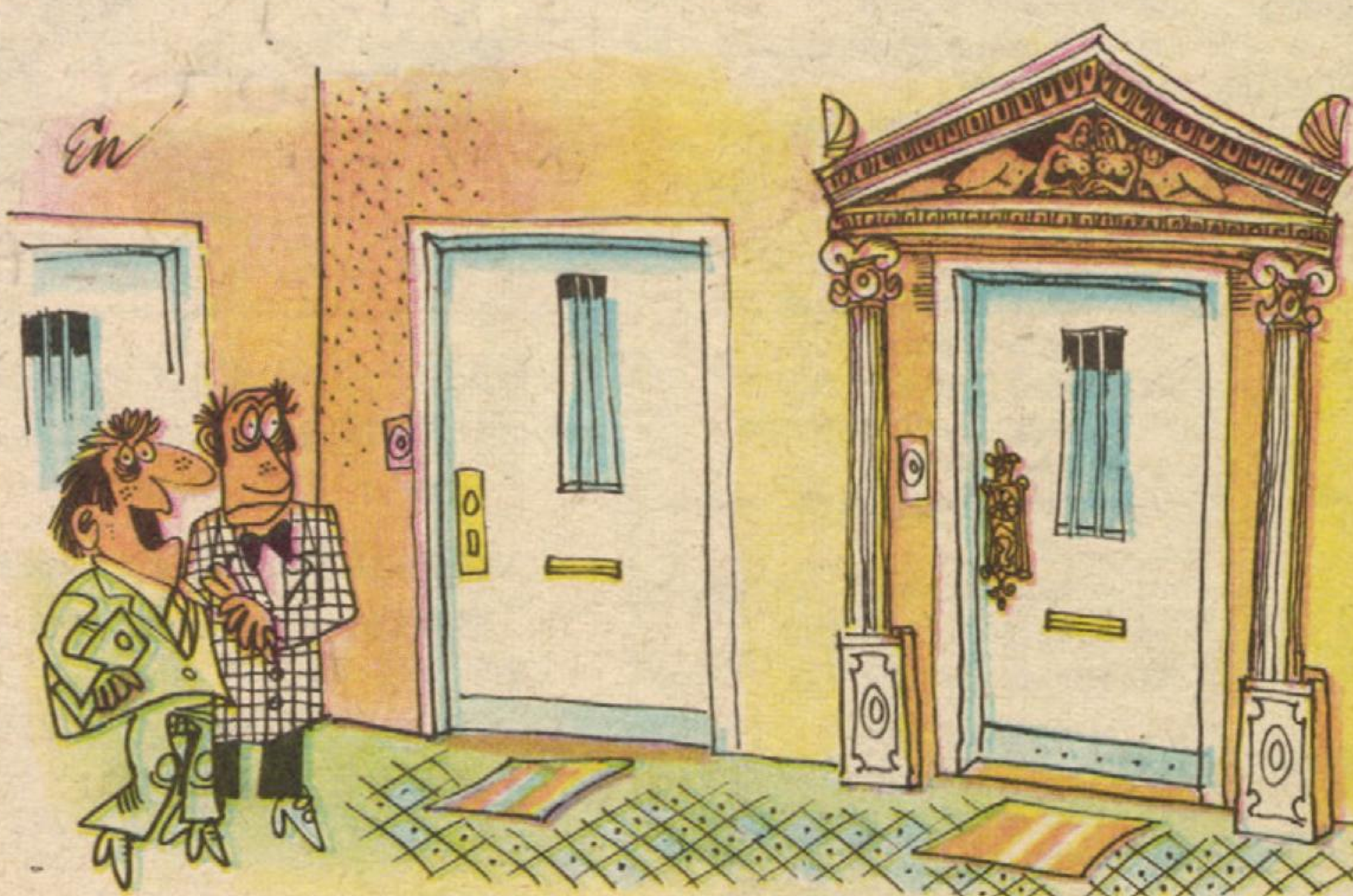

Illusztrált újsághír

PIHENŐERDŐK PEST KÖRÜL

ÚJ LAKÓTELEPEN

— Itt lakik az egyik élő klasszikusunk . . .

A VIRÁGOS BUDAPESTÉRT

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivataloknál és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2308/2-26 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX : 25 504

ÚJSÁGOLVASÓ TÍPUS

— Csak azt utálom benned, hogy a belföldi események sohasem érdekelnek...

AZ ELSŐ EBÉD

— Elhívtam az egyik újság rejtvényrovat-vezetőjét. Ő majd megfejti, mit főztél...

A NAGY RIPORT

— Ott az irodán megmondják, milyenek a terméskilátások. Mi gyárban dolgozunk.

SZESZÉLYES NYÁR

Milyen szerencse!

Kapronai az étlapot tanulmányozza a vendéglőben. — Milyen kár — mondja a pincérnek —, hogy a nyúlgerinc elfogyott... Látom, ki van húzva... — Tudok hozni egy adaggal — feleli a pincér szíves mosollyal. Kapronai arca felderül: — Vízszintes 1? — kérdi. A pincér a fejét rázza és így felel: — Függőleges 16. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 30-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Az élet egyik feltétele
15. Nemes ló névelővel
16. A fizikában esik szó róla (de a rokonszenv alapja is)
17. Szőlőtámaszték, névelővel
18. Ritka női név
19. Szibériai folyó
20. Cseljáték neve a sakkban
22. Könyvkiadó dolgozója
25. Y. C.
26. Időhatározó
27. A Tetemrehívás költőjének monogramja
28. Valamilyen helyiség hangzási viszonyai — közismert idegen szóval
31. ..kalom
32. Bejárat is, kijárat is
34. Fű-szerű gyomnövény
35. A kanál kellős közepe
36. Pest megyei község (Kakucs mellett)
38. Emberi erővel vont könnyű, kétkerekű bérkocsi
40. A. N.
41. Szövet neve
42. D. O. O.
43. Fontos ipari növény
45. Azonos betűk.
46. A nagy nulla
49. Fejletlen, vézna
52. S. R. E.
54. Kímélő étrend
56. A nátrium vegyjele
57. Az ezüst vegyjele
58. Kossuth-díjas színművészünk (Bertalan)
60. A kölcsön fedezetéül adott tárgyról szóló elismervény
62. Lehetőség a meggazdagodásra
64. Félsziget a Közel-Keleten
65. Állatok otthona
67. Az ismeretlen személy monogramja
69. Szeszes ital
70. Nem rosszul

FÜGGŐLEGES

2. Hatalmas és gyönyörű város a tengeren túl
3. A halak „teszik"
4. Sóval ízesít
5. Utálatos rovarok
6. Jugoszláviai város
7. Az ábécé legvége
8. Kis házacska
9. Szörnyű bűnt követett el
10. A nem gondosan ápolt gyep
11. Ezüstfehér, igen kemény fém
12. A. I.
13. Azonos mássalhangzók
17. Teljes lehetetlenség
21. B. O.
23. Magyar gumiabroncsmárka
24. Egészséges arcszín — a női táskában
26/a. A diák vizsgázik belőle
29. Azonos betűk
30. Háromtagú együttes
33. Férfinév
37. Kereskedelmi hitel — idegen szóval
39. Nyelvcsalád neve (egy hegység után)
44. N
47. Személyes névmás
48. Nagyon édes
50. Folyó Szibériában
51. „Nagy erőfeszítéssel kigondolt"
53. Elront, elhibázik valamit
55. Háziszárnyas névelővel
59. Hozzátesz valamit
61. Híres országgyűlés színhelye volt
63. Egy — angolul
66. Futballista neve
68. Mint az 56. vízsz.
70. Azonos mássalhangzók
71. A csecsemő sírása

HÁNY ROM VAN A REJTVÉNYBEN?

című keresztrejtvényünk megfejtése:

16 ROM

prometheus rés
romy rug beolt
om konyak sm a
mállomg teremör
enni baromáter
n szirom illik
át petymeg e zr
dereka ur igazi
ki es lőcsei z
re d zeu s s si
e háromszék kes
smart i barom
tuti ölök romm
káderes romlik
pirománia mao

100—100 forintot nyertek:

Márkus Gyuláné, 9730 Kőszeg, Jurisich tér 15.

Gerzsenyi Ilona, 4937 Barabás, Bem út 39.

Ifj. Serfőző János, 1221 Bp., Kossuth L. u. 6.

A díjakat postán küldjük el.